Sosyalizm İçin

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2009/03 • 23 Ocak 2009 • 1 TL

DESA, SİNTER, GÜRSAŞ, ÜNSA... DİRENİYOR!

Sınıf dayanışmasını yükseltelim!

İÇİNDEKİLER

Metal işkolunda durum ve görevlerimiz 3
Ergenekon sermaye devletinin gerçek yüzüdür.... 4
İsrail'den tek taraflı ateşkes... 5
Siyonist katliamı protestolardan.... 6-7
Krizin faturasını kapitalistlere ödetme mücadelesini kapitalizmi yıkma mücadelesiyle birleştirelim! 8
2008 sermayenin yoğun saldırılarına konu oldu... 9-10
TORGEM direnişi 10. gününde zaferle sonuçlandı! 11
TİB-DER'den açıklama: 12
Zeynel Nihadioğlu ile krizin tersanelerdeki etkisi ve TORGEM direnişinin kazanımları üzerine konuştuk... 13
DESA direnişinde kazanma kararlılığı ve devrimci sorumluluk! 14
Sinter ve Gürsaş direnişleriyle dayanışma büyüyor... 15
Yerel seçimler ve komünistler 16-17
İşçi ve emekçi hareketinden.... 18-19
Kriz ve tersaneler 20-21
İşçiler krizi tartışıyor... 22
Yerel işçi bültenlerinden... 23
Emekçi Kadın Komisyonları'ndan çağrı... 24
Hrant Dink kitlesel eylemlerle anıldı! 25
İşgal, direniş, grev ve sabotaj / 2 - Volkan Yaraşır 26-28
Obama illüzyonu...M. Can Yüce 29
Eylem ve etkinliklerden... 30
Mücadele postası 31

Sosyalizm İçin
Kızıl Bayrak
Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2009/03 ● 23 Ocak 2009
Fiyatı: 1 TL
Sahibi ve Y. İşl. Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:
Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd.
(Millet Cd.) No: 50/10 **İstanbul**
Tel: 0 (212) 621 74 52
Fax: 0 (212) 534 95 90
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: http://www.kizilbayrak.org
http://www.kizilbayrak.net

Baskı: Gün Matbaacılık
Beşyol Mah. Telsizler Mevkii Akasya Sk. No. 23/A
İSTANBUL / Tel: 0 (212) 426 63 30

Kızıl Bayrak'tan

Yerel seçim tarihi yaklaşırken düzen cephesi de sürece hazırlanmaktadır. Bir dönemdir devam eden düzen içi çatışma AKP-ordu ekseninde gelişmektedir. Her iki tarafın da birbirini yıpratmak için yaptığı hamlelerin ardından Ergenekon operasyonuyla AKP avantajlı duruma geçmiş görünmektedir. Zira arkasında ABD ve AB emperyalizminin desteğini almış durumdadır. Emekli paşalara, bir takım ordu yalakası ulusalcılara, gazetecilere vb. kadar uzanan tutuklamalar halen de sürmektedir. Yaşanan süreç düzen medyası tarafından dahi "Altı Susurluk, üstü Ergenekon" vb. benzetmelere konu olmaktadır. Açığa çıkan çürüyen düzen, çeteleşen devlet gerçeği olmasına rağmen düzen güçleri yaşanan gelişmeleri işçi ve emekçilerin bilincini bulandırmanın, düzen güçleri etrafında taraflaştırmanın imkanına çevirmek istemektedirler.

Düzen güçleri tam da böylesi bir süreçte gündeme gelen yerel seçimleri de kendilerini aklamanın, temize çıkarmanın özetle işçi ve emekçi kitleleri kandırmanın ve aldatmanın bir imkanına çevirmeye çalışmaktadırlar. Bir yandan yalan ve aldatmaya dayalı demokrasi havariliğine soyunurken diğer yandan terör devletini tahkim etmek için yeni adımlar atmaktadırlar.

Yerel seçimler devrimci, ileri güçler açısından işçi ve emekçi kitleleri pislik içinde yüzen sistemi teşhir etmenin, sermayenin devletini mahkum etmenin, devrim ve sosyalizm mücadelesine çağırmanın olanaklarını sunmaktadır. Ancak reformist sol blok ve onun yedeğindeki bir takım devrimci, ileri güç açısından sorun hiç de böyle algılanmamaktadır. Onlar bu düzenin bir parçası olan yerel yönetimleri ele geçirmeyi işçi ve emekçi kitlelere bir çözüm olarak sunmaktadır. Bu konumlarıyla da emekçilere düzen içi çözümleri önermektedirler. Bu açıdan yerel seçimler bir kez daha turnusol kağıdı işlevi görerek tarafların gerçek konum ve kimliklerinin netleşmesine neden olacaktır.

Komünistler ise yerel seçimlerden devrimci sınıf mücadelesini geliştirmek için yararlanacaklardır. Bu da başta kriz olmak üzere düzenin açığa çıkan her türden çelişkisini devrimci temellerde derinleştirmek için çaba harcamak demektir. Bunun için bugünden tüm hedeflerin buna göre belirlenmesi, konumlanmaların buna uygun yapılması gerekmektedir.

***

Tuzla tersanelerde TİB-DER öncülüğünde ücret hakları için eyleme geçen Torgem işçileri kararlı mücadeleleri sonucunda haklarını kazandılar. Torgem patronuna geri adım attırdılar. Üstelik gereken ilgi, destek ve dayanışmadan yoksun oldukları halde bunu başardılar.

Torgem'de yaşanan kazanım bir kez daha göstermiştir ki kapitalistlerin krizi bahane ederek ya da fırsata çevirerek işçi ve emekçilere yönelttiği saldırıları boşa düşürmenin yolu kararlı bir duruştan ve sınıf dayanışmasını yükseltmekten geçmektedir. Bu anlamda Sinter'de, Gürsaş'ta, Desa'da, Ünsa'da vb. birçok yerde direnen işçilerin mücadelelerini kararlılıkla sürdürmeleri hem de direnen işçilerle dayanışmanın yükseltilmesi önemlidir. Tüm emek güçlerine sınıf dayanışmasının yükseltilmesi sorumluluğunu yüklemektedir.

Metal işkolunda durum ve görevlerimiz

Metal işkolunda işçi kıyımları, ücretsiz izinler, hak gaspları oldukça yaygınlaşmış durumda. Sadece küçük ve orta ölçekli işletmelerde değil, büyük işletmelerde de bu uygulamalar rutin hale gelmiş bulunuyor. Tofaş, Renault, Beko, BOSCH, Vestel, Mercedes, Borusan vb. fabrikalarda saldırılar dizginsiz devam ediyor. Bu fabrikalardaki uygulamalar orta ve küçük ölçekli fabrikalara da yayılıyor.

Bugün bu saldırı dalgasına karşı direnişler daha çok orta ölçekli fabrikalarda görülürken, büyük fabrikalarda gözle görünür bir direniş gerçekleşmiş değil. Fakat bu, buralarda ciddi bir hoşnutsuzluk ve mücadele arayışının olmadığı anlamına gelmiyor. Tersine, alttan alta biriktiği giderek görülmeye başlanan bir tepki birikimi sözkonusu. Fakat derin güvensizlikler ve özellikle de Türk Metal çetesinin her türlü direnme eğilimini sistematik olarak kırması yaşanabilecek bir patlamayı önlüyor.

Bugün metal işkolunun bütününde yaygın bir hoşnutsuzluk, öfke ve mücadele arayışı söz konusudur. Önemli olan bu birikimlerin mevcut tüm engelleri aşarak nasıl açığa çıkarılacağıdır. Halihazırda ortaya çıkan direniş örnekleri bu bakımdan yol açıcı olabilecektir. Öte yandan ise, sarsıcı ve ilerletici gücü tartışılmaz olan büyük fabrikalardaki işçi bölüklerinin harekete geçmesi halinde süreç apayrı bir seyir izleyebilecektir.

Dolayısıyla, yoğunlaşan öfkeye kanal açmak ve ortaya çıkacak imkanları en iyi şekilde değerlendirmek sorumluluğu bizleri bekliyor. Bu sorumluluğun gereklerini en iyi biçimde yerine getirmek için mevcut tabloya, mücadele imkanlarına ve sorunlarına daha yakından bakmak gerekiyor.

TİS ihaneti kritik bir eşik oldu

TİS'ler işkolundaki saldırı dalgasının büyümesinde kritik bir eşik oldu. TİS'in sonuçlanmasıyla birlikte MESS ve metal patronları saldırılarını pervasızlaştırdılar. Türk Metal çetesi güya ücret talebinden geri adım atması karşılığında işgüvencesi taahhüdü aldığını açıklamıştı. Oysa bugün bakıldığında, bunun ne kadar büyük bir yalan olduğu daha iyi görülüyor. Metal patronları keyfince işçi kıyımı yapıyorlar. Yanısıra ücretsiz izinler genel bir uygulama halini almış durumda. Ücretsiz izin uygulamayan fabrika yok gibi. Diğer taraftan Türk Metal'in BOSCH'taki eylemin ardından altına imza attığı, ücretlerin yüzde 76'sını ödemek karşılığında izne ayırma uygulaması bile artık kaybedilen bir hak haline geldi.

Sözleşmenin kazanımı olarak sunulan esnek çalışma ve diğer dayatmaların geri çektirilmesi de kağıt üzerinde kaldı. Esnek çalışma zaten fiilen uygulanmaktaydı. TİS sonrasında MESS ve diğer metal patronları artık esneklik uygulamalarında sınır tanımıyorlar. Türk Metal çetesinin buna karşı en küçük bir itirazı duyulmuyor. Tam bir teslimiyet ve ihanet içerisindeler. Ayrıca, sözleşmenin en önemli taleplerinden biri olan ve esnek çalışma dayatmasından vazgeçildiği gerekçesiyle geri adım atılan ücret makasının varlığı özellikle eski işçiler için büyük bir tasfiye gerekçesi haline gelmiştir. Bugün metal patronları öncelikle eski işçileri işten atıyorlar.

Bu tablo BMİS'in nasıl bir sürece ortak olduğunu ayrıca gösteriyor. Sonucun böyle olacağı bilindiği halde, sanki metal işçilerinin sorunları MESS dayatmalarıyla sınırlıymış gibi, tutulup Türk Metal'in sözleşmesinin altına imza atılmıştır. Oysa krizin faturasının kim tarafından ödetileceği sorunu TİS sürecinin esas sorunu haline gelmişti. Bu sorunu gündemine almayan ve işçi sınıfı lehine çözmek üzere hareket etmeyenler, imzaladıkları sözleşmenin bir kağıt parçasından öte anlam taşımadığını pekala biliyorlardı.

Bir bütün olarak işçi sınıfının izlediği bir öncü cephe savaşı sözkonusu iken, mücadeleyi sonuna kadar sürdürmek yerine bitirmenin sonu bir felaket olmuştur. Eğer BMİS iddialarının arkasında durup bedeller pahasına mücadeleyi sürdürmüş olsaydı, ne MESS patronları bugünkü kapsamda bir saldırıya cesaret edebilirler, ne örgütlü metal işçileri bu saldırılar karşısında bu denli suskun kalırlardı. Ne de işçi sınıfı krizin faturasına karşı mücadeleyi örgütlemekte bu kadar geri bir noktadan başlamaya mahkum olurdu.

Sınıf hareketliliğinin odağında yine metal işçileri var

TİS süreci sınıf mücadelesinin bugünkü seyrinde kritik bir eşik olmuştur, ancak mücadele devam ediyor. Metal işçileri mücadele çizgisini sürdürürlerse, kaybedilenler fazlasıyla telafi edilebilir. Sınıf mücadelesinin seyri içerisinde kayıplar olabilir, mevziler kaybedilebilir, yenilgiler yaşanabilir. Önemli olan bu yenilgilerin üzerine cesaretle gitmek, eksiklik ve yetersizliklerle acımasızca hesaplaşmaktır. Bu yapılabilirse, dağılan mücadele cephesi yeniden oluşturulur, geriye çekilişler büyük sıçramaların dayanağı olur. Tersi bir durumda ise, yenilgiler genel bir bozguna dönüşür ve uzun süre telafi edilemeyecek sonuçlara yol açabilir. Bugünkü durumda bir sıçrama yapmanın imkanları bir hayli fazladır.

Öyle ki, bugün her şeye rağmen krizin faturası karşısında yoğunlaşan işçi hareketliliğinin merkezinde metal işçileri, sendikal planda ise BMİS duruyor. Özellikle fabrika işgalleri biçimine varan direnişlere imza atan metal işçileri, sınıf hareketinin direnme eğilimlerini güçlendiren bir rol oynuyor. Bu mevzi direnişlerin sınıf hareketi üzerinde yarattığı ve yaratabileceği etkiler, metal TİS'lerinin etkilerine çok benziyor. Metal TİS'leri, oldukça dağınık ve geri şartlarda bulunan sınıf hareketi için uyarıcı, yol gösterici ve ön açıcı bir rol oynamıştı. Sürecin eylemli bir hatta ilerletilmesi ve özellikle BMİS şahsında ortaya konulan mücadele kararlılığı sınıfı ileri kesimlerinden başlayarak etkilemişti. Sözleşmenin imzalanması bu etkiyi boşa çıkarsa da, fabrika işgalleri gözlerin yeniden metal işçilerine dönmesine yol açtı.

Ortaya çıkan imkanlar, TİS sürecinde yapılmayan, yarım bırakılan ve sonuçta işçilerin aleyhine dönen sürecin tersine çevrilebileceğini göstermektedir. Çünkü metal işçilerinin kararlı ve militan direnişleri yoğun bir saldırı dalgasıyla yüzyüze bulunan işçi sınıfı için örnek olmakta, direnme eğilimini güçlendirmektedir. Kaldı ki Türk Metal'in sultası altındaki işçi bölükleri de bu direnişleri izlemektedirler. Eğer bu direnişler kararlı bir biçimde sürdürülür ve birleşik direniş yönünde geliştirilebilirse, bu etki somut sonuçlara dönüşebilir. Bugün saldırılara karşı kendilerinde direnme gücü ve inancı bulamayan metal işçileri mücadele yönünde harekete geçebilir, böylece Türk Metal çetesiyle de hesaplaşmak kaçınılmaz hale gelir. Bugün somut gözleme dayalı birçok veri bu yargıyı doğrulamaktadır.

Fakat bugünkü koşullarda en büyük engel yine titrek, ufuksuz, sınıf mücadelesinin ihtiyaçlarına yanıt verme iradesinden yoksun sendikal çizgidir. Bu çizgi ve anlayış aşılamadığı, onunla hesaplaşılamadığı sürece, metal işçilerinin süreci kazanmaları mümkün olamaz. Bu çizgi kendini, direnişleri geri biçimlere çekerek, tabandaki söz söyleme-inisiyatif kullanma eğilimindeki işçileri bastırarak, devrimci müdahaleyi engelleyerek ortaya koymaktadır.

Sürecin seyrini metal işçisinin bilinç ve örgütlülük düzeyi tayin edecek

Mevcut durumun nasıl bir seyir izleyeceğini, başta direniş halindeki metal işçileri olmak üzere metal işçilerinin ileri ve öncü kesimlerinin tutumu belirleyecektir. Sendika yönetimlerinin neyi ne kadar yaptıklarından ve yapacaklarından bağımsız olarak, ileri-öncü işçilerin bilinç ve örgütlenme düzeyi sürecin seyrini tayin edecektir. Bugün mevcut direnişler şahsında yeniden doğrulanmakta olan bu olgu, TİS sürecinde de belirleyici olmuştur. Zira, en azından BMİS bünyesindeki ileri ve öncü metal işçileri sürecin seyrini belirleyebilecek bir bilinç ve örgütlenme düzeyine sahip olmuş olsalardı, hiç kuşkusuz süreç başka türlü gelişirdi. Böyle bir durumda, hem çizgi hem de irade planında sınırlarını göstermiş bulunan sendika yönetimi daha ileri bir tutum almak zorunda kalırdı.

Mevcut haliyle bağımsız taban örgütlenmelerinden yoksun ve bilinç planında geri, fakat bu düzeye aday metal işçilerinin bilinçlendirilmesi ve örgütlenmesi sorunu, bugünün çözülmesi gereken acil sorunudur. Özellikle direniş halindeki işçilerden başlayarak ileriye çıkmaya aday işçilerin bu doğrultuda kazanılması önemlidir. Bu süreç esasında metal işçilerinin devrimci sınıf çizgisine kazanılma süreci olacaktır. Başka bir ifadeyle, devrimci sınıf çalışmasının, metal işçilerinin ileri ve öncü potansiyellerini açığa çıkarma, aradaki mesafeyi kapatma ve onunla buluşma süreci olacaktır.

BDSP'li Metal İşçileri, TİS sürecindeki devrimci inisiyatif ve yönelimleriyle bu yönde önemli bir mesafeyi geride bırakmışlardır. Bugün artık, bu dönemin derslerinden sonuçlar çıkararak ve imkanlarını değerlendirerek ileri bir önderlik gücü ve kapasitesi sergileme sorumluluğuyla hareket edeceklerdir.

Bu çerçevede BDSP'li Metal İşçileri, bir yandan mevcut direnişleri güçlendirmek üzere etkili müdahalelerde bulunacak, diğer yandan yeni direniş örnekleri ortaya çıkarma hedefiyle bulundukları alanlarda yoğunlaşacaklardır. Bununla birlikte, tüm çabalarının odağında ortaya çıkan direniş örneklerini birleşik bir direniş yönünde geliştirmek olacaktır. Elbette bu çaba Türk Metal çetesine ve uzlaşmacı sendikal anlayışa karşı mücadeleyi de kapsayacaktır. Tüm bunlar ise, metal işçisinin bilinç ve örgütlenme düzeyinin yükseltilmesi hedefine bağlı olarak ele alınacaktır.

Ergenekon sermaye devletinin gerçek yüzüdür…

Açık-gizli tüm faşist-militarist örgütlenmeler dağıtılsın!

Son operasyon Ergenekon tartışmalarını yeniden alevlendirdi. Emekli generaller, polis ve avukatlar, halen görevli bazı subaylar ve patronlarla yeni gözaltılar, silah depolarının bulunması için yapılan kazılar, bulunan çok sayıda bomba ve suikast silahları, gözaltına alınan muvazzaf subaylardan bazılarının ev ve bürolarında ele geçirilen silahlar, Susurluk çetesinin mensubu olarak yargılanmış "eski" özel harekâtçı İbrahim Şahin'in bazı generallerin isimlerini vererek, *"onların istemleri doğrultusunda hareket ettiğini"* açıklaması, Genelkurmay'ın "sessiz" müdahalesi ve hükümetin inandırıcılık krizine girmiş söz konusu davayı "demokrasi oyunu"nun yeni bir dayanağına dönüştürme çabası vb... Tüm bunlar "Ergenekon Davası"nın yeni bir boyuta ulaştığına işaret ediyor.

"Ergenekon Davası" gelinen noktada Veli Küçük çetesi ile İbrahim Şahin gibi ipliği pazara çoktan çıkmış tetikçi eskilerine daraltılmaya çalışılıyor. Sermaye düzeninin, gözden çıkardığı bu eli kanlı uşaklarının asıl "marifetlerini" sorgulama ve yargılama gücünü kendisinde bulamayacağı açıktır. Çünkü Ergenekon olarak adlandırılan kontrgerilla mensuplarının kanlı icraatları devletin temel tercih ve politikalarından bağımsız değildir. Kısacası işçi sınıfı, emekçiler ve Kürt halkı bir kez daha, "temiz eller" adı altında sergilenen bir ortaoyunu ile karşı karşıyadırlar.

Burada dikkat çeken nokta, devletin çeşitli kurumlarının bilgisi altında örgütlenmiş bir gizli örgütün varlığının bizzat örgütün içinde görev yapmış olanların açıklamalarıyla açığa çıkmasıdır. Bugün Ergenekon olarak adlandırılan kontrgerilla örgütlenmesinin Seferberlik Tetkik Kurulu, Özel Harp Dairesi vb. gibi isimlerle günümüze kadar varlığını sürdürdüğü biliniyor. Bu örgütün icraatlarından bir bölümünün, 6-7 Eylül provokasyonu, 1 Mayıs '77 katliamı, 16 Mart, '78 Beyazıt Katliamı, Çorum, Maraş, Sivas, Malatya provokasyonları, çok sayıda aydın ve gazeteci cinayetleri, binlerce "faili meçhul" cinayet, Ziverbey işkenceleri, köylerin yakılması ve boşaltılması gibi eylemler olduğu da artık biliniyor.

Tüm NATO üyesi ülkelerde olduğu gibi, Türkiye'de de kurulan kontrgerilla örgütü; din adamları, gazeteciler, hukukçular, işadamları, üniversite görevlileri, hekimler, işçi ve gençlik temsilcileri, eğitimciler, polis, asker vb. personelden oluşan, ayrı bir bütçesi ve ayrı silah depoları olan, kural olarak kanuni statüye tabi olmayan bir örgüttür. Örgütün yapacağı faaliyetler; tedhiş, sabotaj, kundaklama, adam kaçırma, işkence, kötürüm hale getirme, yalan haber yayma, cinayet ve katliam vb.'dir...

ABD emperyalizmi, çıkarları için tehlikeli gördüğü devrimci ve muhalif güçleri ortadan kaldırmak için 1950'li yıllardan itibaren dünya genelinde kontrgerilla örgütlenmelerine gitti. Bu çerçevede dünyanın dört bir yanında CIA denetiminde ölüm mangaları oluşturuldu. Bir yandan baskıcı faşist rejimler desteklenirken, diğer yandan devrimci akımlar ile devrimci halk hareketleri kirli operasyonlarla ezilmeye çalışıldı.

Kontrgerilla burjuva demokrasilerinin en yerleşik olduğu Avrupa'da bile tam teşekküllü olarak örgütlendi. Bu çerçevede İtalya'da sayısız provokasyon ve katliam gerçekleştirildi. '89 yıkılışının ardından bile Fransız kontraları Ruanda'da iç savaşın çıkmasında ve katliamlarda özel görevler üstlendiler. Her ülkede kontrgerilla aynı işi yaptı. Kontrgerilla örgütleri, burjuva devletler tarafından bir giyotin gibi çalıştırıldı. Kuruldukları ülkelerde ortaya çıkan toplumsal mücadeleleri bastırmak temel varlık nedenleriydi. Emperyalist-kapitalist dünya sistemi, yasaları ve kurumları aracılığıyla gerçekleştiremediği kirli işleri kontrgerilla örgütlenmesine havale ederek çözmede ortaklaştı.

Türk sermaye devletinin kontrgerilla örgütlenmesi de, tıpkı diğerleri gibi, devrimci güçlere ve toplumsal muhalefete karşı yürüttüğü mücadelede sayısız cinayetin ve katliamın altına imza attı. Olağanüstü Hal Bölgesi'nde Hizbullah adı altında yapılan yüzlerce yargısız infazın, JİTEM adı altında gerçekleştirilen sayısız kirli işin, cinayetin ve katliamın failleri olan kontrgerilla elamanları, "ne yaptıysak devlet için yaptık" dediler ve böylece gerçek adrese işaret etmiş oldular.

Kuşkusuz son operasyonlarda ortaya çıkan "ipuçları", bu kanlı ve kirli aygıtın varlığını daha geniş bir kesim için açık hale getirmiştir. Yasalarıyla, kurumlarıyla, sivil-resmi, asker-polis, politikacı-işadamı mensuplarıyla, çeteci-kontracı "eski" özel harpçi-özel harekâtçıların işaret ettikleri general rütbesindeki görevlileriyle, devletin en üst kademelerine kadar uzanan ağ içinde örgütlü bir aygıttır sözkonusu olan.

Bugün Ergenekon operasyonlarıyla, kontrgerilla olarak bilinen örgütün bir bölümünün (doğal olarak ABD'ye karşı çatlak sesler çıkaran bölümünün) tasfiyesi gerçekleştiriliyor ve böylece örgütün ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi'nin ihtiyaçlarına uygun olarak yenilenmesi amaçlanıyor. ABD emperyalizmi Kürt sorunu ve Kıbrıs sorunu gibi konular üzerinden kendisine karşı muhalefete soyunan eski uşaklarını cezalandırıyor. Böylece ABD stratejilerinin güncel ihtiyaçları konusunda yalpalayan güçlerin direnci kırılarak devlet yeniden biçimlendirilmeye çalışılıyor.

Şu gerçeği bir kez daha vurgulayalım ki, sermaye düzeninin kontrgerilla pisliğinden arınma gibi bir sorunu yoktur. Çünkü bu suç örgütü, düzenin değil, halkın gözünde pisliktir. Çok yönlü bir kriz içinde debelenen düzenin bugün bu kirli ve karanlık örgütlenmeye her zamankinden daha fazla ihtiyacı vardır. Çözme gücünden yoksun olduğu diğer sorunlar bir yana, sadece Kürt halkına karşı yürütülen kirli savaş için bile kirli ve karanlık örgütlenmelerini kullanmaya devam edecektir. Dolayısıyla, bu sürecin demokratikleşme ve kontrgerillanın tasfiyesi gibi gösterilmesi, bu operasyonun gerçek amaçlarını gizlemek ve istenilen yönde ilerletilmesi için gerekli siyasal desteği sağlamak içindir.

Adına ister Susurluk, ister Ergenekon denilsin, "devlet adına" işçi ve emekçilere, Kürt halkına ve onların politik temsilcilerine karşı örtülü bir kirli savaş sürdüren kontrgerilla, birkaç kuruma, kişiye, gruba yada belli bir döneme indirgenemez. Sermaye egemenliği koşullarında kontrgerilla örgütlenmesi sürekliliğini korur. Sermaye devletinin kontrgerilla uygulamalarına ihtiyaç duymadığı dönemlerde sadece geri plana çekilir.

En özlü ifadesiyle; kontrgerilla devlettir, devlet kontrgerilladır!

Kontrgerillanın odağında yer alan isimlerden Mehmet Ağar'ın *"her şey MGK'nın bilgisi dahilindedir, her şey devletin zirvesinde kararlaştırılmıştır. Deşifre olmamış arkadaşlarımız görevinin başında"* demesi, bunu açıkça ifade etmesi boşuna değildir. 2002 Martı'nda, sayısı bir hayli kabarık emekli ve muvazzaf generalin, "Susurluk Davası"nda göstermelik ceza alan Korkut Eken'i savunurken, *"Korkut Eken kahraman bir subaydır, her şeyi bilgimiz dahilinde yapmıştır"* sözleri de, kontrgerillanın gerçekte çeteleşmiş sermaye devleti olduğu gerçeğini gözler önüne sermektedir.

Asalak sermaye sınıfının bekçiliğini yapan bu devletin, işçilere, emekçilere, onun devrimci öncülerine ve Kürt halkına karşı katliamlar, provokasyonlar tezgahlayan bir yapı haline gelmesinin gerisinde, mevcut burjuva düzenin iliklerine kadar çürümesi ve kokuşması gerçeği durmaktadır. Burjuva düzen bataklığı sürekli pislik üretmekte, bu pisliğin üstünün örtülemediği, dahası pisliğin bazı icraatçılarının bataklığın selameti açısından sorun haline geldiği durumlarda "Ergenekon" türü operasyonlarla tasfiye etme yoluna gitmekte, günün moda deyişi ile "bağırsak temizlemekte", bu yolla da kendisini tahkim etmeye çalışmaktadır.

Bugün Ergenekon operasyonuyla ortaya saçılan pislikler, kontrgerilla gerçeğinin sadece küçük bir kısmıdır. Ergenekon 6-7 Eylül olaylarıdır, Ergenekon faşist MHP'yle birlikte organize edilen Maraş, Çorum, Malatya katliamlarıdır, Ergenekon 12 Eylül'dür, Ergenekon Sivas, Gazi katliamlarıdır, Ergenekon Şemdinli'dir, Ergenekon Hrant Dink'in katledilmesidir… Kısacası, kontrgerilla hala işbaşındadır.

Kontrgerilla pisliğinin temizlenmesi ancak işçi sınıfı ve emekçilerin sermaye devletini yerle bir edip kendi iktidarını kurmasıyla mümkün olabilir. Geride kalan yüzyılda, mülk sahibi sınıfların bekçiliğini yapan devletlerin bu tür pisliklerinin nasıl açığa çıkarılıp temizlendiğine ilişkin en güzel örneği 1917 Sosyalist Ekim Devrimi vermiştir. Devrimci işçi iktidarı, yıkılan Çarlık devletinin yaptığı gizli anlaşmaları ve gizli polis arşivlerini açıklamış, tüm dünya önünde teşhir etmiştir.

İşçilere olduğu kadar Kürt halkına da kan kusturan sermaye devleti ve onun kanlı ve kirli örgütü kontrgerilla denen pisliği köklü ve kalıcı bir biçimde temizlemenin yolu, işçi sınıfının öncülüğünde gerçekleşecek bir toplumsal devrimdir. Sermaye devletinin "Ergenekon Davası" adı altında yürüttüğü, gerçekte ise "demokrasi maskaralığı"ndan ibaret olan mevcut durum karşısında öne çıkarılması gereken, komünist işçi sınıfı partisinin programında yer alan "*Açık-gizli tüm faşist /militarist örgütlenmelerin dağıtılması"," Tüm faşist yasaların iptali" , "MGK ve Kriz Yönetim Merkezi" türünden yapılanmaların dağıtılması vb.* talep ve şiarlarıdır. Köklü ve kalıcı bir temizliği isteyenlerin devrimi istemekten ve devrimci işçi sınıfıyla kaderlerini bu talep ve şiarlar etrafında birleştirmekten başka yolları yoktur.

İsrail'den tek taraflı ateşkes...

Siyonist barbarlık Filistin halkının direniş iradesini kıramadı!

İsrail savaş makinesinin Tel Aviv'deki şefleri, Gazze Şeridi'ni hedef alan vahşi saldırının 22'nci gününde tek taraflı ateşkes ilan ettiler. Ateşkes ilanı İsrail Dışişleri Bakanı Tzipi Livni'nin Washington ziyareti devam ederken alındı. Barack Obama'nın başkanlık koltuğuna oturmasına üç gün kala alınan bu karar Washington-Tel Aviv suç ortaklığını bir kez daha teyit etmiştir.

Siyonist şeflerin ateşkesi tek taraflı ilan etmeleri, kan dökmeye devam etme niyetlerini ele veriyor. "Hamas'ı muhatap almıyoruz" tutumu da bu kirli niyetin dışavurumudur. Ateşkesin geçici de olsa çatışmanın sona ermesini sağlayıp sağlamayacağı belli değilken "Hamas'ı muhatap almıyoruz" havasına giren siyonist şefler, hezimetlerinin üstünü küstahlıkla örtmeye çalışıyorlar.

Washington-Tel Aviv ikilisinin ateşkes kararı, İsrail savaş makinesinin Gazze'den çekilmesini içermiyor. Göründüğü kadarıyla siyonist şeflerin kirli hedefi, Gazze'nin belli noktalarına topladıkları güçleri ile istedikleri zaman tekrar saldırıya geçebilmektir. Bazı kaynaklar ise, Obama'nın yemin töreninden önce İsrail ordusunun Gazze'den çekileceğini belirtiyor.

Siyonist rejimin ABD zoruyla elde etmek istedikleri Gazze ile sınırlı değil. ABD'den bazı taleplerde bulunan İsrail, "uluslararası toplum"a İran'ın direnişçilere silah desteğini kesmek üzere çağrıda bulunulması, istihbarat paylaşımı, kaçakçılık yapılan güzergahlarda uluslararası kara ve deniz güçlerinin konuşlandırılması, tünellerin ortaya çıkarılması için ABD ve Avrupa'dan Mısır'a teknoloji transferi ve Refah'ta ekonomik gelişmenin sağlanması için adımlar atılması gibi talepleri konusunda garanti talep ediyor.

Vahşi saldırı ile Filistin halkının direniş iradesini kıramayan İsrail savaş makinesi ABD, Türkiye, Mısır, AB, BM katkılarıyla bu kirli amacına farklı yollardan ulaşmaya çalışıyor. Nitekim katliamın suç ortaklığını yapan eli kanlı emperyalist güç odaklarının temsilcileri, ağız birliği ederek ateşkesin kalıcı olabilmesi için Gazze'ye silah girişinin engellenmesi gerektiğini vaaz ediyorlar.

Irkçı-siyonist rejimin ateşkes manevrasını değerlendiren Hamas liderleri de ateşkes ilan ettiler. Ancak İsrail ordusunun Gazze'den çekilmesi için bir hafta süre tanıyan Hamas liderleri, Gazze üzerindeki ablukanın da kaldırılmasını talep ettiler. Bu taleplerin kabul edilmemesi durumunda direnişin tüm araçlarla devam edeceğini belirten Hamas liderleri, hiçbir gücün Filistin halkının direnme iradesini kıramayacağını vurguladılar.

Ateşkes için Gazze Şeridi'nin hem İsrail hem de Mısır ile olan tüm sınır geçişlerinin hemen açılmasını isteyen Hamas'ın, İsrail'in bu geçişleri açık tutacağına ilişkin Mısır ile "uluslararası toplum"un güvence vermesini de talep ediyor.

Hamas'ın askeri kanadı İzzeddin el Kassam Tuygayları adına yapılan açıklamada, direnişi askeri ve moral gücünü koruduğu, İsrail saldırısında 48 şehit verdiklerini, roket rampalarının sağlam olduğu vurgulandı. Direnişçilerin, siyonist rejimin ateşkes ilanından sonra İsrail'e 20 roket atmaları, İsrail savaş makinesinin kirli emellerine ulaşamadığının göstergesidir.

İsrail barbarlığını üç hafta izleyen "uluslararası toplum"un temsilcileri ise, ateşkes ilanının ertesi günü Mısır'ın Şarm el Şeyh kentinde toplandı. Hüsnü Mübarak'in ev sahipliğinde gerçekleşen devlet başkanları zirvesine Mısır'ın yanısıra Fransa, Almanya, İspanya, İngiltere, İtalya, Filistin, Ürdün, Türkiye, (AB dönem başkanlığını yapan) Çek Cumhuriyeti devlet ve hükümet başkanları ile Arap Birliği Başkanı Amr Musa, BM şefi Ban-ki Moon katıldı.

Zirve sonrası ortak basın toplantısı düzenleyen katılımcılar, siyonist barbarlığı mahkum etmeden, İsrail vahşetinden hesap sorulması gerektiğini kabul etmeden ateşkesin kalıcı olması için çalışacaklarını iddia ettiler.

İsrail savaş makinesinin saldırısı sonucu oluşan yıkımların yeniden imarı için mali, teknik, diplomatik destek sunma vaadinde bulunan katılımcıların bir kısmı, ateşkesin kalıcı olması için Gazze'ye silah kaçırılmasının önlenmesi gerektiğini öne sürdüler. Almanya, İngiltere, Çek Cumhuriyeti, İtalya gibi devletlerin temsilcileri, bir kez daha İsrail'le aynı zihniyeti taşıdıklarını ortaya koydular.

Basın toplantısında kısa konuşmalar yapan Hüsnü Mübarek, Mahmud Abbas, Kral Abdullah ise, "uluslararası toplum" temsilcilerinden yardım istediler. Yani siyonist barbarlığın hamilerinden Filistin için yardım isteme talihsizliğini yaşadılar. Arap liderlerin 2009'un Filistin sorununa kesin çözümün üretileceği bir yıl olması gerektiği yönündeki temennileri ise, tam bir aymazlıktır. Filistin direnişini desteklemeyen, İsrail vahşetine karşı tutum alamayanların 2009'u neye göre "çözüm yılı" ilan ettikleri belli değil.

İsrail savaş makinesi ateşkes ilan edip birliklerini belli noktalarda yığdığında, 22 gün süren vahşi saldırı sonucunda 410'u çocuk, 108'i kadın, 113'ü yaşlı toplam 1300 Filistin'li katledilmişti. Filistinli yetkililer enkaza çevrilen 4 bin binanın altından 100'ü aşkın cesedin çıkarılabileceğini ve toplam 20 binanın hasar gördüğünü belirttiler.

Evleri, okulları, hastaneleri, camileri, sokakları, tarım alanlarını tahrip eden İsrail savaş makinesi ardında, Gazze Şeridi'nin dört bir yanında enkaz yığınları bıraktı. Tüm bu vahşete rağmen iğrenç amaçlarına ulaşamayan İsrail rejiminin barbarlığını ise dünya görmüş oldu.

Ateşkesten, kalıcı barıştan, hele de Filistin sorununa çözüm bulunması gerektiğinden söz edenlerin, öncelikle İsrail vahşetinden hesap sorulmasını talep etmeleri beklenirdi. Oysa bu güçlerin derdi, Filistin halkının direniş iradesinin çeşitli ayak oyunlarıyla kırılmasına hizmet etmektir. Zira Ortadoğu'da direnerek bölge halklarına örnek olan Filistin halkının iradesi hem emperyalist-siyonist güçleri hem bölgedeki işbirlikçileri rahatsız etmektedir.

Gazze saldırısı sonucunda Filistin halkı bir kez daha ağır bir bedel ödemiş oldu. Ancak pervasız zorbalar karşısında sınanan Filistin halkının onurlu direniş iradesi de bir kez daha alnının akıyla çıkmıştır.

Ateşkes, İsrail saldırganlığının son bulacağı anlamına gelmiyor. Savaş makinesi her an ölüm kusan namlularını Filistin halkının üzerine çevirebilir. Barbarlığa karşı direnmenin mümkün olduğunu dünyaya gösteren yiğit Filistin halkı ise direnişin zafere kadar devam edeceğini ilan ediyor. Filistin direnişinin zafere ulaşabilmesi için ilerici-devrimci güçlerin enternasyonal dayanışmayı ihmal etmeden sürdürmeleri gerekiyor.

Siyonist katliamı protestolardan….

"Direnen Filistin kazanacak!"

Adana'da Filistin'le dayanışma

Adana'da siyonist katliamı protesto etmek amacı ile biraraya gelen TMMOB, DİSK, KESK, İHD, PSAKD, Alevi Kültür Derneği, Tunceliler Derneği, Bulamlılar Derneği, '78'liler Derneği-G, Türkiye Gerçeği, Halkevleri, ÇHKM, ESP, Sosyalist Feminist Kolektif, TÖP, SEH, BDSP, DHF, Halk Cephesi, BAK, DİP-G, SP, SDP, DTP, TKP, ÖDP 18 Ocak günü ortak bir yürüyüş gerçekleştirdi. 5 Ocak Meydanı'nda başlayan yürüyüş Çakmak Caddesi trafiğe kapatılarak devam etti.

İnönü Parkı'nda yapılan açıklamada şunlar söylendi: *"Ülkemizi yönetenler olarak siz bizi bu vahşete ortak edemeyeceksiniz! Biz "Artık yeter" diyoruz. Başbakanın akıttığı timsah gözyaşları acımızı dindirmeye yetmiyor. Konya'da eğitim alan İsrail uçaklarının bebeklere bomba yağdırdığını bile bile, 'esip gürleyen' bir başbakan istemiyoruz."*

Açıklama, taleplerin okunmasıyla son buldu. "Filistin halkı yalnız değildir!", "Katil ABD Ortadoğu'dan defol!", "Yaşasın halkların kardeşliği!", "Filistin'de düşene, dövüşene bin selam!", "Katil ABD işbirlikçi AKP!" sloganlarının atıldığı eyleme yaklaşık 200 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Adana

Ankara'da Filistin'le dayanışma

Filistin Halkıyla Dayanışma Komitesi'nin 17 Ocak günü gerçekleştirdiği eylem, Kolej Kavşağı'ndan Ziya Gökalp Caddesi'ne yürünmesiyle başladı. Yürüyüş sırasında yol trafiğe kapatıldı. En önde "Filistin halkı kazanacak!" şiarlı pankart açıldı.

Ziya Gökalp Caddesi'ne gelindiğinde ortak basın metni okundu. Katliamda, başta ABD olmak üzere Türkiye'nin de önemli ölçüde payı olduğu belirtilerek, İsrali'e Amerika'nın destek ve cesaret verdiği, BM'nin ise sessiz kaldığı vurgulandı. Türkiye'nin İsrail'i sözde eleştiren açıklamalarına değinilerek, ABD ve Türkiye'nin İsrail'in en önemli iki müttefiki olduğu ifade edildi. Katliam sürdükçe eylemlerin de devam edeceği belirtildi.

Kızıl Bayrak / Ankara

Af örgütünden Filistin eylemi!

Uluslararası Af Örgütü Türkiye Şubesi, Gazze'de yaşanan siyonist saldırganlığı 17 Ocak günü Galatasaray Lisesi önünde protesto etti.

Eylem sırasında, üzerinde "uyurken öldürüldü", "açlıktan öldü", "enkaz altındakilere yardım ederken öldü", "içecek su ararken öldü" gibi yazılar bulunan mezar taşı şekli verilmiş straforlar Galatasaray Lisesi önüne yerleştirildi. Af örgütü aktivistleri de kefen giyerek mezar taşlarının arasına yattılar.

Eylemin ardından basına dağıtılan açıklamada, İsrail'in dünyanın en yoğun nüfuslu yeri kabul edilen Gazze'ye gerçekleştirdiği saldırılarda çok sayıda sivil hedefi vurduğu, bunun hiçbir gerekçe ile açıklanamayacağı belirtildi. Avrupa Birliği ülkelerine saldırılar devam ettiği sürece İsrail'le olan ekonomik ilişkilerini askıya alma çağrısı yapıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Kartal'da Filistin'le dayanışma eylemleri

Kartal İşçi Kültür Evi Derneği olarak siyonist katliama karşı 16 Ocak günü öğlen ve akşam olmak üzere iki eylem gerçekleştirdik. Ilk eylem, siyonist katliama karşı Karlıktepe Mahallesi'nde gerçekleştirilecek eyleme çağrı amacıyla Kartal Lisesi önünde yapıldı.

Liseliler tarafından sahiplenilen eyleme okul çıkışında öğrenciler destek verdi, ıslık ve alkışlarla Filistin halkıyla dayanışmalarını gösterdi. Yaklaşık 45 öğrencinin katıldığı eylem coşkulu sloganlarla sona erdi.

Dernek üyesi üç arkadaşımız, eylemin ardından Kartal Emniyeti'ne bağlı kolluk güçleri tarafından gözaltına alındılar. Karakolda 5 saat boyunca tutulan üyelerimiz, çevreye gürültü kirliliği yaymaktan dolayı ceza kesildikten sonra serbest bırakıldılar.

İsrail'in Gazze'ye dönük saldırıları akşam saatlerinde de Karlıktepe Mahallesi'nde gerçekleştirilen yürüyüşle lanetlendi. Bir haftadır duyurularını asarak, kahve konuşmaları yaparak ve ev ev dolaşarak hazırlıklarını sürdürdüğümüz eylemimiz saat 19.00'da Şimşir Düğün Salonu önünde sloganlarla başladı. Yapılan konuşmalarla Gazze'de yaşanan vahşet bir kez daha teşhir edilerek Karlıktepe emekçileri eyleme çağrıldı.

Yürüyüş boyunca "Filistin halkı yalnız değildir!", "Katil İsrail Filistin'den defol!", "Yaşasın halkların kardeşliği!" sloganları atıldı. Yürüyüşün sonunda okunan açıklamada Filistin'deki tanklara karşı taşlarıyla mücadele eden çocuk yaştaki gençlerin direnişi selamlandı. 40 kişinin katıldığı eylem İsrail bayrağı yakılarak sona erdi.

Kartal İşçi Kültür Evi Derneği çalışanları

Vicdani retçilerle dayanışma

Savaş Karşıtları, İsrail'in gerçekleştirdiği katliama ortak olmayan İsrail'li vicdani retçilerle dayanışmak amacıyla 17 Ocak günü Galatasaray Lisesi önünde eylem gerçekleştirdi.

"İsrailli vicdani retçilerin yanındayız!" pankartının açıldığı eylemde basın açıklamasını Gülkan Ahıskan okudu. Açıklamada, Ehud Barak hükümetinden vicdani retçilerin serbest bırakılması ve Gazze'de işgale son vermesi istendi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Cerrahpaşa'da İsrail protestosu

SES Aksaray Şubesi, İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastanesi bahçesinde 15 Ocak günü gerçekleştirdiği basın açıklaması ile İsrail'in saldırılarını protesto etti.

Eylemde, "SES İstanbul Aksaray Şubesi" pankartı ve dövizler açıldı.

Hastaların ve Samatya'da yaşayanların da destek verdiği eylemde okunan basın açıklamasında katliama derhal son verilmesi, Filistin halkının kendi kaderini tayin hakkına saygı duyulması istendi. Basın açıklamasının ardından yapılan konuşmada, "barış gücü oluşturma"nın çözüm olmayacağını söyledi. Tek çözümün, İsrail'in saldırılarına karşı barikat oluşturmak olduğu ifade edildi. Eyleme yaklaşık 100 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Çiğli'de İsrail protestosu

Çiğli'de biraraya gelen kurumlar 15 Ocak günü yaptıkları açıklama ile siyonist katliama karşı Filistin halkıyla dayanışma içinde olduklarını duyurdular.

"Katliama sessiz salma, Filistin halkı yalnız değildir!" şiarı ile yapılan eylemi Çiğli İşçi Platformu, Genel-İş 5 No'lu Şb. işyeri temsilciliği, Çiğli Halkevi, Alevi-Der, Ege '78'liler ve İzmir '78'liler örgütledi. "Katliamlara sessiz kalmayacağız, Filistin halkı yalnız değildir!" pankartının açıldığı eylem Çiğli AKP İlçe binası önünde gerçekleştirildi. Açıklamaya yaklaşık 40 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Kayseri'den Filistin'e destek

Kayseri Demokrasi Platformu, İsrail'in Filistin halkına yönelik saldırısını 14 Ocak günü yapılan basın açıklaması ile protesto etti.

Demokrasi Platformu bileşenleri yaptıkları açıklamada, İsrail ile yapılan ikili anlaşmaların iptal edilmesini istediler. İsrail'in kadın çocuk demeden yüzlerce insanı katletmesi protesto edilerek, sözkonusu saldırılarda hükümetin İsrail ile girdiği ikili ilişkilerden de cesaret aldığı ifade edildi. "Filistin halkı yalnız değildir!", "Askeri anlaşmalar iptal edilsin!" sloganlarının atıldığı eyleme yaklaşık 50 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Kayseri

BES'ten eşzamanlı protestolar

Siyonistlerin Filistin halkı üzerinde estirdiği katliamı, KESK'e bağlı Büro Emekçileri Sendikası

(BES) 3 No'lu (Kadıköy) Şube üyeleri Anadolu Yakası'nda gerçekleştirdikleri eşzamanlı protestolarla lanetlediler.

15 Ocak sabahı gerçekleştirilen eylemlerin merkezi olan Kadıköy-Göztepe Vergi Dairesi Kompleksi önünde toplanan BES üyeleri, "BES 3 No'lu Şube" pankartı ve dövizlerini açtılar. Siyonist katliamda yaşamını yitiren Filistinliler için bir dakikalık saygı duruşuyla başlayan açıklamada başta ABD olmak üzere İsrail ve İngiltere'nin Ortadoğu'ya yönelik savaş ve saldırganlık politikaları teşhir edildi, İsrail'in Gazze'de giriştiği katliamda yeni bir aşamaya girildiği belirtildi. Katliamın durdurulması için Türk devletine ve hükümetine düşen görevler sıralandı. Eyleme yaklaşık 100 kişi katıldı.

BES 3 No'lu Şube üyeleri Bostancı, Kartal ve Ümraniye Vergi Daireleri önünde de sabah saatlerinde basın açıklaması yaptılar.

Kızıl Bayrak / İstanbul

YDG ve ILPS'den eylem

Yeni Demokrat Gençlik ve ILPS (Halkların Uluslararası Mücadele Ligi), İsrail'in Gazze'de uyguladığı katliamı, 19 Ocak günü Galatasaray Lisesi önünde gerçekleştirdiği basın açıklaması ile protesto etti. "Emperyalizm yenilecek, direnen halklar kazanacak!" pankartı ve "Katil İsrail Filistin'den defol!", "Biji bratiya gelan!", "Her yer Filistin, her yer Irak, her yer Amed, her yer direniş!" dövizlerinin açıldığı eylemde okunan basın açıklamasında yürüttükleri imza kampanyasına Deri-İş Sendikası'nın da destek verdiği belirtildi. Açıklamanın ardından toplanan 6 bin imza meclise gönderildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Bakırköy: "Filistin'de faşizm yenilecek!"

"Ses ver" eylemi 16 Ocak günü KESK İstanbul Şubeler Platformu ve DİSK Emekli-Sen Aksaray Şubesi tarafından Bakırköy'de gerçekleşti. Bakırköy-Beyaz Adam Kırtasiye önünde toplanan kitle saat 18.00'de, "Filistin'de faşizm yenilecek!" pankartını açarak Bakırköy Özgürlük Meydanı'na doğru düdük, alkış, meşale ve fenerlerle yürüyüşe geçti.

Meydan'da katliamda ölen Filistinliler için saygı duruşu yapıldı, İsrail bayrağı yakıldı. Yapılan konuşmada, ölen Filistinliler'in sayısının bini aştığını vurguladı. Konya Ovası'nda İsrailli pilotların eğitildiği hatırlatılarak, Türk devleti eleştirildi. İsrail ile yapılan tüm anlaşmaların iptal edilmesi istedi. Yaklaşık 150 kişinin katıldığı eylem, atılan sloganlarla son buldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Bursa'da "ses ver" eylemi

"Ses ver" eylemi Bursa'da 17 Ocak akşamı saat 18.00'de Heykel-Orhangazi Parkı'nda gerçekleştirildi. Eylemde yapılan açıklamada İsrail'in kanlı saldırıları durana kadar eylemlere devam edileceği belirtildi, İsrail Büyükelçisi'nin kapı dışarı edilmesi ve başta askeri satın almalar olmak üzere yapılan tüm anlaşmaların iptal edilmesi talep edildi. "Filistin halkı yalnız değildir!", "Biz biz hepimiz Filistinliyiz!" sloganlarının sıklıkla atıldığı eyleme 40 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Bursa

Adana'da "ses ver" eylemi

Her gün Adana'nın farklı bir yerinde gerçekleştirilen eylem 15 Ocak günü de Çakmak Plaza önündeydi. Saat 18.00'de başlayan eylem üç dakika boyunca düdük çalarak ve slogan atarak sürdü. "Filistin halkı yalnız değildir!", "Direnen Filistin onurumuzdur!", "Her yer Filistin, her yer direniş!" sloganlarının atıldığı eyleme yaklaşık 70 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Adana

Gençlikten katliam protestoları...

Sermaye devleti siyonist katliamcıların safında!

16 Ocak akşamı Ankara'da gençlik örgütlerinin yaptığı eyleme polis saldırdı. Ekim Gençliği, Bağımsız Liseliler, DGH, DPG, EHP Gençliği, ÖEP, SDG, SGD, TÖK, Tüm-İGD, Umut Kültür Derneği, YDG, YDG(M) tarafından Filistin halkının direnişini selamlamak ve sermaye devletinin İsrail ile girdiği kirli pazarlıkları teşhir etmek amacıyla bir eylem örgütlendi.

Hafta başından itibaren Ankara'da birçok üniversitede bildiri dağıtımı gerçekleştirildi ve afişlerle eylem çağrısı yapıldı. Eylemin yapılacağı gün öğlen saatlerinde Yüksel Caddesi'nde kitlesel bildiri dağıtımı yapıldı.

Saat 17.00'de Kızılay YKM önünde buluşulup meclise yürüyüş gerçekleştirmeyi planlayan gençlik örgütlerinin önü polis barikatıyla kesildi. Polise verilen süre içerisinde barikat açılmayınca gençlik kitlesi barikata yüklendi. Bunun üzerine gaz bombaları yağdırıldı.

Dağılan kitle kısa bir süre sonra tekrar toplandı. Sloganlarla Kızılay Meydanı'na yönelindi. Atatürk Bulvarı ve Ziya Gökalp Caddesi kısa süreliğine trafiğe kesildi. Ardından sloganlarla Sakarya Caddesi'nde bir araya gelindi. Burada polisin saldırısı teşhir edildi.

Buradan Yüksel Caddesi'ne yüründü. Ziya Gökalp Caddesi bir kez daha trafiğe kapatılarak sloganlarla eylem sürdürüldü. Yüksel Caddesi'nde basın açıklaması yapıldı, sermaye devletinin İsrail'le girdiği kirli pazarlık teşhir edildi. Eylem sloganlarla sona erdi.

Eylemde "İsrail ile yapılan açık-gizli anlaşmalar iptal edilsin! İsrail Büyükelçiliği kapatılsın!" şiarlı ortak pankart açıldı. Ekim Gençliği eyleme "Emperyalizm yenilecek, direnen halklar kazanacak!", "Ya barbarlık, ya sosyalizm!" şiarlı dövizlerle katıldı.

Polisin saldırısı sonucu birçok kişi yaralandı, onlarca kişi gözaltına alındı.

Kızıl Bayrak / Ankara

Beyazıt'ta siyonist katliama öfke

Devrimci, demokrat, yurtsever öğrenciler olarak siyonist vahşeti ve Kürt halkına dönük imha ve inkar politikalarını protesto etmek için 15 Ocak günü basın açıklaması gerçekleştirdik. "Gazze'de İntifada Amed'de Serhıldan kazanacak!" ve "Emperyalizm, siyonizm yenilecek, direnen halklar kazanacak!" pankartlarının taşındığı açıklama Beyazıt Meydanı'nda yapıldı.

İstanbul Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi'nde yapılan konuşmalarla öğrenciler basın açıklamasına çağrıldı. Beyazıt otobüs duraklarına yürünerek diğer üniversitelerden gelen öğrencilerle buluşuldu. Buradan sloganlarla Beyazıt Meydanı'na yüründü. Merkez Kampüs'ten öğrencilerin de gelmesiyle basın açıklaması okundu.

Açıklamanın sonunda, başta Filistin ve Kürt halkı olmak üzere direnen halkların emperyalist barbarlığa karşı mücadeledeki kalıcı zaferin, gerçek ve kalıcı özgürlüğün ancak halkların devrimci mücadelesiyle, sosyalizmle kazanılabileceği vurgulandı.

Yaklaşık 250 kişinin katıldığı açıklamaya Demokratik Gençlik Hareketi, Ekim Gençliği, Emekçi Hareket Partisi Gençliği, Kaldıraç, Marksist Bakış, Sosyalist Gençlik Derneği, Yeni Demokrat Gençlik, Yurtsever Demokratik Gençlik Meclisi ve TÜM-İGD yaptı.

İstanbul Ekim Gençliği

Adana'da İsrail protestosu

Adana'da biraraya gelen Çukurova Öğrencileri Derneği, Devrimci Liseliler, DSG, DGH, Ekim Gençliği, Enternasyonalist Gençlik, Genç Kurtuluş, Gençlik Muhalefeti, Liseli Genç Umut, Özgür Eğitim Platformu, ÖGD, Öğrenci Kolektifleri, Yeni Demokratik Gençlik, Yeni Dünya Gençliği, YDG, Yurtsever Cepheli Liseliler ve Yurtsever Cephe Öğrenci Birliği 18 Ocak günü bir yürüyüş gerçekleştirdi.

5 Ocak Meydanı'ndan *"Yaşasın halkların kardeşliği!"* şiarlı Arapça ve Türkçe yazılmış pankart önde olmak üzere *"Gençlik emperyalizmine ve siyonizmin karşısında Filistin halkının yanında!"* şiarlı pankart açılarak yürüyüşe geçildi. Çakmak Caddesi trafiğe kapatılarak devam etti. İnönü Parkı'na gelindiğinde basın metni okundu. Ardından Arapça Filistin halkının direnişini selamlayan bir metin okundu. Çaw Bella, Gündoğdu ve Beyazıt marşı hep bir ağızdan gür bir şekilde söylendi. Eyleme 500'e yakın kişi katıldı.

Ekim Gençliği / Adana

Liselilerden Filistin eylemi!

Liseli Kıvılcım, İsrail'in Gazze katliamını protesto etmek amacıyla 17 Ocak günü Taksim Tramvay Durağı'nda basın açıklaması yaptı.

"Diren Filistin seninleyiz" pankartının açıldığı eylemde "Filistin halkı yalnız değildir", "Filistin'de düşene dövüşene bin selam" dövizleri taşındı. Liseliler, basın açıklaması boyunca "Filistin halkı yalnız değildir!", "Katil İsrail Filistin'den defol!", "Filistin'de düşene dövüşene bin selam!", "Diren Filistin seninleyiz!", "Katil İsrail işbirlikçi AKP!" sloganlarını attılar.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Krizin faturasını kapitalistlere ödetme mücadelesini kapitalizmi yıkma mücadelesiyle birleştirelim!

İşçi ve emekçilerin krizin faturasını ödememek için mücadeleyi yükselttiği bir dönemde, sermayenin işçi sınıfına kestiği faturanın sonuçları da iyice açığa çıkmaya başladı. Krizin etkilerinin belirginleşmeye başladığı Ekim ayında işsizlik oranının 1.2 oranında artarak yüzde 10.9'a yükseldiği açıklandı. Eylül, Ekim ve Kasım aylarında ise 458 bin kişi işsizler ordusuna katıldı. Elbette bunlar resmi rakamlar!

İşsizliğin sorumlusu kendileri değilmiş gibi, büyük bir rahatlıkla işsizlik rakamlarını sıralamaktadırlar. Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu (TİSK) işsiz sayısının 5 milyon 600 bin kişiye ulaştığını söylerken, İŞ-KUR kurumlarına Aralık ayında işsizlik başvurusu yapanların sayısının yüzde 473 artışla 175 bin 684'e yükseldiğini açıklamaktadır. İŞ-KUR bünyesinde 1 milyon 140 bin 890 kişinin iş aradığı belirtilmektedir. Beyaz Eşya Yan Sanayicileri Derneği (BEYSAD) ise, yaşanan ekonomik kriz nedeniyle 120 binin üzerinde çalışanın olduğu sektörde, 6 ay içinde 40 bin işçinin işten atılacağını itiraf etmektedir. İş-Kur Genel Müdürü Namık Ata, sadece son 12 günde 30 bin kişinin, işini kaybettiği gerekçesiyle kurumlarına müracaat ettiğini açıklamıştır.

Sanayi ve Ticaret Bakanı Zafer Çağlayan ise bu vahim tabloya aldırmadan, *"Ben de 27 yıl sanayicilik yaptım. Sanayici, bıçak kemiğe değil, iliğe dayanmadıkça işçiyi işten çıkarmaz"* deme cüretini göstererek, işten çıkarılmaları meşrulaştırmaya çalışmaktadır. Dahası, "kriz öncesi işverenlerin elini rahatlatacak düzenlemeler yaptıklarını" itiraf ederek, AKP'nin sermayenin hizmetinde olduğunu bir kez daha teyit etmektedir.

Krize karşı sendikaları "vatanperverliğe" çağıran Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik de, *"Herkes elinde ne kaynak varsa ortaya koyacak ki bu krizi atlatalım. Sendikalar 'Biz bu işin içinde yokuz' gibi bir yaklaşım içinde olamaz"* diyerek, emekçilerin sırtına yüklenen faturanın kabullenilmesine çalışmakta, bir kez daha işçi ve emekçilerden fedakârlık istemektedir.

Bütün bunlar yetmiyor olacak ki, Küçük ve Orta Büyüklükteki İşletmeler Derneği (KOBİDER) Genel Başkanı Nurettin Özgenç, cumartesi günlerinin tam gün olarak mesaiye dahil edilmesi gerektiğini savunabilme yüzsüzlüğünü gösterebilmektedir. Bir avuç parababasının saltanatını nasıl sürdürdüğü bilinmezmiş gibi, sefalete mahkûm ettikleri emekçilerin sırtından bolluk içinde bir hayat yaşadıkları sırmış gibi, Özgenç tam bir arsızlıkla konuşmaya devam ediyor: *"Toplam dış borç stokunun, 2008 Eylül sonu itibariyle 289,3 milyar dolar olarak ifade edildiği göz önüne alındığında, bu kadar çok tatili hak etmiyor olmalıyız."*

Sermaye sınıfının zevk-i sefasında bir kısıtlama yapması ise elbette ki bu tartışmanın dışında. "Kriz mi var, dış borç mu var, işçiler ne güne duruyor? Sırtlarında bunca yük varken, ha az ha çok, ne varsa yüklensinler" diye düşünüyor, bu asalaklar sınıfı.

Tablonun bu kadar vahim olduğu, işsiz sayısının kendi açıklamalarına göre 6 milyona yaklaştığı, açlık sınırının 1 milyarı TL'yi aştığı şu günlerde, sermaye temsilcileri oldukça neşeli olmalılar ki, kriz ile ilgili ciddiyetsiz açıklamalar yapabilmektedirler. Krizin sonuçlarını ve hükümetin yapacaklarını değerlendiren sermayenin maliye bakanı Unakıtan, artık IMF yetkililerinin yaptığı esprilere güldüğünü söylemektedir. Anlaşılan o ki, karşılıklı gülüşmelere

neden olan IMF ile AKP arasındaki tam uyumdur.

Bir sermaye hükümeti olan AKP'nin ekonomik icraatlarını IMF'nin direktifleriyle yaptığı herkesçe malumdur. Zira bu tüm sermaye hükümetleri için olmazsa olmazdır. AKP de, bütün o sahte çıkışlarına ve Erdoğan'ın yalancı kabadayılığına rağmen IMF'nin direktiflerini harfiyen yerine getirmektedir. Bu çerçevede IMF'nin Türkiye ziyareti öncesinde bütçede 13 milyar TL'ye varan kısıntıya gidilirken, IMF ile görüşmelerde ön plana çıkan kritik konulardan bazıları ise şöyledir:

Elektrik tarifeleri: Elektrik ve doğalgaz zamlarının ertelenmemesi isteniyor. Elektrikte maliyet bazlı tarifelerin yaygınlaştırılması öngörülüyor. Yani elektriğe ve doğalgaza sürekli bir biçimde yüklü zamlar gelmeye devam edecek.

Esnek çalışma modeli: IMF esnek çalışma modelinin yaygınlaşmasını ve kalıcılaşmasını öneriyor.

Kıdem Tazminatı Fonu: Patronların üstündeki kıdem tazminatı yükünün kaldırılıp, kıdem tazminatı fonunun kurulması düşünülüyor. Bugüne kadar işçi ve emekçilerin ücretlerinden biriken fonlar nasıl yağmalanmışsa, işsizlik fonunu nasıl işten atılan onbinlerce işçi kullanamıyorsa, böylece kıdem tazminatı da sermayenin kullanımı için bir fonda toplanacak.

Sağlık harcamalarının kısılması: Genel Sağlık Sigortası Yasası kapsamında 1 Ocak'tan itibaren yürürlüğe giren uygulamalarla sağlıkta tasarruf dönemi başlarken, IMF yeni tedbirlerin de alınmasını istiyor. Bu kapsamda özellikle ayakta tedavi ve ilaç masraflarında kısıntı, aile hekimliğinin yaygınlaştırılması öngörülüyor. Böylece parası olanın hastanelerde tedavi göreceği, ilaç alabileceği bir sağlık sisteminin şartları eksiksiz tamamlanacak.

Reel sektörün borçları: Hükümet, reel sektörün borçlarını yeniden yapılandırmaya hazırlanıyor. Bunun için yeni kaynak gerekiyor. Doğal olarak bu kaynak da emekçilerin sırtından elde edilecek.

Kamu yatırımları: Kamu harcamalarında kısılmaya gidilecek. Kamunun tümüyle tasfiye edilmesi hızlandırılarak, özelleştirmenin önü tümüyle açılacak.

Memur maaş zammı: IMF, kamudaki işçi ve memurun maaşına enflasyon oranı dışında zam yapılmasını istemiyor.

IMF'nin dayatmaları çiftçiyi de yıkıma uğratmaktadır. Tarımsal destekleme bütçesinden yüzde 10 kesintiye gidilmesini eleştiren Türkiye Ziraat Odaları Birliği Başkanı Şemsi Bayraktar şunları söylüyor: *"IMF'nin stand-by'ı, daha imzalanmadan, tarıma ve çiftçilerimize zarar vermeye başlamıştır. İşte, hem krizden ve hem de krize karşı alınan önlemlerden zarar görmek diye buna denir. Çiftçi, gübre kullanmadan ekiliş yapıyor."*

Ayrıca AKP hükümeti, IMF ile varılan uzlaşma gereği, işten atılan işçilerin işsizlik fonundan yararlanmasında herhangi bir iyileştirme de yapmayacak. Bilindiği üzere, İşsizlik Sigortası Fonu'ndan yararlanma koşullarının ağır ve ödeneklerin sınırlı olması nedeniyle, geliri 41.8 milyar TL olan fondan, 2002'den bugüne kadar yapılan harcama, işsizlik sigortası, kısa çalışma ödeneği ve kurum giderleri dahil sadece 3.5 milyar TL'yi ancak bulmuştur. Fonda şu an biriken para 38,3 milyar TL'dir. İşsizlik Sigortası Fonu'nda işçilerin alınterinden biriken para o kadar fazla miktardadır ki, işten çıkarılan işçiler için kullanılsa, bir parça da olsa onları rahatlatacaktır. Ancak sermaye o kadar aç gözlüdür ki, bu paraya da göz dikmiş bulunmaktadır. Sendikaların bu konudaki suskunluğunu anlamak mümkün değildir.

Yapı Kredi Private Banking müşterilerine konuşma yapmak üzere İstanbul'a gelen New York Üniversitesi ekonomi profesörü Nouriel Roubini ise, 2009'un hem Türkiye hem dünya için çok zor bir yıl olacağını söylemektedir. Global Economics Monitor isimli araştırma kuruluşunun da başkanlığını yürüten, krizi önceden tahmin ettiği için adı "ekonomi kahini"ne çıkan burjuvazinin akıl hocası Roubini, *"daha en kötüyü yaşamadık. Şubat ve Mart çok daha kötü geçecek, 2009 sonuna kadar sürecek. Hatta 2011 yılına kadar süreç devam edecektir"* demektedir. Emperyalizmin metropollerinde komünizmin hayaletinin dolaşmakta olduğunu da sihirli küresinde görmüş olacak ki, "kâhin" ekleme gereği duymaktadır: *"Kimileri de diyor ki, bu kriz kapitalizmin sonunu getirecek. Bence bu kriz kesinlikle kapitalizmin sonu demek değil."*

Kapitalizmin krizine karşı işçi sınıfı ve emekçilerin dünya ölçeğinde yükselen eylemli tepkilerinin kapitalistleri ve ideologlarını korkutması doğaldır. Kapitalizm elbette bu krizle çökmeyecektir. Fakat krizin harladığı devrim ateşi, kapitalizmi daha tarihin çöplüğüne atılmadan küle döndürecektir. Yapılması gereken, krizin faturasını kapitalistlere ödetme mücadelesini kapitalist sistemi yıkma mücadelesiyle birleştirmektir.

2008 sermayenin yoğun saldırılarına konu oldu…

2009 imkanları güce dönüştürme yılı olmalıdır!

2008 yılını geride bıraktık. Geçtiğimiz yıla damgasını vuran iki temel olgudan biri sermayenin kapsamlı sömürü ve sosyal yıkım saldırılarının yoğunluğu ise, diğeri de bu saldırılara karşı hareketlenme eğilimi gösteren işçi ve emekçilerin yaygın eylemliliğidir. Zaten sürmekte olan kölece çalışma koşulları, düşük ücretler, sosyal hakların gaspı, sigortasız çalıştırma, sendikalaşma girişimlerine yönelik azgın saldırılar, esnek üretim, özelleştirmeler gibi saldırılar, krizle birlikte daha yoğun işten atmalar, ücretli/ücretsiz izinler, yeni zamlar ve artan vergiler, uzun çalışma saatleri şeklinde kendini göstermektedir.

Sermaye iktidarının krizle birlikte artan ve ağırlaşan bu denli yoğun saldırıları karşısında, özellikle son iki yıldan bu yana, işçi ve emekçi hareketinde biriken öfke ve tepki kendini yer yer eylem ve direnişlerle, THY, Telekom sürecinde olduğu gibi grevlerle dışa vurmaktadır.

Kuşkusuz saldırıların kapsamı, boyutu ve merkezi karakteri düşünüldüğünde, işçi ve emekçilerin mücadelesi henüz yeterince etkin, kitlesel ve birleşik bir karakter kazanmış değildir. Ancak işçi ve emekçiler tümüyle de tepkisiz değildir. Halihazırda birçok işyeri ve fabrikada ağırlıklı olarak sendikalaşma hakkı olmak üzere işten atmalara, düşük ücretlere ve hak gasplarına karşı çeşitli biçimler altında direnişler sürmektedir.

Dağınık ve parçalı bir sınıf hareketi tablosu

Tüm bunların ardından geçtiğimiz yıla ilişkin yapılabilecek en temel vurgu sınıf hareketinin dağınık ve parçalı olmasıdır. Bu dağınıklık ve parçalılık SSGSS, THY, Telekom, lastik ve cam sektörlerinde gerçekleşen TİS süreçlerinde bir parça aşılabildi. Sendikalaşma çabalarına yönelik yoğun saldırılara karşı başgösteren direnişler, krizin ardından yaygın işten atmalara karşı oluşan tepkilerle de sınıf hareketi görece daha hareketli bir sürece girmiş oldu. Sınıf hareketinin nispeten daha canlı geçtiği ve hareketlenmeler yaşadığı bu süreçlerin her biri kendi içinde değişik deneyimler de yarattı.

THY ve Telekom'da yaşanan grevler, lastik ve cam sektöründe gelinen grev aşamaları, özellikle sermayenin grev hakkına yönelik hazırlandığı saldırılara anlamlı bir yanıttı. Grev hakkının korunması ve daha etkin kullanılması açısından 2008 yılı anlamlı bir yıl oldu. Sonucundan ve kazanımlarından bağımsız olarak, TİS süreçlerinde grev silahı etkili bir pazarlık unsuru olarak kullanılabildi. Bu açıdan başta metal olmak üzere lastik ve cam sektöründe yaşanan TİS süreçleri kendini aşan bir anlama ve öneme sahipti.

Ancak metal TİS'lerinde yaşanan sendikal ihanet bu silahın doğru ve etkin bir tarzda kullanılamamasına neden oldu. Özellikle dünya kapitalizminin yaşadığı krizin sonuçlarının hissedilmeye başlandığı süreçlere denk gelen metal TİS'leri, hem sektörde hem de genel olarak sınıf hareketi açısından mücadelenin güçlenmesi için önemli bir mevzi olmasına rağmen bu imkan sendikal ihanet şebekesi tarafından heba edildi.

SSGSS saldırısı ve HSGGP deneyimi

Sermayenin SSGSS saldırısı 2008 yılının en kapsamlı ve ağır saldırıları arasında yer aldı. Zira milyonlarca işçi ve emekçinin hem sağlık hem de emeklilik hakkının gaspı anlamına gelen, sosyal güvenlik hakkını elinden alan ve geleceksizleştiren bir saldırıdır SSGSS. Sermaye iktidarı, sermaye uşağı AKP'nin tek başına hükümet olmasını fırsat bilerek SSGSS'yi gündemine aldı.

Saldırı işçi ve emekçiler cephesinden yoğun bir tepkiye konu oldu. Birçok sendikanın, devrimci gücün, ilerici unsurların, reformist çevrelerin içerisinde yer aldığı Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformları (HSGGP) bu süreçte SSGSS saldırısına karşı oluşturuldu. Artan saldırılara karşı tepki duyan binlerce işçi ve emekçinin tepkisini akıtabileceği bir zemine dönüştü. Bu yanıyla SSGSS saldırısına karşı mücadele ve HSGGP 2008 yılı açısından önemli bir yerde durmaktadır. Zira son yılların hem en kitlesel eylemliliklerinin gerçekleşmesi, hem de birleşik mücadele zeminlerinin yaratılması bakımından ayrı bir yerde durmaktadır.

13-14 Mart'ta saldırı yasasına karşı kitlesel eylemlerle tepkisini gösteren işçi ve emekçilerin mücadele kararlılığı yine sendikal bürokrasi tarafından heba edildi. Mart eylemlerini arkasına alan sendikal ihanet şebekesi, hükümetle yaptığı görüşmelerin ardından, özü aynı kalan ancak 14 Mart'taki tepkinin basıncıyla göstermelik değişiklikler yaptığını iddia eden sermaye iktidarının ve hükümetinin saldırısına onay veren bir tutum içerisine girdi. Bu tutumuyla SSGSS karşıtı mücadele dinamiklerini dağıtmayı, kitlelerin mücadele azmini kırmayı başardı.

HSGGP bileşenleri ise, 1-6 Nisan eylemleri ile bu ihanetçi tutuma rağmen mücadelenin süreceğini ilan ettiler. Bu karşı çıkışın etkisiyle emekçi kitleler mücadeleye yönelirken, sendikal ihanet şebekesi bir kez daha bu iradeyi boşa düşürmek için elinden geleni yaptı. Ve ne yazık ki, tek tek HSGGP bileşenlerinin iddiaları ve güçleri böylesi bir süreci göğüslemeye yetmedi. Yasanın görüşüldüğü süreçte Ankara çağrısı yapan HSGGP bileşenleri, konfederasyonların tepesinde konumlanmış sendika hainlerini karşısına alabilecek, sendikal bürokrasinin mücadeleye zarar veren tutumlarını boşa düşürebilecek bir dirayet gösteremediler.

Ancak tüm olumsuzluklarına rağmen, SSGSS karşıtı mücadelenin açığa çıkardığı Nisan eylemlerinin yarattığı kararlılık 1 Mayıs'ta etkisini gösterdi.

1 Mayıs'a Taksim kararlılığı damgasını vurdu!

2008 1 Mayısı'nda tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de alanlara çıkan onbinlerce işçi ve emekçi sermaye iktidarının sosyal yıkım saldırılarına karşı öfke ve tepkisini dışavurdu. Ülkenin dört bir yanında 1 Mayıs alanlarına çıkan işçi ve emekçiler hak ve taleplerini haykırdılar.

Tüm bunların yanısıra, 2008 1 Mayısı'na bu yıl da Taksim kararlılığı damgasını vurdu. İşçi ve emekçilerin kanının akıtıldığı Taksim alanı şahsında işçi ve emekçiler, 12 Eylül rejiminin yasakçı ve baskıcı uygulamalarına karşı çıktılar. Sermaye devletinin Taksim kararlılığını önceki yıla oranla daha azgın bir devlet terörüyle kırmaya çalışmasına, günler öncesinden başlatılan tehdit ve karalamalara rağmen, başta devrimci güçler olmak üzere ileri ve öncü işçi ve emekçiler sokak sokak çatışarak Taksim kararlılığına sahip çıktılar. Sendikal bürokrasinin bilindik ihanetine, liberal reformist çevrelerin Taksim kararlılığına sahip çıkmamasına rağmen binlerce işçi ve emekçi tarafından Taksim yolu zorlandı. Sergilenen kararlılığa ve ortaya konulan mücadele düzeyine rağmen Taksim'e pratik olarak girilemese de, sermaye devletine karşı politik olarak zafer elde edilmiş oldu.

Hem işçi ve emekçi kitlelere moral olması, hem de uygulanan devlet terörü şahsında sermaye iktidarının ve onun hükümetinin emekçi düşmanı kimliğinin teşhir olması açısından Taksim'de 1 Mayıs kararlılığı oynaması gereken rolü oynadı. Devlet ve düzen gerçeği bir kez daha emekçiler tarafından açık ve net bir biçimde görüldü.

Hepsinden önemlisi, işçi ve emekçi kitleler 1 Mayıs'ta sergilenen mücadele kararlılığından aldığı

gücü yerel direnişlere taşıma cesareti buldular.

Yerel direnişlerin anlamı ve sınırları

2008 yılı için vurgu yapılabilecek bir diğer nokta ise, yıl içinde gerçekleşen yerel direnişlerdeki yaygınlık oldu. Yörsan, Unilever, DESA, E-Kart, UNO, TEGA vb. örneklerde olduğu gibi sendikalaşma hakkına yönelik saldırılara karşı, daha belirgin olarak Tuzla tersaneler ve silikozis hastalığının pençesinde can çekişen kot taşlama işçilerinde olduğu gibi işçi sağlığı ve iş güvenliği taleplerini kamuoyuna yansıtmaya yönelik taleplerle, en son krizle birlikte Brisa, Ünsa Ambalaj, Tezcan Galvaniz, Philips, Sinter Metal, Asil Çelik vb. örneklerinde olduğu gibi işten atmaların yoğun yaşandığı fabrikalarda iş güvencesi talebiyle çeşitli eylem ve direnişler gerçekleştirildi. Bu deneyimlerden bir kısmı kazanımlarla da sonuçlandı. Uzun bir dönemdir ne genel ne de yerel anlamda neredeyse hiçbir kazanım elde edemeyen işçi hareketi, bu açıdan bu yılki moral kazanımlarına bir yenisini daha eklemiş oldu.

2008 yılında başlayan ve bazıları halen de devam eden direnişler farklı işkollarında kölelik koşulları altında çalışan işçilerin duyduğu tepkinin bir birikimi olarak ortaya çıkmaktadır. Sermayenin sosyal yıkım saldırılarına karşı yeni yeni kıpırdanmaya başlayan sınıf hareketinin ilk nüveleri sayılmalıdır. Zira genel olarak yükselen bir sınıf hareketinin olmadığı koşullarda mevzi eylem ve direnişlerin bütünlüklü bir hareket yaratma imkanları sınırlıdır. Ancak bu imkanlara yaslanarak sermayenin merkezi saldırılarına karşı birleşik bir sınıf hareketi yaratmanın zeminleri de fazlasıyla vardır.

Birleşik, devrimci ve kitlesel bir sınıf hareketi yaratmanın önündeki en büyük engel sendikal bürokrasidir. Yanısıra sol siyasal güçlerin durumu da bu tablodan çıkışsızlığı daha da derinleştirmektedir.

Birleşik bir sınıf hareketinin önünde sendikal bürokrasi engeli ve devrimci önderlik boşluğunu doldurmanın yakıcı ihtiyacı

2008 yılındaki deneyimlerin de bir kez daha açığa çıkardığı gibi, mücadelenin güçlenmesinin ve birleşik bir karakter kazanmasının önündeki en temel engellerden birisi sendikal bürokrasidir. Zira sınıfın öz mücadele örgütleri olması gereken sendikalar ne yazık ki başlarına çöreklenmiş sendikal bürokrasi eliyle misyonunu oynayamaz bir konumdadır. Sendikal bürokrasinin bir kısmı sermaye ile doğrudan işbirliği halindedir. SSGSS'den 1 Mayıs'a, metal TİS'lerinden ağır ve kölece çalışma koşullarına neden olan hak gasplarına kadar birçok süreçte sermayenin çıkarları doğrultusunda hareket etmektedir. Ellerinde bulundukları mevzileri işçi sınıfını denetim altında tutmak için kullanmaktadır. Sendika yönetimlerinin bir kısmı ise uzlaşmacı sendikal anlayışı savunmakta, dolayısıyla sermayenin işini kolaylaştırmaktadır.

Son bir yılın gelişmeleri bir kez daha geleneksel sendikal hareketin çoktan iflas ettiğini göstermektedir. Sınıf hareketinin köklü bir yenilenme yaşaması ve saldırıları püskürtülebilmesi için sendikaların sermayenin denetiminden çıkarılması, sendikal ihanet şebekesinin buralardan sökülüp atılması gerekmektedir. Sınıfın ileri, öncü kesimleri tabanın iradesine dayalı bağımsız taban örgütlülüklerinde bir araya gelmeden, ne sermayenin saldırılarına yanıt verilebilir ne de sendikal ihanet şebekesi etkisizleştirilebilir.

SSGSS sürecinde açığa çıkan ve halihazırda kriz üzerinden işyeri temsilcilerinin iradesine dayanarak

6 Nisan 2008 / Kadıköy

yol yürümeye çalışan Türk-İş Istanbul Şubeler Platformu'nun ayrıksı tutumu dışta tutulursa, sendikal hareketin halihazırdaki tablosu ne yazık ki iç açıcı değildir.

Bu tablodan çıkışı zora sokan bir diğer etmen de sol siyasal öznelerin konumudur. Hareketlenme eğilimi gösteren sınıf hareketinin toplumun gündemine girmesi sol siyasal güçlerin de dikkatlerini bu noktaya çekmesine neden olmuştur. Ancak sol hareket şahsında bu ilginin sınırları vardır. Komünistler bahar sürecinin ardından yaptıkları değerlendirmede sorunu şu şekilde ortaya koymuşlardır:

"Bugün bir dizi sol grup gitgide daha belirgin bir biçimde sınıf hareketine ve dolayısıyla çalışmasına artan bir ilgi duymaktadır. Bunu tüm siyasal yaşamları boyunca küçük-burjuva katmanları esas almış bazı devrimci-demokrat gruplar üzerinden olduğu kadar, son bunalım ve bölünmelere eşlik eden tartışmalar sırasında açığa çıktığı gibi reformist sol hareketin bazı kesimleri üzerinden de görebilmek mümkün. Kuşkusuz ortada bu ilginin pratik sonuçları konusunda henüz anlamlı sayılabilecek işaretler yok. Ama yine de bu ilginin oluşması, siyasal güçsüzlükten ve açmazlardan çıkış yolu olarak sınıf hareketine ve çalışmasına artan biçimde vurgular yapılması, hele de bunun şu son bir-iki yılın süreçleri eşliğinde olması, dikkate değer bir olgudur. Son yirmi yılın toplamı içinde ve özellikle de, geleneksel sol harekette işlerin artık eskisi gibi gidemeyeceğinin açık biçimde kanıtlandığı son on yıl üzerinden değerlendirdiğimizde, bu yeni eğilimin hiç de konjonktürel gelişmelerin etkisiyle sınırlı olmadığını görebiliriz.

Önemli bir noktayı peşinen vurgulamak zorundayız. Halen yaşanan ne ideolojik bir görüş açıklığı, ne de buna dayalı bir kimlik ve yön değişimidir. Gelinen yerde küçük-burjuva akımlardan bunu beklemenin artık herhangi bir gerçekçiliği de yoktur. Onların geçmişten bugüne ne böyle sağlıklı bir devrimci gelişim ve değişim geleneği, ne de artık bu türden bir yeteneği sergileyebilecek politik ve moral güçleri var. Dolayısıyla halen sözkonusu olan, daha çok, bugüne kadar tutulan tüm öteki yolların açık bir başarısızlıkla sonuçlanmasının yarattığı çaresizliğin beslediği bir tür kendiliğinden ve zorunlu yönelimdir. Bir yandan sınıf dışı kesim ve katmanlara yönelik çabaların yılları bulan kısırlığı, öte yandan ise sınıf hareketinin yıllar yılı kendini belirgin bir biçimde döne döne hissettiren gücü ve olanakları, siyasi yaşamda tutunmak isteyen bir dizi sol grubu nihayet sınıf hareketi ve dolayısıyla çalışması üzerinde daha dikkatle durmaya yöneltmektedir. Olup bitenin temeli, anlamı ve sınırları halen bundan ibarettir." ***(Bahar süreci, sınıf hareketi ve sol hareket, SİKB,*** *Sayı: 2008/23, 6 Haziran '08)*

Açıktır ki, böylesi bir tabloda işçi ve emekçi kesimlerin biriken öfke ve tepkisinin mücadele kanallarına akabilmesi, akabildiği koşullarda ise güçlenmesi olanaklı değildir. Dağınık ve parçalı bir seyir izleyen sınıf hareketinin birleşik, bağımsız ve siyasal bir karakter kazanabilmesi mümkün değildir.

2009 yılında krizin ağır ve yıkıcı sonuçlarının derinleşeceği açıktır. İşçi hareketi bugünden krizin yıkıcı sonuçlarına karşı işgal, direniş vb. yöntemlerle yanıt vermeye başlamıştır. Krizin yıkıcı etkisi giderek ağırlaşan sonuçlarını üretmeye başladıkça, bu türden eylem biçimlerinin giderek daha fazla yaygınlaşma ve sınıf kitlelerinin militanlaşma potansiyeli taşıdığını ifade etmek abartı olmayacaktır.

Tüm bu gelişmelerin de gösterdiği gibi, 2008 yılı geçmiş yıllara oranla sınıf hareketi cephesinden daha hareketli bir yıl olmuştur. İşçi ve emekçilerde biriken tepki ve öfke giderek artmaktadır. Sınıf hareketinin yaşadığı en temel eksiklik önderlik sorunudur.

Açıktır ki 2008 yılı 2009'a birleşik bir sınıf hareketi yaratılması konusunda oldukça fazla deneyim ve imkan biriktirmiştir. Günün görevi bu imkanları devrimci temellerde değerlendirerek, birleşik, siyasal bir sınıf hareketi geliştirme hedefiyle sürece müdahale etmektir. Devrimci güçler, ileri unsurlar 2009'un mücadele yılı olması için imkanları güce dönüştürmek hedefiyle davranmak zorundadır.

TORGEM direnişi 10. gününde zaferle sonuçlandı!

Direnen TORGEM işçisi kazandı!

TORGEM Tersanesi işçilerinin 8 Ocak 2009 sabahı başlattığı kararlı direnişleri sonucu tersane patronu, direnişin 10. gününde işçilerin ücretlerini ödemeyi kabul etti.

10 gün boyunca Tuzla tersaneler havzasında sürekli eylemler gerçekleştiren, tersane patronu Kenan Torlak ve Etna-Özdemir taşeronunun arabasının önünü keserek TİB-DER öncülüğünde başlattıkları direnişlerini inat ve sabırla sürdüren işçilerin ücret alacakları 19 Ocak günü öğleden sonra tersane yönetimi tarafından ödendi.

TORGEM tersanesi önünde yaktıkları direniş ateşini Tuzla AKP İlçe Başkanlığı'na buradan Taksim'e taşıyan işçiler tersaneler havzasındaki kuralsızlığın baş sorumlularından olan Çalışma Bakanlığı'nı da Ankara'ya giderek protesto ettiler.

Ankara'ya giderek TBMM Tuzla Araştırma Komisyonu'nu da göreve çağıran tersane işçileri, direnişin ilerleyen günlerinde tüm havzaya seslenmeye başladılar. "Krizin yükü patronlara!" diyerek havzada yaşanan yaygın hak gasplarına karşı genel direnişi örgütleme çağrısı yapan işçilerin kazanımı işçi sınıfına yürünmesi gereken yolu gösterdi.

Devletin "yetkili" kurumlarından aldıkları güçle tersane işçilerine sonsuz kölelik dayatan tersane patronları direnişin gücü karşısında geri adım atmak zorunda kaldılar. Trilyonluk gemileri işçi kanıyla denize indiren patronlar TİB-DER üyesi tersane işçilerinin inanç, irade ve sabrı karşısında ücretleri ödemek zorunda kaldılar.

Direniş süreci: Tuzla cehenneminden Ankara'ya her yer direniş alanı!

TORGEM işçileri, 15 Ocak günü öğle saatlerinde TBMM Dikmen Kapısı önünde, öğleden sonra ise Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı önünde eylemler gerçekleştirdiler.

"TORGEM Tersanesi'ndeki direnişimizin 6. Günü... Yaşasın Torgem Tersanesi direnişimiz! / TİB-DER" pankartını açan tersane işçileri "Açlığa mahkum olmayacağız!", "Patronlar sarayda, işçiler sokakta!", "Herkese iş, tüm çalışanlara iş güvencesi!", "Krizin yükü patronlara!", "Ücret haktır gaspedilemez!", "Direne direne kazanacağız!", "Yaşasın TORGEM direnişimiz!" dövizleriyle TBMM Kapısı önünde eyleme başladılar.

Direnişçi TORGEM işçilerini ve TİB-DER yöneticilerini TBMM kapısı önünde karşılayan DTP Milletvekili Hasip Kaplan tersane işçilerinin mücadelesini ve tersaneleri gündeme getireceğini ifade ederek eyleme destek verdi.

Basın açıklaması öncesinde konuşan TİB-DER Başkanı Zeynel Nihadioğlu ve tersane işçisi Samet Tıngır 6 günlük direniş sürecini anlattılar.

Ardından TİB-DER Başkanı ve direnişçi TORGEM işçileri adına Samet Tıngır, yaşanan sorunların ve taleplerin yer aldığı dilekçeleri vermek üzere meclise girdiler. Bu arada tersane işçileri sloganlar atarak, baretlerini yere vurarak bekleyişlerini sürdürdüler. Meclis çıkışında basını bilgilendiren TİB-DER Başkanı, içeride görüştükleri milletvekillerinden sürecin takipçisi olacaklarına yönelik sözler aldıklarını söyledi.

"Ancak meclise gelerek sorunlarımızın çözüleceğini düşünmüyoruz. Bizler sadece mücadeleyi büyütmek ve sorunlarımızı buralara taşımak için geldik. Meclis sorunlarımızın çözümü değildir, tersanede yaşananların sorumluluğu başta Çalışma Bakanı Faruk Çelik olmak üzere, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, tersane patronları ve sermaye düzenidir." diyen TİB-DER Başkanı, saat 15.00'te Çalışma Bakanlığı önünde eylem yapacaklarını duyurdu. Tersane işçilerinin eylemine Sincan İşçi Derneği Girişimi de destek verdi.

TBMM önündeki eylemin ardından Birleşik Metal-İş Sendikası Anadolu Şubesi'nin konuğu olan TORGEM işçileri buradan Çalışma Bakanlığı önündeki eyleme BMİS yöneticileriyle beraber geçtiler. Eskişehir Yolu üzerinden dövizleri, sloganları ve pankartlarıyla yürüyen tersane işçilerine ve basına TİB-DER Başkanı seslendi. Nihadioğlu Çalışma Bakanı Faruk Çelik ile görüşmeye geldiklerini belirterek, tersanelerdeki kölece çalışma koşullarına değindi.

Sincan İşçi Derneği Girişimi temsilcisi ise Tuzla'da yakılan direniş ateşini Sincan'a taşıdıklarını söyledi.

TORGEM işçileri adına Bakanlık'la gerçekleştirilmesi talep edilen görüşmede ise "Çalışma Bakanı'nın yerinde olmaması" gerekçe gösterilerek müsteşarla görüşüldü. TORGEM Tersanesi'ne "yevmiyeli işçi çalıştırma ve sigorta primlerinin eksik yatırılmasından kaynaklı soruşturma açıldığını" belirten Bakanlık müsteşarının duyurusunun ardından eylem son buldu.

Çalışma Bakanlığı önünde eyleme Birleşik Metal-İş Sendikası Anadolu Şube Başkanı Seyfettin Gülengül ve şube yöneticileri de katılarak destek verdiler.

Ankara'ya direniş ateşini taşıyan tersane işçilerinin eylemi Çalışma Bakanlığı'nın ardından Mamak Tuzluçayır'a da taşındı. Tuzluçayır yol ağzında döviz, pankart, baretleriyle toplanan işçiler Mamaklı emekçilere krizin faturasını ödememe çağrısı yaptılar.

Gün boyu süren eylemlerde, "Tersaneler cehennem, işçiler köle kalmayacak!", "TORGEM şaşırma sabrımızı taşırma!", "Krizin yükü patronlara!", "Patronlar sarayda işçiler sokakta!", "Zafer direnen işçilerin olacak!", "Sonuna kadar direneceğiz!", "Gemileri yaktık geri dönüş yok!", "Ölmek var dönmek yok!" sloganları atıldı.

TORGEM direnişinden birlik çağrısı

16 Ocak sabahı 07.30'a doğru *"TORGEM Tersanesindeki direnişimizin 7. günü, Yaşasın TORGEM Tersanesi direnişimiz! / TİB-DER"* pankartını açarak TORGEM Tersanesi önüne sloganlarla yürüyen işçiler aynı kararlılıklarını 17 Ocak sabahı da korudular.

Tersane patronu Kenan Torlak'ın 3 aylık ücretlerini gaspetmesine karşı başlattıkları mücadelede sabırları taşan işçiler jipiyle TORGEM Tersanesi'ne gelen Kenan Torlak'ın aracının önünü kestiler. Burada işçi temsilcisi Samet Tıngır ile görüşen Kenan Torlak, ücretlerin 19 Ocak Pazartesi günü ödeneceği sözünü verdi. Verilen söze rağmen direniş yeri terk edilmedi. İşçiler, ücretleri ödenene kadar tersane kapısı önünden ayrılmayacaklarını "Sonuna kadar direneceğiz!",

19 Ocak 2009 / Tuzla

"Ücret haktır gaspedilemez!" sloganlarını haykırarak gösterdiler.

Direnişçi işçiler ilerici sendikaları, kitle örgütlerini, sağlık-meslek odalarını, devrimci kurumları ve siyasi partileri TORGEM patronu Kenan Torlak'ın tutumunu protesto etmeye ve ücretlerin bir an önce ödenmesini talep etmeye çağırdılar, bu amaçla faks metni hazırladılar.

TORGEM işçileri Kartal'da!

TORGEM işçileri 18 Ocak günü Kartal PTT önünde toplanarak direnişlerinin 9. gününde Kartal Meydanı'na yürüdüler. *"Torgem Tersanesi direnişimizin 9. günü... Yaşasın Torgem direnişimiz / TİB-DER"* pankartı ve dövizlerini taşıdılar.

TORGEM işçilerini Kartal Meydanı'nda alkış ve sloganlarla Kartal BDSP, Sosyalist Kamu Emekçileri ve DİSK / Genel-İş Sendikası İstanbul Anadolu Yakası Bölge Başkanı Veysel Demir karşıladı. Tersane işçilerinin alana girişi sırasında "TORGEM işçisi yalnız değildir!", "Yaşasın sınıf dayanışması!" sloganları hep bir ağızdan atıldı.

Meydanda ilk olarak TİB-DER Başkanı Zeynel Nihadioğlu söz aldı ve TORGEM'deki 9 günlük direniş sürecini aktararak sürdürdükleri mücadelenin tüm işçi sınıfının mücadelesi olduğunu duyurdu.

Nihadioğlu'nun konuşmasının ardından direnişçi TORGEM işçisi İmdat Büyükbaş niçin direnişe geçtiklerini anlattı. Ardından TİB-DER Yönetim Kurulu Üyesi Cahit Atalay tarafından okunan basın açıklamasında Tuzla tersanelerinde kriz gerekçesiyle yaşanan saldırılara değinildi.

Tersane işçilerinin eylemi açıklamanın okunmasının ardından Kartal Meydanı'nda yapılan 5 dakikalık oturma eylemiyle sürdü. Baretlerini yere vurarak protesto gerçekleştirilirken, slogan ve alkışlarla eylem devam etti.

Direnişlerinin ilk gününden itibaren Gazze'de siyonist İsrail'in yaptığı katliama sessiz kalmayan işçiler, Filistin halkıyla da dayanışma sloganları attılar. "Filistin'e selam direniş devam!", "Filistin halkı yalnız değildir!" sloganlarıyla Filistin direnişini selamladılar.

Kızıl Bayrak / İstanbul

TİB-DER'den açıklama:

İnanç, irade, sabır ve kararlılık... Yaşasın TORGEM zaferimiz!

8 Ocak günü TORGEM Tersanesi'nde ücret hakkının gaspına karşı derneğimiz öncülüğünde başlayan direniş bu akşam itibariyle zaferle sonuçlandı. TORGEM patronu Kenan Torlak direnişin 10. gününde işçilerin ücretlerini ödedi.

8 Ocak'ta başlayan direniş süresince gerek tersane önünü, gerekse değişik noktaları eylem alanına çevirdik. İstanbul'da Tuzla AKP önünde, Taksim ve Kartal'da, Ankara'da TBMM ve Çalışma Bakanlığı önü ile Tuzluçayır'da öfkemizi haykırdık. Dün Kartal Meydanı'nda yaptığımız eylemde de ifade etmiş, *"Eğer ücretlerimiz verilmezse, her yer bizim için fiili ve meşru bir eylem alanıdır"* demiştik. Eğer bu gün verilmemiş olsaydı, eylemle özgürleştireceğimiz çok farklı alanlar olacaktı.

Biz Kenan Torlak isimli TORGEM patronunun ücretlerimizi ödemek dışında şansı olmadığını söylemiştik. TORGEM işçisinin kararlılığını, fedakârlığını ve bilincini zafere kilitlemesinin kazanımı kesin hale getireceğinden emindik. Biz başından itibaren TORGEM patronunun bu parayı ödeyemeyecek bir durumda olmadığını söylüyorduk. Ancak işveren bu durumu bir irade kavgasına çevirdi. Biz de kavgaya fazlasıyla hazır olduğumuzu gösterdik.

10 günlük direnişimiz sırasında tersane patronlarının işçileri öncülerden nasıl yalıtmaya çalıştığına da tanıklık ettik. Fakat tersane işçisi ayak oyunlarına prim vermeyerek örgütlülüğe nasıl sahip çıkılacağını gösterdi. Patronların sayısız karalama, yalıtma girişimi işçilerin iradesi karşısında tuzla buz oldu.

Direnişin 10. gününde elde edilen bu kazanım yalnızca TORGEM işçisinin kazanımı değildir. Kazanım tüm tersane işçilerinin ve tüm işçi sınıfının kazanımıdır. Tersane patronlarının kuralsızlığına ve keyfiliğine vurulmuş bir darbedir. Tersane işçisine ve işçi sınıfına direnenlerin kazandığını bir kez daha göstermiştir.

Bu 10 günlük direnişimizde bizlere destek veren dostlarımızın payını da unutmuyoruz. Bu nedenle 10 günlük direnişimiz boyunca bize destek veren;

Ankara DİSK Birleşik Metal-İş Sendikası Anadolu Bölge Yöneticileri'ne, DİSK Genel İş İstanbul Anadolu Yakası Bölge Başkanı Veysel Demir'e, DİSK Genel- İş Anadolu Yakası 1 Nolu Şube Başkanı Şahan İlsever'e, Büro Emekçileri Sendikası (BES) Kadıköy Şubesi'ne, Yapı Yol Sen İstanbul Şubesi'ne, DTP Şırnak Milletvekili Hasip Kaplan'a, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'na, İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu'na, Mamak İşçi Kültür Evi'ne, Ekim Gençliği'ne, Sincan İşçi Derneği Girişimi'ne, GOP İşçi Platformu'na, Kot İşçileri Birliği'ne, Kartal İşçi Kültür Evi Derneği'ne, Sosyalist Kamu Emekçileri'ne, Uluslararası İşçi Dayanışma Derneği'ne, Kızıl Bayrak gazetesine, direnişimize yer veren tüm ilerici ve devrimci yayın organlarına, bu kurumlar dışında bizlere destek veren, eylem alanımızda bulunan maddi ve manevi desteğini bizden esirgemeyen sınıf kardeşlerimize, sınıf dostlarımıza sonsuz teşekkürler…

9 Ocak 2009 / Tuzla

Yaşasın sınıf dayanışması!
Yaşasın TORGEM zaferimiz!

Tersane İşçileri Birliği Derneği (TİB-DER)
19 Ocak 2009

TORGEM direnişçileri birlik ve beraberliğe çağırıyor...

"Bu direniş bize birçok şey öğretti!"

Ömer Avni: Bu direniş bize birçok şey öğretti. Daha önce böyle bir birlikteliğimiz yoktu. Sonradan Tersane İşçileri Birliği Derneği'ne gittik. Ondan sonra birçok şey öğrendik. Dayanışma, yardım... Gün oldu sigaramızı, ekmeğimizi bölüştük, gün oldu aç kaldık. Daha önce dayanışmanın, yardımlaşmanın böyle bir şey olduğunu bilmiyorduk. Başka yerlerde paramız verilmiyordu, 5-6 ay bekliyorduk. "Derneğe gidince paranın yarısını alıyorlarmış" düşüncesinde olan bir sürü arkadaşım var. Bundan sonra onların hepsini aydınlatacağım.

Başka yerlerdeki işçi arkadaşlarıma diyorum ki, bütün kapıları çalsınlar. Durdukları yerde ses çıkaramazlar. Çalışma Bakanlığı olsun, Büyük Millet Meclisi olsun...

İmdat Büyükbaş: 10 günlük direnişimiz bize birlik, beraberlik ve dayanışmayı öğretti. Buna karşılık tüm gücümüzü göstermek zorundayız. Bilhassa derneği güçlendirmemiz gerekiyor. Bütün işçi arkadaşlarıma sesleniyorum: *"Birlik ve beraberlik içinde olursak, bir çatı altında toplanırsak, biz bu işlerin üstesinden geliriz."* Sermayeyi, göstereceğimiz fedakarlıkla yeneceğimizi düşünüyorum. Kimse ne işsiz ne de ekmeksiz kalacak. Çalışma Bakanlığı, Başbakan'ın meydanlarda ahkam kesmesine benzemiyor. Gelsinler, görsünler. Her zaman geliyorlar. Seçim zamanı koşuyorlar. Ama bu tür olaylarda koşmuyorlar. İşçi arkadaşlarımızla sokaklarda bağırıyoruz. Sesimizi duyurmaya çalışıyoruz, ama ne bir gazete ne bir televizyon var. İnsanların birbirleriyle dayanışarak bu işlerin sonucuna ulaşacaklarına inanıyorum.

Ahmet Kutbay: Bu olay benim başıma gelmeden önce ben de diğer tersanelerde çalışan işçi arkadaşlarım gibi düşünüyordum. Başıma geldikten sonra baktım ki, birlik ve beraberlik olmadan bu işler yürümüyor. Onlar da bu tür sorunlarla karşılaşmadan önce bilgilendirilmeliler. Çoğu arkadaşımız böyle yerlerin farkında olsa da değişik veya yanlış şekilde tanıyor. Biraz bilinçlenmeleri lazım. Büyük makamların bize yapacağı bir yatırım yok. Biz gördük, gereken yerlere gittik. Kimse bize el uzatmadı ve biz kendi yaptığımız fiili eylemlerle bunu kazandık. Biz başardık. Direnen Sinter ve Gürsaş işçilerinin de kazanacağını düşünüyorum. Herkesin bu tür dayanışmalara girmesini söylüyorum.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İsviçre BİR-KAR'dan TORGEM işçilerine destek!

Tuzla tersaneler cehneminde, TORGEM tersanesinde çalışan işçilerin bir kısmı TORGEM patronu Kemal Torlak tarafından kriz bahane edilerek işten çıkarılıyor, bu yetmezmiş gibi, işçilerin üç aylık ücretleri ödenmeyerek gaspediliyor.

Ücret gaspıyla karşı karşıya kalan TORGEM işçileri, dernekleri TİB-DER öncülüğünde bu aşağılık saldırıyı kabul etmeyerek, 8 Ocak'tan bu yana direniş içindeler. Direnişçi TİB-DER üyesi TORGEM işçileri 8 Ocak'ta başlattıkları direnişlerini gelinen yerde yeni eylemlerle aynı kararlılıkla sürdürüyorlar.

Yiğit TORGEM işçileri bu saldırıyı geri püskürtmek için, şimdiye kadar kendi olanaklarıyla direndiler. Gelinen aşamada, direnişçi TORGEM işçilerinin bu direnişi kesin bir kazanımla sonuçlandırmaları için kendi öz güçleri ve kararlılıklarının yanısıra dışarıdan verilecek her türlü destek ve dayanışmaya ihtiyaç var.

BİR-KAR olarak, yiğit TORGEM işçilerinin Tuzla tersaneler cehenneminde başlattıkları bu yeni kıvılcıma her türlü desteği vereceğini bildiriyoruz.

Bu mücadelede tersane işçilerinin yalnız olmadığını bir kez daha söylüyor, onurlu mücadelelerini mücadelemiz olarak kabul ediyor, ilk etapta maddi sıkıntılarını paylaşmak için 800 İsviçre Frangı katkıda bulunuyoruz.

Direnişçi TORGEM işçileri kazanacak!

BİR-KAR / İsviçre
18 Ocak 2009

Tersane İşçileri Birliği Derneği Başkanı Zeynel Nihadioğlu ile krizin tersanelerdeki etkisi ve TORGEM direnişinin kazanımları üzerine konuştuk...

"Genel direnişi örgütlemenin mücadelesini veriyoruz!"

- Tersaneler havzasında "kriz" gerekçe gösterilerek yoğun hak gaspları yaşanıyor. Siz de 8 Ocak 2009 tarihinden başlamak üzere ücret hakkının gaspına karşı 10 günlük bir direniş süreci yaşadınız. Bu direnişin ortaya çıktığı koşulları da gözönünde bulundurduğunuzda, durumu nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Tuzla tersaneler havzasında son 2-3 ay içerisinde işçi arkadaşlarımızın ücretleri ödenmiyor. Tersanelerde kime rastlasanız, iki-üç aydır ücretini alamaz durumda. Bu, tersane patronlarının kriz bahanesinden başka bir şey değil. Şöyle bir olgu var: Geçtiğimiz yıl Tuzla tersanelerinde 280'e yakın gemi üretilmiş. Bu gemilerin her birini 250-300 milyon dolara satıyorlar. O kadar muazzam bir servet birikimi var ki, tersane patronları işçilerin ücretlerini ödeyemeyecek durumda değiller.

Krizin elbette tersanelerde ciddi etkileri var. Üretim durmuş vaziyette. Dünya genelinde yaşanan kriz, %90'ı deniz yoluyla yapılan dünya taşımacılığında ciddi bir tıkanmaya yolaçmış durumda. Tersane patronlarının kendi ifadeleriyle bu gemi fiyatlarına da yansıyor. 250-300 milyon dolara alıcı bulan gemiler artık 50 milyon dolara satılıyor.

Ama tüm bunlar tersane patronlarının krizden çok derinden etkilendiği anlamına gelmiyor. Bizim TORGEM Tersanesi'nde yaşadığımız sıkıntı buna bir örnektir. TORGEM patronu Kenan Torlak'ın çok ciddi bir servet birikimi var. Denizcilik sektörü ve onun dışında toplam 5 ayrı büyük şirketi olduğunu biliyoruz. Ayrıca bir özel üniversitenin de ortağı. Bu, şu anlama geliyor: Tersane patronları servetleriyle bir köşeye çekildiler. Muazzam bir işçi kıyımına başladılar. Ücretleri (asgari ücretin çok daha altına düşürülen yerler var) düşürdüler. İş güvenliğini dikkate almıyorlar. Ücretleri mümkün mertebe "ödememeyi" hesaplıyorlar.

Havzadaki ilerici güçler olmasa, ücretleri de ödemeyecekler. Tersane işçisinin mücadelesinde ciddi bir geri çekilme ve tepkisizlik var. İşsizliğin getirdiği sıkıntıyı ilk sıraya koyarsak, 27 Şubat ve 16 Haziran '08 eylemlerinin ardından öncü işçilerin biçilmesi bir diğer etken. Bu tepkisizlik ortamında tersane patronları çok daha pervasızlaşabiliyor. Bunun karşısında, TORGEM direnişinde de tanık olduğumuz gibi, tersane işçisi, *"Artık yapacak başka bir şey kalmamıştır. Biz buradaki derneğe gidelim ve sorunumuzu oradan çözmeye çalışalım"* diyerek büyük bir kararlılık içinde geliyor. Tersane patronuyla yaptığımız görüşmelerde bize "paramız yok, ihaleyi alamadık" dediler. Biz de, "Faturayı bize kesmeye çalışıyorsunuz. Bu durumu kabul etmiyoruz" dedik ve direniş gerçekleştirdik. 8 Ocak'ta başlayan direniş sürecinde tersane patronuyla masaya oturuldu, eyleme ara verildi, yeniden başlandı... Fakat ücretler alınıncaya kadar direnilmesi kararlaştırıldı.

Derneğimizin daha önce örgütlediği direnişler daha çok taş ya da temizlik gibi alanlarda göçmen işçileri kapsayan direnişlerdi. Kısa sürede çözülen direnişlerdi. Bu çok daha farklı oldu. Üretimin ana damarını oluşturan montaj, kaynak işçilerinin gittiği bir direniş. Bunlara çok nadir rastlanıyor Tuzla'da.

- Böyle bir direnişin, kriz sürecinde yaygınlaşan hak gasplarına karşı örnek olma özelliği taşıyor. TORGEM direnişi bu anlamda nasıl etki bıraktı?

- Bir takım destekler verilse de, sınıf dayanışması noktasında ciddi bir zaafiyetin yaşandığı açık. Her şeyden önce bunun aşılması gerekiyor. Tuzla'da her yerde benzer sorunlar yaşandığını söylemiştik. Direniş süresince tüm işçilerin gözü TORGEM direnişindeydi. İçeride çalışmaya devam eden TORGEM işçileriyle kurduğumuz temaslarda, onların da gözünün bu direnişte olduğunu gördük. Nasıl sonuçlanacağını merakla bekliyorlardı. Direniş sürecinde öğlen aralarında geliyorlardı. 10. günde direnişimizi kazanımla sonuçlandırdığımızda güçlü bir yürüyüş yaptık. İyi bir ilgi topladı bu yürüyüş. İnsanlar bizi alkışladı ve yürüyüşe katıldı. Bazı tersanelerde ücret alacakları için bekleyen işçiler de destek verdi. Kazanım umut ışığı oldu. Bu saatten sonra ciddi bir işçi ilgisiyle karşılaşacağımızı düşünüyoruz. Bu kazanımı daha da yayacağız. TORGEM'de bir direnişin kazanıldığını anlatacağız. Toplamda ise tüm tersane işçilerini genel bir direnişe çağıracağız.

17 Ocak 2009 / Tuzla

- Sadece tersaneler havzasında değil bugün Sinter ve Gürsaş gibi direnişler farklı sanayi havzalarında yaşanıyor. TORGEM işçilerinin direnişi direnen kesimlere nasıl bir yol gösteriyor?

- TORGEM direnişi sırasında işçi arkadaşlar çok eğitildiler. Biz bu sorunu sadece kendimizin sorunu olarak algılamadık. Tezcan'da, Sinter'de ve Gürsaş'taki direnişlerle dayanışma içinde olunması gerektiği bizim için çok açıktı. Zaten TİB-DER böylesi bir direniş olmasa dahi iyi bir pratiğe sahip. Türkiye'nin değişik yerlerinde direnişler patlıyor ve biz her zaman neler yapabileceğimizi tartışıyoruz. İstanbul özelinden bakarsak, Sinter'de bir işgal yaşandı ve Gürsaş direniyor. Bu direnişlerin birleşmesi ve ortak bir programı etrafında mücadele etmeleri gerekir. Elbette ki fabrika önü bir direniş meydanı ama orada işçileri bekletmekle sınırlı kalmak mevcut ruhhalini giderek kırar ve pasifize eder.

10 gün boyunca Taksim'e gittik, Kartal'da eylem yaptık, TORGEM, TBMM ve Çalışma Bakanlığı önünde eylemler yaptık.

Mesele burada bitmiş değil. Biz Tuzla tersanelerinde işçilerin kriz döneminde yaşadıkları sorunları bir rapor halinde Çalışma Bakanlığı'na sunmayı düşünüyoruz. Böylesi dönemlerde militan eylem biçimleri tercih edilmeli. Biz direnişte 10. gün son nokta demiştik. Kartal'daki eylemimizde "İstanbul'un her noktası bizim için meşrudur, fiili bir eylem alanıdır" dedik. Yasal eylemlerin bir çözüm getiremeyeceğini hak arama bilincinin yasaları aştığını düşünüyorduk. Bunları hayata geçirecektik ama tersane patronu 10. günde geri adım attı.

Ancak şunu özellikle belirtmeliyim ki, tutulması gereken yol militan eylem biçimleridir. TORGEM direnişi sürseydi, biz Sinter'e de, Gürsaş'a da çok daha militan eylem biçimlerini teklif edecektik. "Gelin ortak komitede birleşelim ve pasif tutumu bitirelim" diyecektik. Bu bir işgal veya daha başka eylem biçimleri olabilirdi. Bu pasif tablonun parçalanması gerekiyor ki, tüm işçi sınıfını harekete geçirebilecek bir duruş sergilenebilsin.

- TORGEM işçileri bu direniş süreci boyunca nasıl bir değişime uğradılar?

- İşçi arkadaşlar "hayatımızın en iyi günlerini yaşadık" diyorlar. Biz Tuzla tersanelerinde yıllardır mücadele veren öncü işçileriz. Çok yoğun bir faaliyetimiz var ve bu arkadaşlar bizim tanımadığımız arkadaşlardı. Onlar da "biz sizi tanıyorduk ve gülüp geçiyorduk" dediler sonradan. "Biz bundan sonra bu işin öznesi olacağız" diyor ve hayata çok daha farklı bakıyorlar. "Bundan sonraki süreçte Tuzla'da bulunup bulunmamamız önemli değil, başka alanlarda da olsa işçi mücadelesinin bir parçası olacağız" biçimde ifade ediyorlar. 10 günlük direniş işçi arkadaşlar için iyi bir eğitim süreci oldu. Dayanışmayı öğrendiler, birbirlerine yaslanmayı ve birbirlerinden kuvvet almayı öğrendiler. Bunun dışında, burjuva devlet kurumlarından bir sonuç çıkmadığını gördüler. Bunların hepsini yaşayarak öğrendiler ve 10. günde militan eylemler konusunda ısrarcı oldular.

Diğer yandan Gazze'deki siyonist katliama karşı da TORGEM işçisi kayıtsız kalmadı. Filistin halkıyla dayanışma sloganlarını hemen her eylemde haykırdı. İşçi sınıfı cephesinden enternasyonal dayanışmayı eylemsel bir hatta göstermiş oldu. Bu da 10 günlük sürecin önemli yanlarından biriydi.

- Bundan sonra kapitalist krizle birlikte tersaneler havzasında nasıl bir süreç yaşanabilir? Krize karşı mücadeleninin imkanları neler?

- Tersaneler işçi hareketi açısından önem taşıyor. Mevcut mücadele çizgisini daha ileri çekmek ve militan eylem biçimleri kazandırmak elbette ki bizim elimizde. Tersanelerde lokal direnişler yaratıyoruz. İş cinayetlerine, ücretlerin düşürülmesine karşı tek tek tersanelerde veya taşeronlarda direnişler oluyor. Önemli olan bunu toplam bir direnişe dönüştürebilmek ve biz bunun çabasını veriyoruz.

Kızıl Bayrak / İstanbul

DESA direnişinde kazanma kararlılığı ve devrimci sorumluluk!

Desa Deri Fabrikası Türkiye'nin sayılı deri fabrikalarından biri. Karı milyarları buluyor. Fakat asgari ücretin bile altında ücretler, zorunlu mesailer, sağlıksız çalışma koşulları, mesai ücretlerinin tam ödenmemesi, usta ve müdürlerin sürekli hakaret ve küfürleri... Desa işçisinin sendikalaşma isteminin en temel nedenleri bunlar.

Direniş önce Düzce'de, daha sonra Sefaköy'deki fabrikada başladı. Şimdi 200'lü günleri aşan bir direniş olarak sürüyor.

Direnişin en önemli yönlerinden biri kamuoyuna malolmasıdır. Bunda demokratik kitle örgütleri ve sınıf devrimcilerinin önemli bir payı var. Yerelde kurulan "Sefaköy Desa Direnişiyle Dayanışma Platformu", bildiri, afiş, dayanışma gecesi, ziyaretler ve basın açıklamalarıyla Desa direnişine ciddi bir soluk kattı ve anlamlı bir dayanışma örneği sergiledi.

Aylar boyunca direnişe ilgisiz kalan kimi siyasi çevreler, direnişin gündeme oturmasıyla birlikte Desa Direnişiyle Dayanışma Platformu'nun bir parçası olarak sürece eklemlendiler. Ancak amaçlanan, direnişi sahiplenmekten çok ortaya çıkan tablodan yararlanmaktı. Nitekim bu çevreler, kriz ve seçim gündemi ile birlikte, hiçbir açıklama yapmadan platformdan çekilerek ciddiyetsizliklerini sergilediler.

Öte yandan, özellikle kadın platformları Desa direnişi ile ciddi bir dayanışma örneği gerçekleştirdiler. Desa satış mağazalarının önünde periyodik basın açıklamalarıyla işçi ve emekçileri Desa ürünlerini boykot etmeye çağırdılar ve enternasyonel bir dayanışma örgütlediler. Kadın platformlarının bu çabasının direnişin sesinin kamuoyuna taşınmasına anlamlı bir katkısı oldu.

Sendikalar ise temsili düzeyde ziyaretler gerçekleştirdiler. Direnişin kararlılığı burjuva medyayı bile etkiledi. Özellikle Sefaköy'deki fabrika önünde direnişi tek başına büyük bir kararlılıkla sürdüren Emine Arslan, direnişin simgesi haline geldi. Emine Arslan'ın kararlılığı, azmi ve bilinçli sınıf tutumu, başta Desa patronu olmak üzere tüm burjuva medyayı şaşırtmış, birçok TV kanalı ve köşe yazarı direnişi konu alan haberler yapmak ve yazılar kaleme almak durumunda kalmışlardır (SKY TV, NTV, Radikal, Milliyet, Cumhuriyet, Zaman vd.).

Desa patronu özellikle Sefaköy'deki fabrikanın önünde yılmadan ve kararlı bir biçimde direnişi sürdüren Emine Arslan'a yönelik tehdit, baskı ve saldırıda bulunmuştur. Ancak bu yollarla direnişi bitiremeyeceğini anlayınca sendika ile görüşme yolunu gitmiştir.

Direnişin sürdürülmesindeki bu kararlılık fabrikada çalışan işçilerin de kimi haklarının verilmesini ve iyileştirilmesini sağlamıştır. Yazın sıcağında, kışın soğuğunda her gün fabrika önündeki kararlılıkla bekleyen direnişçi işçilere verilen destek Desa patronunu yıldırmış durumda. İşe iade davasının kazanılması da bir diğer kazanımdır. Desa işçisinin kararlı direnişi sonucu Desa'nın trilyonlarca lira zarar ettiği konuşuluyor bugün. Bu zararın baş sorumlusunun ise Emine Arslan olduğu ifade ediliyor Desa patronu tarafından. Bu yüzdendir ki, işe iade davasını kazanmış olmasına rağmen Emine Arslan'ı işe almama konusunda ayak diriyor.

Emine Arslan sekiz yıldır bu fabrikada en ağır koşullarda çalışıyordu. Bugün Emine Arslan şahsında Desa direnişi uyuyan devin neler yapabileceğini

göstermiştir. Sınıf cephesinden gösterilecek ısrar, kararlılık ve dayanışmanın gücü birleştiğinde, kazanmanın mümkün olduğu anlaşılmıştır. Tek bir işçi bile patronları nasıl dize getirebileceğini göstermiştir.

Direnme kararlılığı ve iradesi zorbalığı alt etmiştir

Desa direnişi süreç boyunca devletin kolluk güçlerinin baskı ve terörü ile karşı karşıya kaldı. Direnişçi işçiler kolluk güçlerinin neyi ve kimi temsil ettiklerini somut olarak gördüler/yaşadılar. Düzce'de jandarma, Sefaköy'de polis direniş yerlerine gelerek tehditler savurmuş, direnişteki işçileri gözaltına almıştır. Çevik kuvvet polisi Desa patronu için her daim hazır tutulmuştur. Cuma günleri işçilerin camiye çevik kuvvet gözetiminde götürülmesi duyulan korkusunun ifadesidir. Kolluk güçlerinin "bitirin bu işi, eski günlere mi döneceğiz!" sözleri boşuna değildir. Direnişteki işçilerin ailelerinin tehdit edilmesi de... Zira direniş ile birlikte bölgede siyasal bir atmosfer oluşmaya başlamıştır. Desa ile dayanışma amacıyla yapılan afişlerin polis tarafından hemen parçalanması bunu engellemek içindir. Direnişe karşı gösterilen bu tahammülsüzlük ve zorbalığa rağmen istenilen sonuç elde edilememiştir. Direnme kararlılığı ve iradesi bu zorbalığı alt etmiştir.

"Desa'da direniş bu haliyle bile kazanmıştır!"

Desa direnişi Desa ile sınırlı kalmamıştır. Direnişin sesi-soluğu diğer direniş alanlarına taşınmış, diğer direnişlerle sınıf dayanışması yükseltilmiştir. Sendikanın bu yönlü etkin ve olumlu bir çabası sözkonusudur. Sendika direniş yerlerini yalnız bırakmayarak, Türk-İş'in direnişi görmezden gelen tutumuna karşı ciddi bir çaba ortaya koymuştur. Bu tutum direnişçi işçilere güven vermiştir.

Desa direnişi kazanmıştır, çünkü "sendika ve çevresinde üç-beş çapulcu!" diyerek direnişi karalama yoluna giden Desa patronu, bugün kendisi görüşme talebinde bulunarak geri adım atmış durumdadır.

Desa direnişi kazanmıştır, çünkü direnişe başlayan işçiler artık bir sınıfın mensubu olmanın sorumluluğuyla ve bilinciyle hareket etmektedirler.

Desa direnişi kazanmıştır, çünkü direniş sınıf dayanışmasının yerel sınırlarını aşarak uluslararası bir boyuta ulaşmıştır.

Desa direnişi kazanmıştır, çünkü dayanışmanın anlamlı örnekleri sergilenmiş, birçok güç bu direniş etrafında biraraya gelmiştir.

Desa direnişi kazanmıştır, çünkü bu direniş bir kez daha göstermiştir ki, bu sistemde uzlaşmaz iki sınıf vardır. İşçi sınıfı ve sermayenin çıkarları taban tabana zıttır.

Direniş başta direnişçi işçiler ile bölgedeki işçi ve emekçilerin politikleşmesini sağlamıştır.

Bu direnişten nasıl sonuçlar çıkarmalıyız?

2008 yılı irili-ufaklı birçok direnişe sahne oldu. 2009 yılının sınıf mücadelesi bakımından daha zor ve keskin geçeceği görülmektedir. Yılın başındaki birçok eylem ve direniş buna işaret etmektedir. Bu eylem ve direnişlere etkili müdahaleler yapabilmek için öncü bir tutumun ortaya konulması zorunludur. Sınıf devrimcileri kendi bağımsız çabalarının yanısıra sınıfın direnen kesimleriyle dayanışmak amacıyla dayanışma platformlarını örgütlemelidirler. Desa Direnişiyle Dayanışma Platformu bu açıdan anlamlı bir örnektir.

2009 yeni Desalar'ı yaratabileceğimiz bir yıl olmalıdır. Tüm çabamız ve araçlarımızla bu alana yüklenmeli, yeni kazanımlarla 2009 yılını kucaklamalıyız. Tüm direnişlerle sınıf dayanışmasını örgütlemeli ve sınıf dayanışmasını eylemli-maddi bir güce dönüştürmeliyiz. Direnişleri sahiplenmek mesafeyle ilgili değildir. Söylemde değil pratikte bunu göstermeliyiz. Sınıf devrimcileri olarak, böylesi direnişlere uzak bir mesafede olsak bile, çalışma alanımızda bu direnişleri gündemleştirmek güncel bir görev ve sorumluluğumuzdur. Direnen işçiler bu deneyimler ışığında eğitilecek, örgütlülük düzeyine geliştirilerek güç alınacaktır. Günü kazanan geleceği de kazanacaktır. Direnişleri sadece izlemek ataletten başka bir şey değildir. Bu ataleti kıracak olan ise pratiktir. Ancak bu şekilde direnişlere sahip çıkabilir ve güçlendirebiliriz.

Desa direnişi bu haliyle bile kazanılmıştır. Bir kez daha görülmüştür ki, işçiler için "okul" olan direnişler, sınıf bilincini ve birliğini geliştirmenin, deneyimlerden öğrenerek güç biriktirmenin, sınıfın örgütlenmesinde daha güçlü mevziler yaratabilmenin ve sermayenin yıkıcı saldırılarının önünü kesebilmenin en güçlü ve sağlam zeminleri olma işlevini yerine getirmektedir.

Küçükçekmece'den sınıf devrimcileri

Sinter ve Gürsaş direnişleriyle dayanışma büyüyor…

"Sinter'de, Gürsaş'ta direniş kazanacak!"

Tersane işçileri: Sıra Sinter ve Gürsaş'ta!

Kararlı direnişleri sonucunda ücret haklarını TORGEM patronundan koparıp alan tersane işçileri 10 gün süren direnişlerinin ardından elde ettikleri kazanımı sınıfın diğer direnen bölüklerine taşımayı amaçlıyorlar. 20 Ocak sabahı Ümraniye Dudullu'da sürdürdükleri direnişlerinin birinci ayını dolduran Sinter Metal işçilerine ziyaret düzenleyen tersane işçileri *"Torgem'de kazandık Sıra Sinter'de / Tersane İşçileri Birliği Derneği"* ozalitini açarak fabrika önüne kadar yürüyüş gerçekleştirdiler.

Baretleri ve dövizleriyle yürüyen tersane işçilerine Sinter direnişçilerinden de eşlik edenler oldu. "Tersane-Sinter omuz omuza!", "Krizin yükü patronlara!", "Zafer direnen işçilerin olacak!", "TORGEM'de kazandık, Sinter'de kazanacağız!", "Yaşasın sınıf dayanışması!" sloganlarının ortak atıldığı ziyarette TİB-DER Başkanı Zeynel Nihadioğlu ve Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Örgütlenme Sekreteri Özkan Atar konuştular.

İlk olarak söz alan TİB-DER Başkanı Zeynel Nihadioğlu, patronlar tarafından krizin faturasının işçi ve emekçilere kesilmek istendiğini, son dönemde yaşanan işten çıkarmaların ve hak gasplarının bu durumu açık bir şekilde ortaya koyduğunu söyledi. Tüm direnişlerin omuzlayıcısı ve destekleyicisi olacaklarını belirtti.

Ardından BMİS Genel Örgütlenme Sekreteri Özkan Atar konuştu. Kuralsızlığın hüküm sürdüğü tersanelerde işçilerin birçok haktan mahrum bırakıldığını, buna karşı tersanelerde yürütülen mücadeleleri anlamlı bulduklarını belirtti.

Tersane işçileri Sinter işçileri için hazırladıkları "Tersane İşçileri Birliği Derneği" imzalı bildirileri dağıttılar. Dağıtım sırasında ve sonrasında işçiler arasında sıcak diyaloglar yaşandı.

Sinter işçileri tarafından sloganlarla uğurlanan TORGEM işçileri, *"TORGEM'de kazandık Sıra Gürsaş'ta! / TİB-DER"* ozalitini açarak Sinter direnişine yakın bir mesafedeki Gürsaş önüne Sinter işçileriyle beraber yürüyüş gerçekleştirdiler. "İşgal, grev, direniş!", "Gürsaş işçisi yalnız değildir!", "Genel grev genel direniş!", "Sınıfa karşı sınıf savaşı!" sloganlarıyla Gürsaş önüne gelen işçileri direnişçi işçiler alkış ve sloganlarla karşıladılar.

Hep beraber atılan sloganların sonrasında TİB-DER Başkanı Zeynel Nihadioğlu ilk konuşmayı yaptı. Yürütülen direnişlerin ortaklaştırılması gerektiğini belirten Nihadioğlu, TORGEM Tersanesi'nde yürüttükleri kararlı direnişlerini aktardı, Gürsaş işçilerinin sonuna kadar yanlarında olacaklarını söyledi.

Gürsaş işçileri de tersane işçilerinin mücadelelerini yakından takip ettiklerini belirttiler. Ziyaret sloganlarla devam ederken, öğle yemeği arası için dışarıya çıkan Birleşik Metal-İş üyesi Gürsaş işçileri arkadaşlarına destek verdiler. Tersane işçileriyle birlikte sloganlar attılar.

TİB-DER üyesi tersane işçileri gerçekleştirdikleri ziyaretlerde direnen işçilere "Ortak Direniş Komitesi"nde buluşarak daha güçlü eylemler gerçekleştirme çağrısında bulundular.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Ekim Gençliği: "Zafer direnen işçilerin olacak!"

Sinter Metal işçileri bir ay önce başlattıkları direnişlerini kararlılıkla sürüyor. Aynı havzada bulunan Gürsaş işçileri de 6 kişiyle başlattıkları direnişlerine devam ediyorlar.

İstanbul Ekim Gençliği olarak gerçekleştirdikleri fabrika işgali ile işçi sınıfına yol gösteren Sinter Metal ve sendikalaştıkları için işten atılan Gürsaş işçilerinin direnişlerini 20 Ocak günü yaptığımız ziyaretle selamladık.

"Gürsaş'tan Sinter'e direniş sürüyor… Zafer direnen işçilerin olacak!/Ekim Gençliği" pankartıyla organize sanayi içerisinden başlattığımız yürüyüşle önce Sinter işçilerinin direniş alanına geldik. "Zafer direnen işçilerin olacak!", "Sinter işçisi yalnız değildir!", "Sinter'de, Gürsaş'ta direniş kazanacak!", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!", "Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!" sloganlarıyla gerçekleştirdiğimiz yürüyüşü Sinter işçileri "Yaşasın sınıf dayanışması!" sloganıyla karşıladı.

Burada Ekim Gençliği adına yapılan konuşmada Sinter direnişinin işçi sınıfına yol gösterdiği vurguladı. Sermaye devletinin üniversitelerde benzer hak gasplarını öğrencilere de dayattığı belirtildi.

Sinter işçileri adına konuşan BMİS Örgütlenme Uzmanı Alpaslan Savaş Ekim Gençliği'nin ziyaretinin anlam ve önemine değindi.

Ardından işçilerle sohbetler gerçekleştirdik, bizler de üniversitelerimizde benzer sorunlar yaşadığımızdan bahsettik. İşçiler de işgal sürecinde yaşadıklarını, bu süreçte aralarındaki dayanışmanın ve örgütlenme bilincinin nasıl arttığını anlattılar.

Sonrasında MSGSÜ'den bir arkadaşımız müzik dinletisi gerçekleştirdi. Hep bir ağızdan türküler söylendi, halaylar çekildi.

Dinletinin ardından sloganlarla direniş yerinden Gürsaş'a doğru yürüyüşe başladık. Gürsaş işçileri de bizi "Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!", "İşgal, grev, direniş!" ve "Gürsaş işçisi yalnız değildir!" sloganlarıyla karşıladı. Burada da yine direnişi selamlayan bir konuşma yapıldı. Gürsaş işçilerinin yaptığı teşekkür konuşmasının ardından direniş yerine geçildi. Fabrikadaki işçilerin çay molasına çıkmasıyla birlikte hep birlikte halaylar çekildi.

Yapılan sohbetlerde işçiler, BMİS'in aynı havzada bulunmasına rağmen Sinter işçileriyle Gürsaş işçilerinin direnişlerini birleştirmeye dönük adım atmamasını eleştirdiler. Buradaki direnişin sadece Gürsaş veya Sinter direnişi olmadığını, bunun işçi sınıfının direnişi olduğunu söylediler. Yapılan sohbetlerin ardından Gürsaş işçileri bizi sloganlarla uğurladılar.

Ekim Gençliği / İstanbul

HSGGP: "Yaşasın sınıf dayanışması!"

Ümraniye Dudullu'da direnişlerini sürdüren Birleşik Metal-İş üyesi Sinter Metal ve Gürsaş işçilerinin direnişiyle sınıf dayanışması büyüyor.

15 Ocak günü Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu (HSGGP) direnişteki Sinter Metal ve Gürsaş işçilerini ziyaret etti. İMES A Kapısı buluşarak yürüyen platform bileşenleri yürüyüş boyunca siyonist katliamı lanetleyen sloganlar da attılar. "Herkese sağlık güvenli gelecek mücadelemiz sürüyor, sürecek!" pankartının açıldığı yürüyüşe Birleşik Metal-İş üyesi Gürsaş işçileri de pankartlarıyla katıldılar. Sinter Metal işçileri de kitleyle beraber fabrika önüne kadar yürüdüler. Yürüyüş boyunca yapılan konuşmalarda krizin faturasını ödememe çağrısı yükseltildi. "Gürsaş, Sinter direniyor, direne

20 Ocak 2009 / Dudullu

direne kazanacağız!", "Gürsaş'tan Sinter'e direniş sürüyor!", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!", "Yaşasın sınıf dayanışması!", "Krizin faturası patronlara!", "Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!", "Genel grev genel direniş!", "İşten atmalar yasaklansın!", "İşgal, grev, direniş!" sloganlarının sıkça atıldığı eylemde siyonist katliam da lanetlendi.

Sloganlarla gerçekleşen yürüyüşün ardından ilk olarak Sinter Metal önündeki direnişe uğrandı. Konuşmalarda, HSGGP'nin tüm grev ve direnişlerle dayanışma içinde olmayı görev olarak bildiği söylendi. Sinter işçileri HSGGP bileşenlerini coşkulu sloganlarla karşıladılar.

Ardından direnişteki Gürsaş işçileri ziyaret edildi. Yapılan konuşmalarda emperyalist işgal ve katliamlarla beraber içeride de sermayenin saldırılarının yoğunlaştığı söylendi.

Gürsaş işçileri adına yapılan konuşmada mücadelenin sadece sendika hakkıyla sınırlı bir mücadele olmadığı, Dudullu organize'de çalışan 50 bin işçiye örnek oldukları ifade edildi. Sermayeye karşı topyekün mücadele çağrısı yapıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

BES üyelerinden anlamlı dayanışma

Sinter direnişiyle anlamlı dayanışma örneklerinden birini de KESK'e bağlı Büro Emekçileri Sendikası (BES) 3 No'lu (Kadıköy) Şubesi gösterdi.

İstanbul'un Anadolu Yakası'nda Kadıköy, Ümraniye, Kartal, Göztepe, Bostancı, Tuzla'da bulunan Maliye Bakanlığı, Adalet Bakanlığı ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na bağlı birimlerde Sinter işçilerine destek kampanyası yürüten BES 3 No'lu Şube, 16 Ocak günü Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Merkezi'ne gerçekleştirdikleri ziyaretle direnişçi işçilere verilmek üzere hazırladıkları erzakları teslim ettiler.

BES 3 No'lu Şube Temsilciler Kurulu kararıyla alınan "Sinter direnişiyle dayanışma kampanyası" çerçevesinde örgütlü oldukları işyerlerine bildiriler dağıtan, afişler asan, gıda ve para yardımı toplayan BES üyeleri, destek kampanyalarını sadece kendi üyeleriyle sınırlı tutmadılar. 280'i aşkın erzağı Birleşik Metal-İş Sendikası'na teslim ettiler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Yerel seçimler ve k

Gündemdeki yerel seçimler bir kez daha kendi sınırlarının ötesinde bir siyasal anlam ve işlev kazanmış bulunmaktadır. Bu yalnızca burjuva gericiliğinin iç sorunları ya da karşı karşıya bulunduğu sorunlar bakımından değil, kriz ortamı ve bahar süreci koşullarında sınıf ve kitle hareketinin gelişme sorunları bakımından da böyledir.

Rejim krizi ve yerel seçimler

Rejim krizi ve bununla bağlantılı olarak düzen siyasetinin mevcut tablosu, yerel seçimlere kendinden öteye bir anlam ve işlev kazandıran nedenlerden ilkidir. 2004'de olduğu gibi bu kez de yerel seçim sonuçları burjuva siyaset sahnesindeki güç dengelerini seçmen desteği yönünden sınayacak ve bu da sürecin sonraki seyrini etkileyecektir.

Seçimlerden belirgin bir üstünlükle çıkmak, örneğin son genel seçimlerde elde ettiği seçmen desteğini iyi-kötü korumayı başarmak, hükümet partisi AKP'ye yeni bir özgüven kazandıracaktır. Böylece dinsel gericilik devleti adım adım ele geçirmek ve toplumsal-kültürel yaşama kendi eğilimlerine uygun bir biçim vermek çabalarını yeni bir düzeye çıkarmak olanağı bulacaktır.

Son genel seçimlere göre dikkate değer bir seçmen desteği kaybı ise, tersinden gerici burjuva muhalefetini harekete geçirecek, kriz ortamının yaratmakta olduğu olanaklardan da yararlanarak, AKP'yi sıkıştırmaya ve erken bir genel seçime zorlamaya yöneltecektir.

Son genel seçimleri izleyen olayların toplam bilançosu, AKP'nin gücünden ve bunun çok yönlü sonuçlarından rahatsız olan düzen kesimleri için, hiç değilse şimdilik, bundan başka bir yol olmadığını göstermektedir. ABD kaynaklı ve AB destekli Ergenekon Operasyonu'nun gelinen aşamada kazandığı çehrenin en önemli sonucu da budur. Şoven milliyetçi bir konum üzerinden ABD'ye karşı çatlak ses çıkaran gerici düzen kesimlerinin siyaseten etkisizleştirilmesine ve itibarsızlaştırılmasına yönelen bu operasyonla, aynı zamanda başta ordu olmak üzere açık-gizli faşist-militarist kurumlara da çeki düzen verilmektedir. Bu sonuç, ABD emperyalizmi ile tam uyum halindeki AKP'yi kendiliğinden rahatlatmakta ve karşıtlarına hiç değilse şimdilik sistemin meşru siyasal kanalları dışında bir yol bırakmamaktadır.

Gündemdeki yerel seçimlerin burjuva siyaseti için kendi sınırlarının çok ötesinde bir anlam ve işlev kazanmasının nedeni de budur. Bunun bilincinde olarak halen taraflar kendileri bakımından en iyi sonucu almak üzere her türden ilkesizliğe ve kuralsızlığa dayalı hummalı bir çaba içerisindedirler. Yerel yönetimlere hakim olmanın sağladığı çok yönlü olanaklar, özellikle de muazzam rant kaynakları ise, doğal olarak tüm düzen partilerinin yerel seçimlere kendi cephelerinden hırsla asılmalarının bir öteki temel nedenidir.

Kürt sorunu ve yerel seçimler

Yerel seçimlere yerel yönetimlerin ötesinde bir anlam kazandıran bir öteki etken, haliyle Kürt sorunudur. Kürt halkının haklı ve meşru istemleri karşısında tüm kesimleriyle inkarcı bir birleşik cephe oluşturan burjuva gericiliği, DTP'nin geçmişe göre muhtemel bir başarısızlığını etkili bir siyasal ve psikolojik saldırının dayanağı olarak kullanmaya hazırlanmakta, bu konudaki tüm umudunu da AKP'ye bağlamış bulunmaktadır.

22 Temmuz seçimlerinde Kürdistan'da elde ettiği belirgin seçim başarısı, AKP'yi, kendisine diş bileyenler de dahil tüm burjuva gericiliği için Kürt sorununu bloke etmenin ve Kürt hareketini tecrit edip etkisizleştirmenin bugünkü koşullarda vazgeçilemez bir olanağı haline getirmişti. Bunun fazlasıyla farkında olan AKP, kendisine düzen bünyesinde özel bir üstünlük kazandıran bu konumunu yeni bir düzeyde güçlendirmenin yollarını aradı. Erken bir tarihte bizzat başbakanın ağzından dile getirilen "kaleleri düşürme" politikası da bunun ifadesi oldu. Parlamentodaki en büyük Kürt grubunu barındırmakla övünen bu gericilik odağı, başta Diyarbakır olmak üzere ulusal hareketin "kale"si durumundaki kentlerde belediye seçimlerini de kazanırsa, bunun inkarcı düzenin elinde Kürt sorununu hiç değilse bir süre için bloke etmenin ve Kürt hareketine etkili bir biçimde yüklenebilmenin önemli bir olanağı olacağını, bu arada düzenin Kürt sorunu üzerinden kendisine olan konjonktürel bağımlılığını güçlendireceğini düşünüyordu.

Bunda haksız da değildi. Zira kendi iç didişmelerinin tüm şiddetine rağmen bir bütün olarak burjuva gericiliğinin yerel seçimler üzerinden ve AKP eksenli olarak Kürt sorununa ilişkin en önemli hesabı halen de budur. Hükümetin seçimlerin hemen öncesine denk getirilen yeni Kürt "açılımları"nın sessiz bir onayla karşılanması da bundan dolayıdır.

AKP'nin aynı amaca yönelik manevraları 27 Temmuz'da önemli bir başarı sağlamıştı. Fakat seçimleri izleyen dönemde orduyla tam uyuma dayalı Kürt politikası çok geçmeden onun gerçek yüzünü de açığa çıkarmış, Kürdistan'daki desteğini önemli ölçüde zayıflatmıştı. Şu sıralar Kürt sorunu eksenli olarak birbirini izleyen manevralar tam da bu zayıflamayı telafi etmeye yöneliktir. Amerikan planları çerçevesinde Güney Kürdistan'la ilişkilerdeki yeni gelişmeler, TRT'de Kürtçe kanal, üniversitelerde Kürt tarihi ve kültürüne ilişkin bölümlerin açılacağına dair açıklamalar ve nihayet Ergenekon Operasyonu'nun bir ucundan da olsa nihayet Kürdistan'daki kirli işlere dokunması, yerel seçim sürecine denk gelen tüm bu adımlar, Kürt seçmen desteğini yeniden güçlendirmeye yönelik manevralardır da aynı zamanda. Bütün bunları büyük bölümüyle yokluk ve yoksulluk içindeki Kürt seçmen kitlelerine yönelik seçim rüşvetleri tamamlamaktadır, tamamlayacaktır doğal olarak.

Sonuçta 29 Mart yerel seçimleri, Kürt sorunu üzerinden tüm bu hesapların ve manevraların ne denli tuttuğunu ve tutabileceğini de seçmen eğilimleri üzerinden belli sınırlar içinde sınayacaktır.

Fakat bundan kalkarak, gündemdeki yerel seçimlere Kürt sorunu üzerinden "referandum" işlevi atfetmekten özenle kaçınmak gerekir. Kürt halkının kendi özgür iradesinin açığa çıkmasının ifadesi olabilecek bir referandum, hiçbir politik baskı ve kısıtlamanın olmadığı, tam bir propaganda-ajitasyon özgürlüğünün bulunduğu bir ortamda bir anlam taşıyabilir ancak. Bu nedenle, temel demokratik hak ve özgürlüklerden yoksun bir toplumda ve boğucu kirli savaş ortamında yapılan olağan bir yerel seçime bir referandum işlevi atfetmeye eğilim duymak, burjuva gericiliğinin tuzağına düşmektir.

Oysa Kürt hareketi ve onun ardından sürüklenen bütün bir reformist-kuyrukçu sol, açıktan ya da örtülü olarak buna eğilim duyabilmektedir. Kuyrukçu solun bir kesimi bunu DTP'yi seçimlerde kayıtsız-şartsız desteklemenin bir gerekçesi olarak da kullanmaktadır. DTP'nin ulusal özgürlük mücadelesiyle özdeşleşmiş birkaç kentte belediye başkanlıklarını almasının Kürt sorunu çerçevesinde elbette belli sınırlarda bir politik anlamı ve mesajı vardır. Bu, tüm baskı ve teröre, manevralara ve rüşvetlere rağmen kitle desteğinin korunduğunun bir ifadesi olacaktır. Fakat bunun Kürdistan'da referandumla, Kürt halkının özgür iradesinin açığa çıkması ile bir ilgisi yoktur, olamaz. DTP'nin Kürdistan'daki seçmen desteğinin halihazırdaki sınırları bellidir ve bu her halükarda toplamında burjuva gericiliğinin sahip olduğu seçmen desteğinin epeyce altındadır. Seçimlerin referandum anlamına geldiğini dillendirenler, bu olguya dayanarak burjuva gericiliğinin girişeceği demagojilere de çanak tutmuş olduklarını bilmek durumundadırlar.

Ekonomik kriz, bahar süreci ve yerel seçimler

Gündemdeki yerel seçimlerin ekonomik kriz ortamında ve bahar sürecinde sınıf ve kitle hareketinin gelişme sorunları bakımından da kendinden öteye bir anlamı ve işlevi vardır. Böyle bir dönemde gündeme gelen seçimler, burjuva gericiliğinin tüm kesimleri için, kitlelerin dikkatini kendi özgücüne dayalı mücadeleden ve eylemden parlamenter kurumlara ve dolayısıyla seçim sandığına çekmenin bir önemli olanağıdır da. Tam da aynı nedenlerle fakat tümüyle zıt amaçlar doğrultusunda gerçek devrimcilerin görevi, bu tuzağı boşa çıkarmak, seçimlerin sınıf ve kitle hareketinin gelişme dinamiklerini bir süreliğine de olsa zaafa uğratmasına her yolla engel olmaktır.

Nispeten uzun süren bir hareketsizliğin ardından son iki senedir belirli bir tempoda gelişen, zaman zaman genişlik ve yoğunluk da kazanan bir sınıf ve kitle hareketi ile yüzyüzeyiz halen. Ekonomik krizin dolaysız etkileri ve sermaye çevrelerinin bunu yeni bir saldırının bahanesi haline getirmeleri, özellikle son aylarda işçi hareketi eksenli olarak buna yeni bir güç kazandırdı. Krizin kendini genişleyen kuralsız saldırılar olarak ortaya koyan etkilerinin giderek çoğaldığı ve bunun bahar sürecinin olanakları ile üst üste bindiği bir evre, kitle hareketinin gelişmesi için daha uygun bir zeminin de oluşması demektir haliyle.

Fakat işte tam da bu aynı evre, aynı zamanda bir yerel seçim süreci olarak da yaşanmaktadır. Burada sorun karşımıza, dikkatlerin seçim sandığına mı, yoksa sınıf ve kitle hareketinin gelişimine mi yöneltileceği olarak çıkmaktadır. İlki tüm kesimleriyle burjuva gericiliğinin tutumudur, ikincisi düzene karşı devrim kampında durduğunu iddia eden ya da buna inanan tüm siyasal güçlerin tutumu olmak zorundadır. Kuşkusuz bu ikilem, düzen güçleri ile devrim güçlerinin tutumları arasındaki bu temelli fark, gerçekte her seçim dönemi için geçerlidir. Fakat uzun

komünistler

EKİM
TÜRKİYE KOMÜNİST İŞÇİ PARTİSİ Merkez Yayın Organı
Bütün Ülkelerin Proleterleri, Birleşin!
Sayı: 256, Ocak 2009

Yerel seçimler ve komünistler

Gündemdeki yerel seçimler bir kez daha kendi sınırlarının ötesinde bir siyasal anlam ve işlev kazanmış bulunmaktadır. Bu yalnızca burjuva gericiliğinin iç sorunları ya da karşı karşıya bulunduğu sorunlar bakımından değil, kriz ortamı ve bahar süreci koşullarında sınıf ve kitle hareketinin gelişme sorunları bakımından da böyledir.

Rejim krizi ve yerel seçimler

Rejim krizi ve bununla bağlantılı olarak düzen siyasetinin mevcut tablosu, yerel seçimlere kendinden öteye bir anlam ve işlev kazandıran nedenlerden ilkidir. 2004'de olduğu gibi bu kez de yerel seçim sonuçları burjuva siyaset sahnesindeki güç dengelerini seçmen desteği yönünden sınayacak ve bu da sürecin sonraki seyrini etkileyecektir.

Seçimlerden belirgin bir üstünlükle çıkmak, örneğin son genel seçimlerde elde ettiği seçmen desteğini iyi-kötü korumayı başarmak, hükümet partisi AKP'ye yeni bir özgüven kazandıracaktır. Böylece dinsel gericilik devleti adım adım ele geçirmek ve toplumsal-kültürel yaşama kendi eğilimlerine uygun bir biçim vermek çabalarını yeni bir düzeye çıkarmak olanağı bulacaktır.

Son genel seçimlere göre dikkate değer bir seçmen desteği kaybı ise, tersinden gerici burjuva muhalefetini harekete geçirecek, kriz ortamının yaratmakta olduğu olanaklardan da yararlanarak, AKP'yi sıkıştırmaya ve erken bir genel seçime zorlamaya yöneltecektir.

Son genel seçimleri izleyen olayların toplam bilançosu, AKP'nin gücünden ve bunun çok yönlü sonuçlarından rahatsız olan düzen kesimleri için, hiç değilse şimdilik, bundan başka bir yol olmadığını göstermektedir. ABD kaynaklı ve AB destekli Ergenekon Operasyonu'nun gelinen aşamada kazandığı çehrenin en önemli sonucu da budur. Şoven milliyetçi bir konum üzerinden ABD'ye karşı çatlak ses çıkaran gerici düzen kesimlerinin siyaseten etkisizleştirilmesine ve itibarsızlaştırılmasına yönelen bu operasyonla, aynı zamanda başta ordu olmak üzere açık-gizli faşist-militarist kurumlara da çeki düzen verilmektedir. Bu sonuç, ABD emperyalizmi ile tam uyum halindeki AKP'yi kendiliğinden rahatlatmakta ve karşıtlarına hiç değilse şimdilik sistemin meşru siyasal kanalları dışında bir yol bırakmamaktadır.

Gündemdeki yerel seçimlerin burjuva siyaseti için kendi sınırlarının çok ötesinde bir anlam ve işlev kazanmasının nedeni de budur. Bunun bilincinde olarak halen taraflar kendileri bakımından en iyi sonucu almak üzere her türden ilkesizliğe ve kuralsızlığa dayalı hummalı bir çaba içerisindedirler. Yerel yönetimlere hakim olmanın sağladığı çok yönlü olanaklar, özellikle de muazzam rant kaynakları ise, doğal olarak tüm düzen partilerinin yerel

süreli bir durgunluğun ardından kendini yeni yeni bulmaya başlayan bir kitle hareketi koşullarında, hele de bu kriz ürünü saldırılara karşı kitle hareketinin sonraki seyrini de yakından ilgilendiriyorsa, bu ayrım çizgisi ayrıca güncel bir anlam ve önem de taşıyor demektir.

Gündemdeki yerel seçimlerin sınıf ve kitle hareketinin gelişme seyri bakımından kendinden öte anlamı ve işlevi de işte bu noktada belirmektedir. Burada sorun, politik ilginin olağan dönemlere göre belirgin biçimde yoğunlaştığı ve kitlelerin nispeten geri kesimlerini de kapsadığı bir evrede seçim ortamının yarattığı olanaklardan yararlanıp yararlanmamak değildir kesinlikle. Tüm sorun, bunun ne yönde ve ne amaçla yapılacağıdır. Aynı ilgi ve politizasyondan pekala kitlelerin dikkatini mücadeleye ve somut eyleme çekmek için de en iyi biçimde yararlanılabilir ve tüm gerçek devrimcilerin sorunu, kilitleneceği temel kaygı şaşmaz biçimde bu olmalıdır.

Tersinden ise burjuva gericiliği kitlelerin tüm dikkatini parlamenter kurumlara, yerel yönetimlere, bu yolla sorunların çözülebileceği aldatıcı inancına, dolayısıyla da seçim sandığına yöneltmeye çalışacaktır. Bunu başardığı ölçüde ise kitleleri aldatıcı hayaller eşliğinde edilgenliğe itecek, böylece yeni yeni hız kazanan ve girmekte olduğumuz bahar döneminde daha da güçlenme ve yayılma potansiyeli taşıyan sınıf ve kitle hareketi dalgasını kırmak, hiç değilse geri plana düşürmek başarısı göstermiş olacaktır.

Yerel seçimler ve reformistler

Devrimle, devrimci ilkelerle, devrimci amaç ve kaygılarla yakından uzaktan bir ilgisi kalmamış reformist sol, gündemdeki seçimlerin ortaya çıkardığı sorunları bu açıdan ele almanın yanından bile geçmemektedir. Onun temel ayırdedici özelliği artık burjuva parlamentarizmine endeksli hesap ve kaygılardır.

Ne edip edip hiç değilse birkaç beldede bir seçim başarısı elde etmek, hele de bunu kendi parti ya da grup adayı üzerinden yapabilmek, halen herbir reformist çevrenin seçim dönemindeki en önemli kaygı ve hesabı olarak öne çıkmaktadır.

Bundan dolayıdır ki, krize karşı etkin bir rol oynayabilecek birleşik mücadele platformalarını boşa çıkarmak ya da geri plana itmek pahasına tüm dikkatleri ilkesiz seçim ittifaklarına yöneltme yolunu tutmuşlardır. Bundan dolayıdır ki, ortak seçim platformlarında bir araya gelenler, ilkeler ve ortak platformun siyasal çerçevesi konusunda hemencecik anlaşabildikleri halde, nerede ve kimin adayı tartışmalarının içinden haftalar boyu çıkamamaktadırlar. Bunun içindir ki, ortak seçim platformu üzerine anlaşan ve bunu da sözümona mücadelenin ihtiyaçlarına bağlayanlar, hemen ardından, *"ama önemli olan adaylar üzerinde de anlaşabilmektir"* diye eklemekte ve pazarlık güçlerini artırmak üzere birbirilerini gerekirse ayrı aday şantajıyla açmaza almak, bunu da ilk pratik adımlarda somutlamaktan geri durmamaktadırlar.

Halihazırda DTP eksenli olarak kurulan, reformist ve kuyrukçu solun tüm kesimlerinin yanısıra devrimcilikten demokratlığa doğru eğik bir düzlemde yol alan yeni bazı gruplarla da saflarını bir önceki seçime göre daha da genişleten "birlikte başarabiliriz" ittifakının gerçek tablosu işte budur. Bu tabloda reformist sol payına kuşkusuz yeni bir şey yoktur. Onlar Kürt oylarının büyüsüne de kapılarak parlamentarizme kendilerini endeksleyeli, genel seçimleri "iktidara yürüyoruz!" heyecanı ile, yerel seçimleri "yerel iktidarlaşma" hayalleri ile ele alalı yıllar oldu. Yenilik, bu liberal parlamenter cephenin geleneksel halkçı devrimci hareketten geriye kalmış pek az sayıdaki grup ya da çevreden yeni katılımlarla genişlemesindedir.

Gündemdeki seçimler bu açıdan bir kez daha gerçek konum ve kimliklerin netleşmesine vesile olmuştur. Yıllarca her türlü inandırıcılığını yitirmiş solcu söylemlerle fakat gerçekte apolitizmin bir sonucu olarak seçimlerden uzak duranlar, bu alana ayak atar atmaz Türkiye'nin en kaşarlanmış reformistleri ile aynı safa düşmüşlerdir. Devrimcilik, devrimci ilke ve amaçlar, seçimlerden devrimci amaçlarla, devrimci sınıf mücadelesini geliştirmek ve bu arada burjuva parlamenter kurum ve mekanizmaların gerçek içyüzünü sergilemek üzere yararlanmak, tüm bunlar bir anda anlamını yitirmiş, ne edip edip "birlikte" birkaç ilçe, belde ya da muhtarlık seçimini kazanmayı "başarmak" esas kaygı ve amaç haline gelmiştir.

Bu ibret verici bir tablodur, ama yine de sağladığı yeni açıklıkları komünistler kendileri yönünden önemli bir kazanım saymaktadırlar. Bunun neden böyle olduğu şu sözlerde bütün açıklığı ile ortaya konmuştur: *"Son yıllarda seçimler solun tablosunu daha iyi anlayabilmek, kimin gerçekte ne olduğunu ve nerede durduğunu daha açık biçimde görebilmek için paha biçilmez veriler sunmaktadır. Şu veya bu parti ya da grubun gerçek konumunun, bilincinin ve yöneliminin ne olduğunu daha açık, somut ve kesin biçimde anlamak istiyorsanız, seçimler dönemindeki tutum ve politikasına bakınız, o parti ya da grubun gerçeğini bütün açıklığı ile görme olanağı bulursunuz."* (***Tasfiyeci Sürecin Son Aşaması: Parlamentarizm***, Eksen Yayıncılık, s.21)

Yerel seçimler ve komünistler

Partimiz, genel olarak burjuva parlamenter kurumlara, özel olarak yerel yönetimlere, bu çerçevede bir parlamenter mekanizma olarak seçimlere ilişkin ilke ve yaklaşımlarını birçok vesileyle ve yeterli açıklıkta ortaya koymuştur. Bu yaklaşımlar genelliği içinde de bırakılmamış, özellikle reformist sola karşı ideolojik mücadele içinde ve Türkiye'nin özgün gerçekleri üzerinden somutlanmıştır da. Bu yerel yönetimler sorunu için de aynı ölçüde geçerlidir. Türkiye'de yerel yönetimlerin, daha özel olarak belediyelerin ne olup ne olmadığı, hangi kurumsal ve yasal ilişkiler ağı içinde bulundukları, merkezi iktidar tarafından siyasal, idari ve mali olarak nasıl bir denetim altında tutuldukları ayrıntılara inilerek irdelenmiş, yeterli somutlukta ortaya konulmuştur. (Bkz. *Liberal Solun Yerel Seçim Perişanlığı,* ***Tasfiyeci Sürecin Son Aşaması: Parlamentarizm*** içinde, Eksen Yayıncılık)

Bunlar partimizin elinde, gündemdeki seçimleri doğru bir bakış açısıyla ele almak kadar her türden oportünizme karşı etkili bir ideolojik mücadele bakımından da önemli bir ideolojik birikimin ifadesidirler. Bu birikimden bu vesileyle en iyi, amaca en uygun biçimde yararlanmak tüm komünistlerin görevidir.

Gündemdeki yerel seçimlere ilişkin yaklaşımımızın genel ilkesel çerçevesini ve genel esaslarını da burada bu aynı birikimden hareketle ortaya koyacağız:

- Komünistler seçimlere katılmayı ve burjuva parlamentosundan olduğu gibi yerel yönetimlerden de devrimci amaçlar için yararlanmayı ilke olarak reddetmezler. Fakat bunu yaparken, yerel yönetimlerin işlevi, gücü ve sorunlara çözüm olanakları konusunda herhangi bir yanılsama yaratmamaya da özel bir dikkat gösterirler. Bununla da kalmaz, buna ilişkin burjuva ve reformist aldatmacaların içyüzünü kitleler önünde teşhir etmeyi temel önemde bir görev sayarlar.

- Komünistler için seçim çalışmaları tümüyle devrimci sınıf mücadelesine ilişkin genel hedef ve görevlere tabidir; onlar seçim atmosferinden, kitleleri devrimci hedeflere kazanmanın, onların bilincini, örgütlenmesini ve mücadelesini bu doğrultuda geliştirmenin bir olanağı olarak yararlanmaya bakarlar. Bu çerçevede, kitlelerin karşısına düzenin yasallık cenderesine ve seçimlere uyarlanmış güdük seçim platformları ve bildirgeleriyle değil, kendi bağımsız devrimci sınıf programıyla, bunun döneme uyarlanmış ve güncel devrimci görevlere bağlanmış popüler açıklamalarıyla çıkarlar.

- "Ulusal irade" yanılsaması üzerinden burjuvazinin gerçek iktidar odaklarını perdeleme işlevi gören burjuva parlamentosunun içyüzünü kitleler, özellikle de onların ileri kesimleri önünde sergilemek

CMYK

nispeten daha kolaydır. Kitlelerin uzun yılları bulan deneyimleri bunu bir ölçüde olsun kolaylaştırır. Buna karşın kurum olarak yerel yönetimler, "halkın yönetimi", "halkın katılımı", "halka dolaysız hizmet" vb. argümanlar üzerinden sunulmaya elverişlidirler. Özellikle reformist sol buna yönelik yanılsamalara güç katar ve ona solcu söylemlerle belli bir inandırıcılık da kazandırır.

- Oysa bu büyük bir aldatmacadır. Merkezi iktidar organlarının burjuvazinin elinde olduğu ve bunun bin bir kolla (vilayet, emniyet, istihbarat, garnizon, yargı vb.) kendini yerel düzeyde de gösterdiği bir durumda, yerel "halk yönetimi" tepeden tırnağa bir yalan ve yanılsamadır. Aynı gerçek, üretim araçları ve zenginliğin ezici bölümü (dolaysız özel mülkiyet ya da devlet bütçesi ve mülkiyeti olarak) burjuvazinin elinde ve denetiminde olduğu sürece, yerel planda halkın sorunlarının çözülebileceği inancı ya da beklentisi için de geçerlidir. Alabildiğine sınırlanmış ve güdükleştirilmiş yerel yönetimler ve bütçeler, bu sınırlar içinde bile burjuvazi tarafından bin bir yolla en sıkı bir denetim altında tutulurlar.

- Bu temel önemde bilimsel-toplumsal gerçeklerden hareketle TKİP, yerel yönetimler üzerinden yapılabilecekler hakkında özellikle reformist sol tarafından işçilere ve emekçilere pompalanacak hayallere karşı bir kez daha özel bir mücadele yürütecektir. Her biçimiyle "Belediye sosyalizmi" yanılsamasının içyüzünü kararlılıkla teşhir edecek, bunu, kurulu düzenin gerçek yapısı, kurumlaşması ve işleyişinin ortaya konulması çabasıyla birleştirecektir.

- Komünistler, yerel seçimlerde işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin karşısına kendi bağımsız adaylarıyla çıkacak, yerel seçim kampanyalarını bu adaylar üzerinden öreceklerdir. Bu kampanyanın amacı elbette oy toplamak değil, fakat partinin devrimci propaganda ve ajitasyonunu normal dönemlerle kıyaslanamaz ölçüde güçlendirmek, kitleleri devrimci açıdan aydınlatmak, parti programını tanıtmak, onun döneme uyarlanmış stratejik ve taktik istem ve şiarlarını kitleler içinde yaymaktır. Her zaman olduğu gibi bu seçimlerde de partinin seçim çalışmasındaki başarısının temel ölçüsü bu olacaktır.

Partimiz seçimlerde kendi bağımsız faaliyetini esas alacak ve bütün bir çabasını bu eksende yoğunlaştıracaktır. Herhangi bir seçim ittifakı arayışı içine de girmeyecektir. Zira bugünün siyasal sahnesinde devrimci ilke ve amaçlar çerçevesinde bu türden bir ittifak için başvurabileceğimiz muhataplardan yoksun durumdayız. Düne kadar devrimci platformlarda birlikte iyi kötü iş yapabildiğimiz grupların büyük bir bölümü halen reformist solun yedeğinde hareket etmek yolunu tutmuştur. 12 Eylül yenilgisinden arta kalan küçük-burjuva devrimci demokrat hareketin fiilen çöküşü anlamına da gelen bu tablo bize seçim gündemi çerçevesinde devrim ve sosyalizm bayrağını kendi başımıza yükseltmek dışında bir seçenek bırakmamıştır.

Partimiz bu bayrağı tek başına yükseltmekten geri durmayacaktır. Krizle iflası bir kez daha açıkça ortaya çıkmış kokuşmuş sermaye düzeni karşısında olduğu kadar "sol alternatif" adı altında kendini gösteren reformist aldatmaca karşısında da devrim ve sosyalizm seçeneğini öne çıkaran, kitlelere gerçekleri anlatan, onlara inanç ve kararlılıkla devrimci çözüm ve mücadele yolunu gösteren, bunu devrimci sınıf mücadelesinin geliştirilmesi somut hedefine bağlayan yoğun ve tempolu bir çalışma içinde olacaktır. Partimiz devrimci baharı yerel seçimlere değil, tam tersine yerel seçimlerin sunduğu olanakları devrimci bahara bağlayan bir davranış çizgisi izleyecektir.

EKİM

(www.tkip.org sitesinden alınmıştır...)

İşçi ve emekçi hareketinden...

Mersin Limanı'nda direniş sürüyor

Mersin'de, TÜMTİS'te örgütlenen ve işten atılma saldırısı ile karşı karşıya kalan AKAN-SEL işçileri, direnişlerinin 14. gününde (19 Ocak) Liman A Kapısı önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdiler. Yapılan açıklamada yakın zamanda 10 işçinin daha işten atıldığı ve işverenin diğer işçileri de işten atmakla tehdit ettiği belirtildi. Mücadelenin büyüyerek sürdüğü dile getirildi. Daha çok destek çağrısı yapılan açıklama sırasında sıklıkla "Limana sendika girecek başka yolu yok!", "Sendika hakkımız engellenemez!", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!", "Zafer direnen emekçinin olacak!" sloganları atıldı. Taşınan dövizlerde "Babamı işten attınız, ben nasıl okula gideceğim?", "Kazanana kadar direneceğiz!", "Vur vur inlesin MIP dinlesin!", "MIP işçisi AKAN-SEL işçisi omuz omuza!" şiarları yer aldı.

Yaklaşık 200 kişinin katıldığı eylemde, *"İşçi kıyımına sessiz kalmayacağız, sendika hakkımızdan vazgeçmeyeceğiz!/AKAN-SEL İşçileri"* şiarlı pankart taşındı. Eyleme BDSP, Partizan, ESP, DPG, TKP, EMEP, Halkevi, ÖDP, TÜM-İGD, ÖDG ve Genç-Sen destek verdi.

Kızıl Bayrak / Adana

Plaza eylemi bu hafta ATV-Sabah Plaza'da

6 haftadır her Çarşamba günü 12.30-13.00 arasında Levent'teki Yapı Kredi Plaza önünde gerçekleştirilen "Plaza Eylemleri"nin 7.'si 21 Ocak günü Beşiktaş Balmumcu'daki ATV-Sabah Plaza önünde yapıldı.

Tez-Koop-İş Sendikası Genel Merkezi ve TMMOB İstanbul İl Koordinasyon Kurulu Sekreterliği adına okunan ortak açıklamada, eylemi ATV-Sabah önünde düzenleme nedeninin, TGS çatısı altında sendikal örgütlenme çalışması yürüten basın emekçilerinin karşı karşıya kaldığı baskılar olduğu söylendi. Açıklamada krizin bedelinin emekçilere ödetilmek istenmesine karşı ortak mücadele etme isteği dile getirildi.

IBM'de sendikal örgütlenmenin başını çektiği için işten atılan üç Tez-Koop-İş üyesinden biri olan Elvan Demircioğlu da bir konuşma yaptı. 18 Kasım '08'de IBM'in iki arkadaşıyla beraber kendisini işten attığını, 19 yıl çalıştığı IBM'deki sendikal örgütlenme mücadelesinin başarıya ulaşacağına inandığını dile getirdi.

Eylem TGS Genel Sekreteri Sergül Keskin'in yaptığı konuşmayla son buldu. Keskin, ATV-Sabah'taki sendikalaşma çabalarına karşı gösterilen baskıları anlattığı açıklamasında devam eden TİS sürecinde Turkuvaz Grubu'na anlaşma çağrısında bulundu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Pazartesi eylemleri 233. gününde

Yaklaşık 8 ay önce işten atılan TÜMTİS üyesi sarı otobüs şoförleri direnişlerine devam ediyor. Her Pazartesi saat 13.00'de Orhangazi Parkı'nda basın açıklaması yapan şoförler 19 Ocak günü de eylemlerini sürdürdüler.

Eylemde, işçi ve emekçiler üzerindeki genel saldırılar ile İsrail'in yaptığı katliamı lanetleyen ve Filistin halkının direnişini destekleyen, tüm işçi ve emekçileri direnişlere destek olmaya çağıran ajitasyon konuşmaları gerçekleştirildi.

Konuşmaların ardından TÜMTİS Bursa Şube Başkanı Ahmet Güllü yaşadıkları süreci anlattı. Belediyenin düşmanca tavır göstermekte ısrarlı olduğunu ve gereken yanıtı seçim sandığında vereceklerini söyledi. Daha sonra Belediye Başkanı ile görüşmek için giden işçiler 'Biz sizi ararız' yanıtı ile geri döndüler. İşçilerin Belediye başkanından istedikleri randevu talebi geçiştirilmiş oldu. Eyleme BDSP ve Emekli-Sen destek verdi.

Kızıl Bayrak / Bursa

Asemat greviyle sınıf dayanışması

18 gündür grevde olan işçilere BATİS, BDSP, DHF, ESP, SP, SDP ve Partizan 17 Ocak günü destek ziyareti gerçekleştirdiler.

Bursa Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan fabrikaya gerçekleştirilen ziyaret, *"Asemat işçisi yalnız değildir! Direnen işçiler kazanacak!"* pankartıyla MAKO önünden başlandı. Sloganlarla gerçekleşen yürüyüşün ardından fabrika önünde grev gözcüsü Asemat işçileriyle buluşuldu. İşçilerle yapılan sohbetin ardından araçlarla ana fabrikanın önüne gidildi. Fabrika önüne kadar yine sloganlarla kısa bir yürüyüş gerçekleştirilerek buradaki işçilerle buluşuldu.

İşyeri baştemsilcileri ile Asemat işçileri adına yapılan konuşmaların ardından destek ziyaretinde bulunan kurumlar da düşüncelerini ifade ettiler. Kurumlar adına ortak açıklama yapıldı. Tüm işçi ve emekçileri Asemat işçileriyle dayanışmaya çağıran açıklamanın ardından dayanışma ziyareti sloganlarla sona erdi. Ziyaret 30 kişiyle gerçekleştirildi.

Kızıl Bayrak / Bursa

Sifaş-Nergis'te eyleme devam

16 Ocak günü Organize Sanayi Metro İstasyonu önünde toplanan Sifaş-Nergis işçileri, *"Cavit Çağlar-AKP-TEKSİF elele, işçi hakları nerede?"* pankartı ve çeşitli talepleri içeren dövizlerle yürüyüşe başladılar. SİFAŞ fabrikasının öne geldiğinde burada sloganlarına devam ettiler. Fabrika girişine siyah çelenk bırakan işçiler burada basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Ardından işçiler sloganlarla Nergis fabrikasına doğru yürüyüşe geçtiler. Çevre fabrikalardaki işçilerin de ilgiyle takip ettiği eylem Nergis fabrikası önünde sloganlarla devam etti. Yaklaşık 100 kişinin katıldığı eylemde, "Direne direne kazanacağız!", "Hırsız Çağlar!", "İşçiyiz, haklıyız, kazanacağız!", "İşçiler burada Çağlar nerede?", "İşçiler burada sendika nerede?" sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / Bursa

Kürşat taşeron işçileri süresiz açlık grevinde!

İşe geri alınmayı talep eden ve taşeron çalışmanın kaldırılmasını isteyen işçilerin eylemleri sonrasında Vira taşeron şirketi işçileri işe alırken, Kürşat taşeronu henüz geri almadı. İşçiler 7 Ocak'ta başlattıkları süresiz açlık grevini tüm zorluklara rağmen sürdürüyorlar.

Taşeron işçilerin açlık grevlerinin 11. gününde (18 Ocak) birçok kurum tarafından destek ziyaretleri gerçekleştirildi.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP), Ezilenlerin Sosyalist Platformu (ESP), Mücadele Birliği Platformu ve Partizan'ın ortak örgütlediği basın açıklaması gerçekleştirildi.

Konak Pier'den işçilerin açlık grevini sürdürdüğü Sümerbank önüne dek yürüyen 60 kişilik kitle, "Park-bahçe işçisi yalnız değildir!", "Vira ve Kürşat işçisi yalnız değildir!", "Yaşasın onurlu mücadelemiz"!, "Yaşasın sınıf dayanışması!", "Yaşasın devrimci dayanışma!", "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!" sloganlarını attı.

Basın açıklamasında krizin emekçilere fatura edilmeye çalışıldığı söylendi, taşeron işçilerinin durumuna değinildi. Basın açıklaması sloganlarla bitirildi.

Kızıl Bayrak / İzmir

Adana'da kamu emekçilerinden panel

Adana Eğitim-Sen Sendikal İnisiyatif Platformu, bir süredir kriz gündemli yürüttükleri çalışmanın sonu olarak 18 Ocak günü Eğitim-Sen'de bir panel düzenledi. Panelde ilk olarak platform sözcüsü platformu tanıttı. Kapitalizmin tarihsel sürecinin anlatıldığı ve burjuva düzenin teşhir edildiği sinevizyon gösteriminin ardından İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilimler Fakültesi Kamu Yönetimi Öğretim Görevlisi Doçent Doktor Sezai Temelli bir konuşma gerçekleştirdi.

Bugünkü krizin gelişimini anlatarak, krizin henüz işçi ve emekçileri tam olarak vurmadığını, kriz derinleştikçe krizin yansımalarının daha da artacağını vurguladı. Krize karşı mücadele yürütülmediğinde, sermayenin krizin faturasını ödememek için elinden geleni yapacağını söyledi.

Soru cevap bölümünde mücadele alanında nasıl bir hat izlenmesi ve emek cephesinin bu süreçte nasıl bir oluşuma gitmesi gerektiği üzerine anlamlı tarışmalar yapıldı.

Panel Platform sözcüsünün krizin faturasının işçi ve emekçilere ödetilmemesi ve mücadelenin büyütülmesi çağrısıyla son buldu. Panele yaklaşık 70 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Adana

Tokat Eğitim-Sen'de kriz paneli

Eğitim-Sen Tokat Şubesi, 17 Ocak tarihinde Tokat Öğretmenevi Konferans Salonu'nda *"Kriz ve Krizin Eğitime Yansımaları"* konulu bir panel gerçekleştirdi. Panelistler Prof. Dr. Necla Kurul Tural ve Prof. Dr. Mustafa Durmuş birer sunum yaptılar. İlk sözü alan Necla Kurul Tural krizin genel hatlarına değindi ve eğitim üzerindeki etkilerini anlattı. Mustafa Durmuş kriz konulu pair point ile sunumunu gerçekleştirdi.

Yaklaşık üç saat süren sunumda Mustafa Durmuş kapitalizmin yapısal kriziyle ilgili oldukça ayrıntılı açıklamalar yaptı. Serbest kürsü bölümü zaman sıkışıklığı nedeniyle kısa sürdü. Panele yaklaşık 120 emekçi katıldı.

Sosyalist Kamu Emekçileri / Tokat

İşsiz ve güvencesiz öğretmenlerden açıklama

Eskişehir Eğitim-Sen 15 Ocak günü "İşsiz, güvencesiz, ücretli ve sözleşmeli köle olmayacağız" başlıklı bir basın toplantısı gerçekleştirdi.

Eğitim-Sen adına açıklama yapan TİS-Hukuk ve Özlük Sekreteri Mahir Hamdi Sarı eğitim alanında yaşanan sorunların katmerleşerek arttığını ve mevcut iktidarın "paran kadar eğitim" anlayışı ile esnek çalışma yöntemlerini dayattığını belirtti. Sarı, sözleşmeli ve ücretli öğretmen uygulamasının yerel seçimlerde "kadro vereceğiz" açıklamasıyla seçim yatırımına dönüştürüldüğünü, sözleşmeli memur çalıştırmanın hükümetin resmi politikası olduğunu belirtti. Tek çözüm yolunun işsiz, sözleşmeli, ücretli ve dershanelerde çalışan eğitim emekçilerinin haklarına sahip çıkarak örgütlenmesi olduğunu vurgulandı.

Kızıl Bayrak / Eskişehir

Samatya'da yemek boykotu

SES Aksaray Şubesi'ne üye Samatya Hastanesi'nde çalışan sağlık emekçileri, 15 Ocak günü hastane içinde yaptıkları yürüyüşün ardından gerçekleştirdikleri basın açıklamasıyla, zamların geri çekilmesini ve hastanede verilen yemekleri ücretli hale getiren genelgenin iptal edilmesini istediler.

Hastane ana kapısı önünde biraraya gelen sağlık çalışanları buradan sloganlarla C Binası'na yürüdüler. Eylemde, SES Aksaray Şubesi pankartı ve dövizler açıldı.

C binası önünde okunan basın açıklamasında, hükümetin 2009 yılındaki enflasyon hedefine göre belirlediği maaş zamlarının gülünçlüğü hatırlatıldı. Elektrik, doğalgaz, su ve ekmeğe yapılan zamlar protesto edildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Sinter işçileri ile dayanışma gecesi...

Kriz bahanesiyle sendikal örgütlenme haklarına saldırılan Sinter işçileri 19 Aralık '08'de başladıkları direnişlerinde 1. ayı geride bırakırken, mücadelelerini kararlılıkla sürdürüyorlar.

"Üretim telaşı"na düşerek dışarıda direnişi sürdüren işçilere sendikadan istifa baskısı yapan ve "rüşvet" teklif eden patrona karşı sendikal örgütlülüklerine sahip çıkan Birleşik Metal-İş Sendikası üyesi Sinter Metal işçileri 28 Ocak 2009 akşamı gerçekleştirecekleri dayanışma gecesine hazırlanıyorlar.

"Gün Mücadele ve Dayanışmayı Yükseltme Günüdür!" başlığıyla düzenlenecek "Sinter İşçileri İle Dayanışma Gecesi", Ümraniye Atakent Girişi'nde Kiler Market'in üstündeki Salon Vals'te gerçekleştirilecek.

Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu'nun açılış konuşmasıyla başlayacak olan gecede, Ali Ekber Eren, Özcan Türe, Yasemin Göksu, Bülent Boz sahne alacaklar.

Saat 19.00'da başlayacak gece için İstanbul genelinde yoğun bir bilet satışı gerçekleştirilirken, birçok sendika, oda, demokratik kitle örgütü, devrimci kurum ve siyasi parti aldığı yüzlerce bileti direnişle dayanışma amacıyla üyelerine ulaştırıyor.

Yer: Salon Vals
Tarih: 28 Ocak 2009 Çarşamba
Saat: 19.00
Adres: Atakent Mah. Reşitpaşa Cad. No:18 (Atakent Girişi, Kiler Market Üstü) Ümraniye / İstanbul

2. Ümraniye Kurultayı Hazırlık Komitesi'nden forum…

"Direnişteki işçiler anlatıyor"

Kurultay Hazırlık Komitesi, 1 Şubat tarihinde toplanacak olan 2. Ümraniye İşçi Kurultayı öncesinde bir etkinlik gerçekleşti. "Direnişteki işçiler anlatıyor" başlıklı forum 18 Ocak günü OSİM-DER'de gerçekleştirildi.

Ümraniye bölgesinde sermayenin saldırılarına karşı başta Sinter ve Gürsaş olmak üzere bazı fabrikada başlayan işçi direnişlerini konu alan forum yaklaşık dört saat sürdü. İlk oturumda sendika bürokrasisi ve direnişlerin durumu tartışıldı.

Toplantı, Sinter işçisinin sendikalaşmaya karar verme ve devam eden direniş süreçleri hakkında bilgi verilmesiyle başladı. Bölgede BMİS'te örgütlü fabrikalarda çalışan kimi işçiler forumda, sendika bürokrasisinden işçi sınıfının örgütlenmesindeki en büyük engel olduğunu sıklıkla ifade ettiler. Bu bürokrasiyi aşmanın temel yönteminin de sendikanın tabandaki işçilere mal edilmesi olduğunu vurguladılar. Direnişte olan Gürsaş işçileri ise, işçi sınıfının örgütlenmekten başka çaresinin olmadığını yaşadıkları deneyimlerle öğrendiklerini ifade ettiler.

İkinci oturumda, bölgede bu direnişleri daha güçlü kılmak için neler yapılması gerektiği tartışıldı. Özellikle sınıf dayanışmasının öneminden bahsedildi. Sinter'de ve Gürsaş'ta gerçekleşen direnişlerin sadece o fabrikayı ilgilendirmediği, tüm sınıfa mal olması gerektiği vurgusu yapıldı. Bölgede olan fabrikaların nasıl bir sınıf dayanışması içerisinde olması gerektiği, bunun yol ve yöntemleri tartışıldı.

İşyeri komiteleri, direniş ve bölge komitesinin öneminden bahsedildi. Somut olarak atılacak adımların neler olacağı tartışıldı. Gürsaş ve Sinter işçilerinin yanısıra bölgenin çeşitli fabrikalarından işçilerin yer aldığı toplantıya 60 işçi katıldı.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Kriz ve tersaneler

Hızla yayılan küresel ekonomik kriz tersane sektörünü de büyük oranda vurmuş durumda.

Tersaneler denilince akla ilk olarak gemi inşa, bakım ve onarım geliyor. Oysa tersaneler aynı zamanda "nakliye" anlamına da geliyor. Dünyadaki taşımacılığın %90'ının deniz yoluyla yapıldığı düşünüldüğünde, tersane sermayesinin kâr alanının sadece gemi inşa olmadığı görülebilecektir. Uluslararası tersane sermayesi, küresel krizin deniz taşımacılığına da derin etkilerde bulunduğunu ifade ediyor. "Navlun" diye tabir edilen günlük taşıma kiralarının ciddi bir düşüşe geçtiği söyleniyor. Uluslararası navlun fiyatlarını "Baltic Dry Index"i ortaya koyuyor. Her gün belli hammaddeler için farklı rotalardaki taşımacılık ücretleri aracılardan toplanıyor. Dolayısıyla indeks hammadde taşımacılığında navlun ücretlerini özetliyor. Bu endeksin Mayıs 2008-Kasım 2008 arasında %93 değer kaybettiği vurgulanıyor. Bu, küresel çapta hammadde dolaşımının dibe vurduğunu gösteriyor. OPEC'in petrol üretimini kısmasının petrol tankerlerini tamamen durdurduğu ifade ediliyor.

Tersane krizini tetikleyen bir başka faktör ise gemi fiyatlarındaki ciddi düşüştür. Saç fiyatlarındaki dalgalanma da işin tuzu biberi. Ayrıca gemi inşaatında demir cevheri önem taşıyor. Demir cevherini elinde tutan Çin ve Brezilya arasındaki fiyat savaşları, gemi inşa için önemli olan demir cevherini değerli ama kullanılamaz hale getiriyor.

Dünya tersanelerinde durum

Dünyada tersanecilik sektöründe önemli bir paya sahip olan Güney Kore'nin en büyük tersaneleri olan Samsung, Daewoo, Hundai tersaneleri toplam üretimlerinde % 50'ye yakın bir düşüşün yaşandığını ifade ediyor.

Hundai Tersanesi'nden bir yetkilinin yaptığı şu açıklama genel bir fikir veriyor: *"Yeni gemi siparişlerinde ve kesinleşen kontrat sayısında gözle görülür bir düşüş var. Endüstriye ait hisse senetleri henüz dibe vurmadı ama gemi inşa sektörü için tepe noktasını çoktan geçtiğimizi ve artık hareketin aşağı yönlü olduğunu söyleyebilirim."*

Polonya'da Gdyina ve Szczecin tersaneleri ile özelleştirilen Gdansk Tersanesi'nde özelleştirilmelerin durdurulması ve tersanelere devlet desteğinin sürmesi isteniyor. Bu sorunla ilgili sendika Avrupa Komisyonu'nu protesto eden bir eylem gerçekleştirdi. Sendika eylemde şunu vurguladı: *"Kriz sebebiyle liberal ekonominin kalesi olarak görülen ülkeler bile stratejik gördüğü sektörlere önemli devlet müdahaleleri gerçekleştirdi. Avrupa Komisyonu'nun Polonya'ya dikte ettirdiği özelleştirme hamlesinin bu anlamda ciddi bir tezat oluşturduğunu düşünmekteyiz."*

Almanya'da Lindenau Tersanesi iflasın eşiğine geldiğini açıkladı. Tersanenin kapanmaması için devlet desteği ve kredi peşinde oldukları Avrupa'daki basına yansımış.

Dünya birinciliğine oynayan Çin ise dünyada kuru yük konteynır üretiminin %56'sını elinde bulunduruyor. Çin Uluslararası Deniz Konteynerleri (CIMC) üretimine talep azlığı nedeniyle ara verildi. Toplam 22 bin işçinin işine son verdi.

Güçlü bir sermayesi olan Yunan armatör firması Dry Ships de üretime ara verdi.

Türkiye'de durum!

Türkiye tersaneleri zaten güçlü bir öz sermayeye sahip değillerdi. Daha çok Eximbank kredileri ve GİSAT fonu üzerinden kurulmuşlardı. Tüm işlerini bankalardan aldıkları kredilerle yürütüyorlardı. Ancak küresel mali kriz bu durumu sarstı. Bankalar kredileri vadesinden önce geri çağırdı ya da yeni kredi açmadı.

Gemi İnşa Sanayicileri Birliği (GİSBİR) Konsey Başkanı Kenan Torlak da, bankaların kredileri vadesinden önce çağırmaya başladığını açıkladı. Onaylanmış kredilerin ertelendiğini ya da kredilerin vadesinden önce kapatılmasının istendiğini vurgulayan Torlak şunları söyledi: *"Yeni kredi taleplerimize zaten karşılık alamıyoruz. Bankalarımız mevduat açısından iyi durumda olmasına rağmen bunu yapıyor… Bu durum sektörü çok derinden etkiler. Sektörde bu yeni duruma göre yeni planlar yapılıyor. Tuzla'da işten çıkarmalar başladı bile."*

Dünya gazetesi yazarlarından Dr. Burhan Özfatura'nın 31 Ekim 2008 tarihli yazısının başlığı ise şöyle: "Krizden parlak sektörlerde etkileniyor". Özfatura şunları yazıyor: *"Sektör temsilcilerinden alınan bilgiye göre, sadece Tuzla'da siparişi alınmış 612 parça gemi bulunmaktadır. Bunların mali portresi yaklaşık 12-13 milyar dolar civarındadır. Bu denli yüksek montanlı üretimin öz kaynaklardan karşılanmasının mümkün olmayacağı açıktır. Dolayısıyla bu tür üretimlerde % 20 - % 30 öz kaynak gerisi kredilerden karşılanır. Bankalar krizi bahane ederek yeni kredi açmaz ve verilen kredileri vadesinden önce geri çağırmaya kalkarsa, gemi inşa sektörünün halini siz düşünün."*

Gemi finans uzmanlarından İlhan Yirmibeşoğlu da kredilerin kesilmesi durumunda Tuzla'nın tarumar olacağını ifade ediyor: "*Tuzla'da birçok gemi var spekülasyona yapılmış. Ben bunu yaparım satarım. Satamasam da işletirim diye yapıldı. Şimdi sat, satamıyorsun alıcı yok. İşletemiyorsun, armatör değilsin. Ben yaparım vitrine koyarım beğenen alır anlayışı doğru değil. Ancak bunu yapabilmeniz için belirli bir finansman ve dayanma gücünüzün olması lazım. Tuzla'da 5 gemi kapasitesi olan firmalar 10-15 gemi siparişine girmiş. En ufak krizde kredinin kapanması durumunda tamamen çöküyor."*

Deniz Ticaret Odası Başkanı Metin Kalkavan da Tuzla tersanelerinde toplam 161 gemi siparişinin iptal edildiğini açıkladı. Kalkavan, dengelerin oturması için sipariş iptallerinin devam etmesi gerektiğini ifade ediyor. Bu ciddi anlamda bir işçi kıyımı anlamına geliyor. Burada bahsedilen "dengelerin oturması", krizden en az zararla çıkabilmenin yoludur.

Sermayenin akıl hocalarının telaşı!

Mevcut krizi derinden hisseden tersane patronlarını kurtarma telaşı bazı akıl hocalarını harekete geçirmiş bulunuyor. Bu çerçevede bir takım formülasyonlar dile getiriliyor.

Brezilya'da tersanecilik ve denizciliğini geliştirmek üzere Deniz Ticaret Fonu ve Gemi İnşa Garanti Fonu tersane sektörüne muazzam avantajlar sağlıyor. Devlete ait olan Brezilya Kalkınma Bankası'nın da tersaneciliği ciddi kolaylıklar sağlayarak finanse ettiği söyleniyor. Bu modelin Türkiye'de uygulanabilmesi üzerinden yoğun bir propaganda gerçekleştiriliyor. Akıl hocaları yanısıra, üretimi arttırmak için başka yöntemler izlenmesi gerektiğini vurguluyorlar.

Ne yapılmalı?

Tuzla tersanelerinde üretim büyük oranda düşmüştür. Sermayenin yıllardır elde ettiği muazzam kârlarla bir köşeye çekildiği ve ileriki dönem için hazırlık yapıldığı bir süreç olarak algılanmalıdır bu. Mevcut kriz ortamı bazı armatör ve tersanecileri yutacakken, bazılarını daha kuvvetli bir şekilde piyasaya çıkaracaktır. Dayanma gücü olmayanlar yok olup giderken, sektör birkaç kişinin elinde yoğunlaşacaktır. Tuzla tersanelerinde şu anda Turkter ve yardımcı tersanelerin üretimi tamamen durdurmuş vaziyettedir. Diğer birçok tersanede de üretim büyük oranda sınırlandırılmıştır.

Fakat yineleyelim, bu tersane patronları için bir

ara dönemdir. Nitekim Metin Kalkavan bu dönemi, "kalifiye işçi sıkıntısını çözmek ve bir takım sıkıntıları gidermek" olarak tanımlıyor. Dolayısıyla geleceğe dönük hazırlık yapılıyor.

İşten atılan işçilerin sayısı onbini aşmıştır. Arta kalan işler daha az işçiyle yapılmaktadır. Bu nedenle çalışan işçiler yoğun bir emek sömürüsüne maruz kalmaktadır. Ücretler önemli oranda düşürülmüştür, dahası aylar sonra verilmektedir. İşçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirleri kriz bahane edilerek alınmamaktadır. Bundan kaynaklı olarak Aralık ayı içerisinde 4 işçi daha iş cinayetine kurban gitmiştir.

Tuzla'da işçi hareketi şu an, kimilerinin abarttığının tersine bir yükseliş içinde değildir. Zira sermaye diri unsurları işten atmıştır. Ancak mevcut durağanlık yanıltıcı olmamalıdır. Tersaneler her zaman bir işçi hareketliliğine gebedir. Burada işçilere müdahalede yaratıcılık ve çok yönlülük belirleyicidir. Krizin faturasını patronlara yüklemek üzerinden sürekli ve sistemli bir propaganda-ajitasyon faaliyeti kendini hissettirmelidir. Bu konuda havzada sayısız deneyim bulunmaktadır. Aslolan tabanın harekete geçirilmesi konusunda öncü güçlerin kendi rollerini oynayabilmeleridir. Bu konuda geçmişteki deneyimlerden yararlanmak, onları geliştirmek ve yaratıcı olabilmek gerekiyor.

Havzada hala da önemli bir işçi kitlesi var. Bu işçi kitlesini, en önemli talepleri olan, işçi sağlığı ve güvenliğine kaynak aktarılması, ücretlerin arttırılması, ücretlerin ana firma tarafından ve zamanında ödenmesi, işten atmaların durdurulması etrafında birleştirmek ve mücadeleye sevk etmek mümkündür. Burada izlenecek rota militan direnişlerdir. Ücret gaspları konusunda her zamanki eylem hattı aşılmalı, işçiler işgal eylemlerine yöneltilebilmelidir. Burada önemli olan, tabandan yükselen bir hareketliliği yaratabilmektir. Bu ise sınıf devrimcilerinin işidir. Limter-İş Sendikası'na hakim siyasal anlayışın bu konudaki pratiği bilinmektedir. Onlar hala tepeden dayatma politikalarla "kazanımın yolunu" açabileceklerini düşünmektedir.

Tersanelerde krize karşı savunma hattı ancak tabandan yükselen bir birleşik bir mücadelenin örülmesiyle mümkündür. Bu nedenle, kurulabilecek merkezi platformların yerellere yayılması ve buna dayalı bir taban çalışması esastır. Böyle bir merkezi platform girişimi vardır ancak bu girişimin Tuzla ayağında bilinen oyunlar sergilenmektedir.

Tersane İşçileri Birliği mevcut platforma hiçbir çağrıcı kurum tarafından çağrılmamıştır. Çağrıcı kurumların arasında Limter-İş'in olmasında şaşılacak bir durum yoktur. Zira onlar her zamanki gibi dar grupçu dürtülerle hareket etmektedir. Yanı sıra EMEP'in tutumuna da şaşırmıyoruz. Asıl sorun, bu platformda bulunan kimi sendika ve örgütlenmelerin de Limter-İş ve EMEP ile örtüşen bir tutum sergilemesidir. İlerici ve devrimci güçlerin sergilenen grupçuluğa tutum almaması artık olağan bir davranış haline gelmiştir.

Sözkonusu birliktelik konusunda kısaca şunu söyleyebiliriz. Bu birliktelik ilkesiz bir birlikteliktir, pratiğine egemen olan ise atalettir.

Her zaman vurguladık, bir kez daha vurguluyoruz. Tuzla'da sınıf devrimcilerini dışta tutarak oluşturulacak ortak bir eylem hattı başarısızlıkla maluldür. Önemli olan, platformların dışına değil, sınıfın dışına itilememektir. Muhataplarımızın bu konudaki yoğun emeği ve pratiği başarısızlıkla sonuçlanmıştır. Sınıf devrimcileri bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da sınıf çalışmasında derinleşme konusundaki ısrar ve çabalarını sürdüreceklerdir. Onlar için aslolan da budur.

Komünist Tersane İşçileri

Trakya'da hukuk(suzluk) terörü sürüyor!

Trakya Üniversitesi'nde 2004 yılında düzenlenen Bahar Şenlikleri sırasında ilerici devrimci faaliyete tahammül edemeyen üniversite yönetimi ve kolluk güçleri 120 kişiyi gözaltına almış, öğrencilerden 20'si hakkında tutuklama kararı çıkmıştı.

Gözaltıların ardından 89 kişi hakkında dava açılmıştı. Tüm bu süreç sonunda okuldan uzaklaştırma cezası alan öğrenciler çeşitli faaliyetler yürüterek gözaltı ve soruşturma saldırılarını püskürtmeye çalışmışlardı. Görülen davalar sonucunda, 33 kişiye 3'er yıl 9'ar ay hapis cezası verilmişti. Avukatları aracılığıyla temyiz yoluna giden öğrenciler Yargıtay'a başvurdular.

Geçtiğimiz günlerde Yargıtay'ın temyiz için görüştüğü dava sonuçlandı ve bu öğrenciler hakkında 2'şer yıl 1'er ay hapis cezası verilmesi Yargıtay tarafından onandı. 2004 yılında üniversite-polis işbirliğiyle gerçekleştirilen tutuklama saldırısı hukuk terörüyle devam etti.

Ekim Gençliği / Edirne

Engin Çeber davası başladı!

Metris Cezaevi'nde işkence sonucu katledilen Engin Çeber davası 21 Ocak günü Bakırköy 14. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülmeye başlandı. Duruşmaya, tutuklu-tutuksuz yargılanan 43 sanık katıldı.

İstanbul, Ankara, Diyarbakır, İzmir, Bursa, Hakkari, Mersin Barosu'ndan çok sayıda müdahil avukat ve Çeber ailesi katıldığı duruşma sanıkların kimlik tespitleri ile başlandı, ardından iddianame okundu. Daha sonra müdafi taleplerinin değerlendirilmesine geçildi.

Duruşma öncesi adliye önünde Engin Çeber'in ablası Şerife Çeber, DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, KESK Genel Başkanı Sami Evren ve Halkın Hukuk Bürosu avukatlarından Taylan Talay, basının Engin Çeber davasına ilişkin sorularını yanıtladılar.

Ardından Çağdaş Hukukçular Derneği İstanbul Şubesi, Çeber davasına ilişkin bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklamada, Engin Çeber davasının tarihin defterleri arasına yazıldığını, bu gerçeğin üstünün örtülemeyeceği vurgulandı. *"Bugüne kadar cezaevinde, karakolda, sokakta yaşanan işkencede ölüm vakalarının çokluğu, bu vakaların faillerinin yargılanmamış olması veya cezasız kalması da düşünüldüğünde işkencenin sistemli bir devlet gerçeği olduğu yüzümüze çarpıyor"* denildi.

Duruşma devam ederken, dışarıda Engin Çeber'in işkencede katledilmesi Halk Cephesi tarafından protesto edildi. Adliyenin bahçesinde toplanmak isteyen Halk Cephesi üyeleri polisin izin vermemesi üzerine dışarıda toplandılar. *"Ferhat'ı vuranlar, Engin'i katledenler cezalandırılmalıdır! Adalet istiyoruz!"* pankartı ile ve Engin Çeber fotoğraflı "Polis dövdü, hapishanede öldürüldü!", "Özür değil, adalet istiyoruz!" dövizlerini açarak sloganlarla beklemeye başladılar. Öğle saatlerinde basın açıklaması gerçekleştirildi.

Yapılan konuşmaların ardından İdil Kültür Merkezi Tiyatro Atölyesi tarafından *"Özür değil, adalet istiyoruz"* adlı oyun sergilendi.

Saat 14.30'da KESK Genel Başkanı Sami Evren tarafından davanın gidişatıyla ilgili kısa bir açıklama yapıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

2. Ümraniye İşçi Kurultayı hazırlıkları sürüyor!

Ümraniye'de sınıf bilinçli işçilerin çağrısı ile yaklaşık 5 aydır hazırlıkları sürdürülen 2. Ümraniye İşçi Kurultayı 1 Şubat günü toplanacak.

Bölge işçilerinin katılımına açık bir şekilde oluşturulan Hazırlık Komitesi ile yapılan ön çalışmalarda önce bölge işçileri kurultayın örgütlenmesinde aktif biçimde rol almaya çağrılmışlardı. Propaganda-ajitasyon çalışmalarında, yapılan anketlerde ve toplantılarda bu çağrı yinelenirken, aynı zamanda çeşitli fabrikalarda ve işçi semtlerinde kurultay hazırlık toplantıları gerçekleştirildi. Bu toplantılarda işçi sınıfının genel planda içinde bulunduğu durum ve fabrikaların özgün sorunları tartışıldı. Aynı zamanda kurultay hazırlık sürecinde havzada 3 temel etkinlik gerçekleştirildi.

Kurultaya 2 haftadan az bir zaman kalmışken Kurultay Hazırlık Komitesi bir kez daha yoğunlaştırılmış kitle çalışması ile bölge işçilerini kurultaya katılmaya ve destek olmaya çağırıyor.

Hafta boyunca İMES kapılarında, İstanbul Çarşısı'nda, Tepeüstü'nde kurultay bildirilerini bölge işçilerine ulaştıran Kurultay Hazırlık Komitesi, yine bölgenin birçok noktasında da kurultaya çağrı afişleri yaptı. KHK önümüzdeki günlerde de ajitasyon-propaganda çalışmasını daha da yoğunlaştırarak devam ettirecek. Ayrıca fabrika fabrika, kapı kapı dolaşarak yoğun bir kitle çalışması ile hem kurultayın hem de Sinter Metal işçileri ile dayanışmak amacıyla 28 Ocak günü gerçekleştirilecek gecenin çağrısını yapacak.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

İşçiler krizi tartışıyor…

"Krizin faturasını ödememek için ne yapmalı?"

GOP'ta kriz paneli

GOP İşçi Platformu'nun "Krizin faturasını ödememek için ne yapılmalı?" başlığıyla örgütlediği panel/forum 18 Ocak günü gerçekleşti. Panele, Belediye-İş 1 No'lu Şube GOP İşyeri Temsilcisi, Eğitim-Sen 4 No'lu Şube Başkanı, Haber-Sen Beyoğlu Yakası Şubesi temsilcisi ve GOP İşçi Platformu temsilcisi konuşmacı olarak katıldılar.

Panel GOP İşçi Platformu temsilcisinin açılış konuşmasıyla başladı. Kısa bir kriz tanımlaması yapıldıktan sonra, panelin amacının krize karşı mücadelenin örgütlenmesini tartışmak olduğunu vurguladı. Platform temsilcisi krize ve sonuçlarına karşı taban iradesinin açığa çıkarılması ve mücadelenin örgütlenmesinde kilit öneme sahip üç noktayı kısaca açtıktan sonra sözü Belediye-İş Sendikası temsilcisine bıraktı.

Belediye-İş Sendikası GOP İşyeri Temsilciliği adına yapılan sunumunda 2000–2001 döneminde yaşanılan krizden daha ağır bir krizle karşı karşıya olduğumuz ifade edildi, krizin sonuçlarına karşı birleşik mücadeleyi örgütlemek gerektiği vurgulandı. Konuşma sendikal örgütlenme çalışmalarına yoğunluk vererek mücadeleyi yükseltme çağrısı ile son buldu.

Haber-Sen temsilcisi, krizin kapitalizmden ayrı düşünülmemesi gerektiğine değindi. Krizin işçi ve emekçilere iktidarı alma çağrısı olduğunu ifade eden temsilci, bunun için ise tabanın iradesini açığa çıkaracak adımların atılması gerektiğini vurguladı.

Eğitim-Sen 4 No'lu Şube adına konuşan şube başkanı Mehmet Sarı, son krizin diğer krizlerden farklı yanının küresel bir kriz olması olduğunu ifade etti ve kamu emekçilerinin krizin etkilerini Mart ayından sonra daha ağır yaşayacağına değindi. Mücadelenin, sermayeye yol haritası çizen değil sınıfın çıkarlarına hizmet eden yöntemlerle sürdürülmesi gerektiğine değindi. Krize karşı mücadelenin birleşik bir zeminde olması gerektiğini vurgulayan Mehmet Sarı'nın ardından söz katılımcılara bırakıldı.

Katılımcılar, sınıfın tabandan birliğinin sağlanmasına, işten atmalara, ücretsiz izinlere, çalışma saatlerinin uzatılmasına ve diğer hak gasplarına karşı direnişlerin ve fabrika işgallerinin örgütlenmesi gerektiğine değindiler. Direnişte olan işçilerin mücadelesinin bütün fabrikalara taşınmasının, işgal ve direnişlerle aktif dayanışmanın önemine vurgu yaptılar.

Katılımcıların konuşmalarının ardından söz alan GOP İşçi Platformu temsilcisi, *"Krize karşı mücadeleyi ve taleplerini işçi sınıfının iktidar mücadelesiyle birleştirmeliyiz"* dedi. Sınıfı iktidara taşıyacak tek örgütün proletarya partisi olduğunu vurguladı. Mücadele taleplerinin, eylem çizgisinin ve örgütlenme araçlarının neler olduğuna derli toplu maddeler halinde değinerek paneli sonlandırdı.

Kızıl Bayrak / GOP

Topkapı işçileri krizi tartıştı

Topkapı İşçi Derneği olarak 17 Ocak günü gerçekleştirdiğimiz bir panel/forumla kapitalist krizi tartıştık. Etkinliğimiz saat 14.00'te dernek binamızda başladı.

Etkinliğin ilk bölümünde bir arkadaşımız *"Kriz ve krize karşı mücadele"* ile ilgili bir sunum gerçekleştirdi. Kapitalist üretim biçiminin anarşik yapısı anlatılarak, krizlerin kapitalizmin ayrılmaz bir parçası olduğu vurgulandı. Geçmişte yaşanan krizler ve bunların ardından yaşanan süreçlerde sermayedarların sınıfa dönük yoğunlaşan saldırılarına değinildi.

Bugün yaşanan krizin nasıl ortaya çıktığı kısa bir şekilde anlatılarak, krizin ilk sonuçlarından ve işçi-emekçilere bu çerçevede yönelen ilk saldırılardan bahsedildi. Krizin bir sistem sorunu olduğu ve krizlerden kurtulmanın tek yolunun üretim araçları üzerindeki özel mülkiyeti ortadan kaldırmak olduğu vurgulandıktan sonra, krizin faturasını ödememek için nasıl bir mücadele hattı izlememiz ve taleplerimizin neler olması gerektiği tartışıldı.

Tartışmalar, işçilerin yaşadıkları sorunları ve mücadele deneyimlerini paylaştıkları oldukça verimli ve canlı bir havada gerçekleşti. Tartışmalarda havzamızda krizin faturasına karşı yürütülecek diğer faaliyetlerin yanısıra düzenlenen merkezi eylemlere aktif katılma kararı alındı. Etkinlik önümüzdeki hafta gerçekleşecek iş hukuku seminerine çağrı yapılarak son buldu. Etkinliğe dört farklı sektörden 20 işçi katıldı.

Topkapı İşçi Derneği üyeleri

Esenyurt'ta krize karşı işçi toplantısı

Esenyurt İşçi Platformu olarak ekonomik krize karşı çok yönlü çalışmalar yürütüyoruz. Krize karşı mücadelenin bir parçası olarak bölgedeki işçi ve emekçilerin katılımıyla bir toplantı gerçekleştirme kararı almıştık. İşçi ve emekçi mahallerinde, fabrikalarda toplantıya çağrı ilanlarımızı yaygın bir şekilde kullandık. Evlerde, fabrika önlerinde, kahvelerde krizin yansımalarını, bu saldırılara karşı mücadele ihtiyacını ve yöntemlerini çok yönlü tartışma olanağı bulduk. Yaklaşık iki hafta yürüttüğümüz ön çalışma sonunda, 18 Ocak günü Esenyurt İşçi Kültür Evi'nde toplantımızı gerçekleştirdik.

Esenyurt İşçi Platformu'ndan tekstil ve metal işçi komisyonları ile BDSP temsilcisi birer sunum gerçekleştirdi. BDSP adına yapılan konuşmada krizin nedenleri, yansımaları, sınıfın krize karşı mücadele araçları somut örneklerle sunuldu. Komisyonlar bölgedeki fabrikalarda yaşanan saldırıları örneklendiren ve tekstil, metal işkollarında sınıf hareketinin durumunu değerlendiren sunumlar yaptılar. Sunumlar, mücadelenin işçi sınıfı cephesinde ertelenemez bir sorumluluk olduğu çağrısıyla son buldu.

Toplantı "Nasıl bir mücadele?" sorusunun sorulması ve sözün katılımcı işçilere bırakılması ile sürdü. Farklı fabrikalardan işçiler yaşadıkları saldırılardan, saldırılar karşısında işçilerin tutumundan, yürüttükleri mücadeleden, örgütlenmede yaşadıkları zorlanmalardan bahsettiler. Toplantı boyunca hakim olan sınıfsal kin tartışmalarda da etkisini gösterdi. Yer yer sertleşen tartışmalarda canlı, dinamik, kararlı bir atmosfer hakimdi. Örgütlenme aracı olarak taban örgütlülükleri, işyeri komiteleri, sendikal örgütlülük ve sendika bürokratlarının ihanetçi tutumları, taban örgütlülüklerine dayanan eylemsel süreçlerin gücü gibi anlamlı tartışmalar yürütüldü. Fabrika toplantıları ve fabrika komitelerinin oluşturulması vurgulandı.

Toplantı sırasında alınan kararlardan biri, merkezi

18 Ocak 2009 / Gaziosmanpaşa

olarak krize karşı örgütlenecek mitinge bölgeden güçlü bir katılım sağlamak oldu. Katılımın örgütlenmesi için mitinge hazırlık komitesi oluşturulması, bu komitenin mitinge katılım çalışmasıyla birlikte fabrikalarda miting sonrasına taşınacak kalıcı örgütlülükler yaratma kararları alındı. Toplantı, çalışmaya katılacak işçilerin 25 Ocak'ta toplanması kararı ile sona erdi.

Esenyurt İşçi Platformu

Manisa'da kriz paneli

Manisa İşçi Birliği Derneği (MİB-DER) olarak 18 Ocak'ta "Krizin faturasını ödememek için ne yapmalı!" şiarıyla bir panel gerçekleştirdik.

Panelin ön hazırlık çalışması olarak yaklaşık 2 bin el ilanını işçilerin servislere bindiği yerlerde ve 17 Ocak günü Manolya Meydanı'nda dağıttık. Yine A-4 boyutundaki duyuru afişlerini işçilerin servis duraklarına ve işlek yerlere yapıştırdık.

18 Ocak günü gerçekleştirdiğimiz panele, Manisa KESK Dönem Sözcüsü ve Eğitim-Sen Şube Başkanı Fatih Yoğurtçuoğlu, Çağdaş Hukukçular Derneği İzmir Şubesi'nden Av. İmdat Ataş ve Manisa İşçi Birliği Derneği temsilcisi panelist olarak katıldı.

Açılış konuşmasını MİB-DER üyesi bir arkadaşımız yaptı. Faturanın işçi ve emekçilere ödettirilmeye çalışıldığını vurguladı ve mücadele çağrısı yaptı.

Daha sonra söz alan Fatih Yoğurtçuoğlu, Manisa'daki örgütsüzlüğe dikkat çekti ve kapitalistlerin bundan faydalanarak krizin faturasını işçilere ödetmeye çalıştığını söyledi. Krizin en ağır faturasını seçimlerden sonra yaşayacağımızı belirterek, örgütlenmenin ve ortak hareket etmenin önemine işaret etti.

Avukat İmdat Ataş, kriz bahanesiyle yasadışı olarak işçilerin ücretsiz izinlere çıkarıldığını, işten çıkarmalarda da keyfi davranıldığını ifade etti.

Manisa İşçi Birliği Derneği adına yapılan konuşmada, kuruluş sürecinden bugüne dek yapılan çalışmaları anlatıldı. Manisa'da kriz vesilesiyle ortaya çıkan tablo özetlendi. Manisalı işçi ve emekçilerin seçeneksiz ve çaresiz olmadığı vurgulanarak çözümün taban örgütlülükleri, işyerlerinde komite kurmaktan, örgütlenmekten geçtiği söylendi.

25 kişinin katıldığı panelimiz işçilerin sorduğu soruların ardından son buldu.

Manisa İşçi Derneği çalışanları

Yerel işçi bültenlerinden...

Krizin faturasını ödememe ve örgütlenme çağrısı

İçine girdiği krizle birlikte faturayı işçi ve emekçilerin sırtına yıkmaya çalışan kapitalistler, krizin bedelini ödemekten kaçmak için kölelik zincirlerini işçi sınıfı ve emekçilere takmaya çalışıyorlar.

Sermaye düzeninin dizginsiz saldırılarına karşı devrimci sınıf çalışmasını güçlendiren sınıf devrimcileri, Türkiye'nin çeşitli yerellerinde sürece etkin bir müdahaleyi önlerine koymuş bulunuyorlar.

Krizin etkilerini işten atılmalar, ücretsiz izinler, fazla mesailer, zamlar ve daha birçok biçimde hissedildiği bir dönemde çıkan bültenlerin 2009 yılının Ocak ayı sayıları, kriz gündemini taşıyor. Yanısıra, yakın dönemde metal işkolunda imzalanan MESS sözleşmesine dair değerlendirme ve işçi yazıları yer alıyor. Türk Metal'in ihaneti teşhir edilirken BMİS'in tutumu işçiler tarafından eleştiriliyor.

2009 yılının Ocak ayının ilk haftalarından itibaren hazırlıkları sona eren bültenlere bu ay yeni bir "ses" olan ***Bursa İşçi Bülteni*** eklendi.

Bursa'daki sınıf çalışmasını daha da pekiştirecek olan ***"Bursa İşçi Bülteni"***nin ilk sayısıyla yeni mücadele yılına başlayan sınıf devrimcileri, ***Çiğli İşçi Bülteni, Topkapı İşçi Bülteni, Küçükçekmece İşçi Bülteni Emekçinin Gündemi, Adana Sanayi İşçileri Bülteni, OSB-İMES İşçi Bülteni, Ankara İşçi Bülteni İşçiden İşçiye, Tersane İşçisinin Sesi ROTA ve GOP İşçi Bülteni*** ile farklı sanayi havzalarındaki sistemli seslenişlerini sürdürüyorlar.

"Zafer direnen işçilerin olacak!" şiarıyla merhaba diyen ***Bursa İşçi Bülteni*** de Bursa'da yaşanan grev ve direnişleri selamlıyor. Bülten sayfalarında direnişleri devam eden TÜMTİS üyesi sarı otobüs şoförleri, yeni yıla grevle giren BMİS üyesi Asemat işçileri, Sifaş - Nergis ve Renault'ta işten atmalara karşı direnen işçiler yer buluyor.

Kapitalist krizin ana üslerinden biri olan Bursa'da özellikle otomotiv sektöründeki "kriz faturası" verilerle açıklanıyor. İlk sayısı İsrail'in Gazze'de giriştiği toplu katliama denk gelen bülten, siyonist katliamı lanetlerken Filistin direnişini arka kapaktan selamlıyor.

Adana Sanayi İşçileri Bülteni, kapağında krizin faturasına karşı "Öncü İşçi Platformu'nda birleşelim!" çağrısını yükseltirken çeşitli fabrikalarda kriz gerekçesiyle yaşanan saldırıları aktarıyor. Ayrıca Ümraniye Dudullu'da direnişlerini sürdüren Sinter Metal işçilerinin 2008 yılının son günlerinde gerçekleştirdikleri fabrika işgalini selamlarken, devam eden direnişteki gelişmeleri yansıtıyor.

Çiğli İşçi Bülteni ise, tüm dünyayı kasıp kavuran kapitalist krizin yereldeki faturasına karşı "İşyeri komiteleri kuralım, fabrikalarımızda örgütlenelim!" çağrısını yükseltiyor. Çiğli Organize Sanayi Bölgesi'nde ücretsiz izinler ve işten atmalar biçiminde görülen kapitalist kriz yine bültenin ilerleyen sayfalarında yazıya konu ediliyor, Çiğli Organize'deki fabrikalardan yansıyan haberler yer alıyor. Bültenin orta sayfasında ise, İzmir Büyükşehir Belediyesi önündeki direnişlerini açlık greviyle sürdüren Kürşat-Vira taşeron işçileri yer buluyor.

Yerel bültenlerin hemen hemen hepsinin gündemini ağırlıklı olarak krizin oluşturduğu görülürken, 2008 yılının Aralık ayında anlaşmayla biten MESS sözleşmesine dair yazılar da yer alıyor.

Küçükçekmece ve çevre bölgelerde yürütülen sınıf çalışmasının etkili araçlarından biri olan ***Emekçinin Gündemi,*** Ocak ayı sayısında krizin faturasını ödememek için "fabrika ve direniş komiteleri"nde örgütlenme çağrısı yapıyor. Bültenin orta sayfaları, bölgede süren DESA direnişinin kazanımlarını anlatan bir haberin yanısıra bölgedeki çeşitli fabrikalarda yaşanan sorunlar üzerinden mücadele çağrısını yükseltiyor.

Arka kapaktaki Kültür-Sanat Köşesi'nde ise, bu ay Sovyet bestecisi Dimitri Şostakoviç "Devrimi besteleyen adam: Şostakoviç" başlıklı bir yazıyla tanıtılıyor.

Topkapılı işçiler, ***Topkapı İşçi Bülteni***'nin Ocak ayı sayısıyla krizin faturasını ödememek için birleşik mücadele çağrısını yükseltiyor. PTT taşeron işçilerinin yaşadıkları sorunlar ve Sinter Metal direnişinin işlendiği bülten sayfalarında, 22 Kasım 2008 tarihinde gerçekleştirilen Topkapı İşçi Derneği 1. Olağan Genel Kurulu haberine ve kurulun sonuç bildirgesine yer veriliyor. Bültenin arka kapağında ise "Patronların dayatmalarını reddet, direnişe geç, fabrikanı terk etme!" çağrısı yükseltiliyor.

Son dönemde sınıf hareketinin dikkatini çeken sanayi havzalarından biri olan Ümraniye Dudullu'daki Sinter Metal ve Gürsaş direnişlerinin sesi ise ***OSB-İMES İşçi Bülteni***'nde yankılanıyor.

Ümraniye'de yürüttükleri sınıf çalışmasını 1 Şubat 2009 tarihinde gerçekleştirecekleri 2. Ümraniye İşçi Kurultayı ile yeni bir düzeye çıkaracak olan sınıf devrimcileri, bülten kapağına da kurultay çağrısını taşımışlar.

Son dönemde Ümraniye Dudullu'da devam eden Sinter ve Gürsaş direnişlerinin yanısıra Samandıra'da direnen Ünsa işçilerinin direnişleri bülten sayfalarından selamlanarak, haber ve röportajlara yer veriliyor.

Krizi fırsat bilerek kitlesel işçi kıyımlarına ve hak gasplarına girişen tersane patronlarının cehennemi Tuzla'dan seslenen ***Tersane İşçisinin Sesi ROTA***, Ocak ayı sayısında havzada harlanan direniş ateşinin sıcaklığıyla kendini gösteriyor.

ROTA'nın Ocak sayısında geniş bir şekilde TORGEM direnişi yer buluyor. On gün süren direnişin anlatıldığı bültende TORGEM işçilerinin yanısıra farklı tersanelerden işçilerin de yazıları yer alıyor.

Bültende kriz ve kriz ile birlikte yaşanan işten çıkarmalar ile iş cinayetlerine dair de yazılar bulunuyor..

Ankara İşçi Bülteni İşçiden İşçiye ise Ocak ayı sayısında işçileri "Krizin faturasını ödememek için mücadeleyi yükseltmeye" çağırıyor. *Sincan İşçi Derneği Girişimi* adı altında hazırlıklarını sürdüren sınıf devrimcileri, Sincan İşçi Derneği'nin çalışmalarına katılma çağrısına bülten sayfalarından yer veriyorlar. Sincan Organize Sanayi Bölgesi'nden çeşitli işçi yazılarının yer aldığı bültende diğer bültenlerde olduğu gibi Metal TİS'leri de işlenmiş.

Yine Gaziosmanpaşa bölgesinde etkin ve çok yönlü bir faaliyeti önüne koyan sınıf devrimcileri **GOP İşçi Bülteni**'yle krize karşı birleşik direniş çağrısını yükseltiyorlar.

Ağırlıklı olarak Ak Tekstil, BİSSE, Cardiss Tekstil, MEKAR, CMT (İlbek) Tekstil, Atateks gibi tekstil fabrikalarında yaşanan hak gasplarını sayfalarına taşıyan GOP İşçi Bülteni, havza işçilerinin birliğini "havza platformları"nda birleştirmenin gerekliliğine işaret ediyor.

Yine bölgede yürütülen çalışmanın bir diğer temel ayağı olan kot işçileri çalışması da bültende yer alıyor, silikozis hastalığı nedeniyle yaşamını yitiren kot işçisinin "cinayet" haberi ve Kot İşçileri Birliği'nin yazılı açıklaması bulunuyor. Bülten sayfaları mücadele çağrısının yanısıra kot işçilerine hukuki bilgilendirmede de bulunuyor.

Birçok farklı sektöre yayılan kapitalist krizin etkilerinin ve krize karşı mücadele çağrısının yer aldığı yerel işçi bültenleri, sınıf devrimcilerinin çalışma yürüttüğü alanlarda bölge işçilerinin sesi-soluğu olmayı sürdürecek...

Emekçi Kadın Komisyonları'ndan çağrı…

"Krizin faturasını ödemeyelim, hesap soralım!"

Dünyada ve Türkiye'de sermaye krizi bahane ederek işçi sınıfı ve emekçilere yönelik saldırılarına hız veriyor. Krizi en az zararla atlatmak için faturayı işçilere ve emekçilere kesmeye devam ediyor. Bu tablodan en fazla etkilenenler kadınlar oluyor. Öncelikle kadınlar işten atılıyor, ücretleri düşürülüyor, kırıntı düzeyindeki hakları gaspediliyor, vb...

İstanbul'da faaliyet yürüten **Emekçi Kadın Komisyonları,** işçi ve emekçi kadınlara yönelik "krizin faturasını ödememe" çağrısını yükseltiyor. Bu çerçevede, krizi ele alan ve emekçi kadınları örgütlü mücadeleye çağıran bir bülten hazırlamış bulunuyor.

Bültenin ilk yazısı, krizin kadınlar üzerindeki etkilerini ve kadın işçilerin kriz koşulları karşısında yükseltmeleri gereken mücadele taleplerini ele alıyor. Yazı, emekçi kadınlara yönelik şu çağrıyla son buluyor:*"Emekçi Kadın Komisyonları olarak diyoruz ki; bizlere 'kader' olduğu söylenen bu sömürüye ve yoksulluğa boyun eğmeyelim! Unutmayalım ki, bu kaderi biz yazmadık ama bozacak olan bizleriz! Kendimiz ve çocuklarımız için, güvenli bir gelecek ve sömürüsüz bir yaşam istiyorsak, bunun yolu kapitalist sömürü düzenini yıkmaktan geçmektedir. Bu bilinçle örgütlü mücadeleyi yükseltelim!"*

Direnen kadınların sesi bültene taşındı!

DESA, Sinter, ÜNSA'da işçiler sendikal hakları ve örgütlülükleri için direniyorlar. Bu üç direnişte kadın işçiler de yeralıyor. Emine Arslan örneğinde olduğu gibi direniş bayrağı tek başına taşınıyor. Emekçi Kadın Bülteni'nde direnen kadınlarla yapılan röportajlar, direnişin kadınlar üzerindeki dönüştürücü ve özgürleştirici etkilerini gözler önüne seriyor.

200 günü aşkındır bir süredir yürüttüğü kararlı bir direnişle tüm emekçi kadınlara örnek olan Emine Arslan, direnişin üzerinde bıraktığı etkiyi şu sözlere anlatıyor: "*Bu mücadeleyle bugüne kadar sahip olduğumuz hakların da, benim haklarımın da mücadele edilerek kazanıldığını anladım. İşçilerin haklarını aradığında, yanyana geldiğinde herşeyi yapabildiğini gördüm. Bu direnişle kendime olan özgüvenim geldi. Haklarımı, mücadelemi rahatlıkla anlatabiliyor, savunabiliyorum. Ben sendikalaşmadan, sınıf dostlarımla tanışmadan birçok hakkımdan, ülkede ve dünyada olup bitenden, yaşanan sorunlardan habersizdim. Mücadele bana yaşama ve dünyaya bir başka bakmayı öğretti."*

Ünsa işçisi Saadet de, direniş öncesi ve sonrası Saadet arasında çok belirgin bir fark olduğunu dile getiriyor.

Yeliz ise Sinter'de işten atılan kadın işçilerden biri. Direnişle birlikte birlik, dayanışma ve paylaşmanın ne demek olduğunu öğrendiğini söylüyor. Fabrikalardan, derneklerden, işçi ve emekçi çevrelerden sunulan desteklerin ardından *"Bundan sonra biz de elimizin uzandığı yere yardım edeceğiz"* diyor, tıpkı Sinter'deki diğer kadın işçiler gibi...

Kadın işçiler anlatıyor!

"Uzun çalışma saatleri boyunca güvencesiz çalışan, düşük ücrete mahkum edilen, erkek işçi kardeşlerimizle aynı işi yapmamıza, hatta bazen onlardan daha çok çalışmamıza rağmen karşılığında daha düşük ücret alanlar biz kadın işçileriz. Kimimiz 'tımarhane' diyor çalıştığı yerlere. Kimimiz için evin dört duvarından kurtulmanın bir aracı. Fakat hepimizin ortaklaştığı tek şey var, o da köleci çalışma koşulları altında iki kat daha fazla ezildiğimiz ve sömürüldüğümüzdür."

Bültende aynı zamanda kadın işçilerin kaleminden mektuplarda yeralıyor. Yukarıda alıntı yaptığımız Küçükçekmece'den tekstil işçilerinin yazısının yanısıra Ümraniye'den elektronikte çalışan bir kadın işçi ve Esenyurt'tan bir metal işçisi de düşüncelerini bültenin sayfalarına taşıyor. Ümraniye'den kadın işçi, *"Yine kriz, yine kriz"* diyerek kapitalizmin yarattığı yıkıma ve kadınlar üzerindeki etkilerine karşı tepkisini dile getirirken, Esenyurt'tan metal işçisi, patronların krizi fırsata çevirme çabaları karşısında *"Trilyonları kazanırken bizimle mi paylaştılar ki, şimdi bizden fedakarlık bekliyorlar"* diye hesap soruyor.

Bülten, Emekçi Kadın Komisyonları'nın panel çağrısıyla son buluyor. ***"Kapitalizm, kriz ve emekçi kadınlar"*** başlığı ile 8 Şubat 2008 tarihinde TMMOB Makine Mühendisleri Odası'nda gerçekleşecek panele, Petrol-İş Kadın Dergisi Genel Yayın Yönetmeni Necla Akgökçe, Araştırmacı-Yazar Gaye Yılmaz ve Emekçi Kadın Komisyonları temsilcisi konuşmacı olarak katılacak.

Kim efendi kim köle: Caligula olmak ne zor iş!..

Yüksel Akkaya

Caligula tarihsel bir "kişilik". Roma döneminin önemli "kahramanı". A. Camus'nun da bir tiyatro oyunu. Caligula'nın temel özellikleri küstah ve köle olmasıdır. Döküntüdür. Korkak ve ahlaksızdır. Görgüsüzdür, zevksizdir. İyi olana düşmandır. Çöküş dönemlerinde ortaya çıkar/çıkarılır. Karşı devrimcidir. Ezilenlere, emekçilere düşmandır. Oligarşinin adamıdır. Bağımsız düşünemez.

Caligula, hain ve köle olduğunu bilmez. Küstah olduğu için kendisini hükmeden, efendi sanır. Döküntü olduğu için bunu gizlemek ister, yerini yadırgar, rahat etmediği, yalan bir dünyada yaşamaya çalışır. Korkaktır. Korkaklığı anlaşılmasın diye sık sık efelenme gereği duyar. Bağırır, çağırır, meydan okur… Ama, bilir ki kimse ciddiye almaz bunları; yine efendilerince anlayışla karşılanır. Zira Caligula "önemlidir". Bu kadar "iyi" özelliği taşıyan başka bir kişilik bulunamaz!

Caligula, yoksuldan yana konuşur; ancak, en çok yoksulun canına okur. Öyle olduğu için yoksulu daha yoksul kılar, sadakaya muhtaç kılar. İhsan, biat ilişkisine uygun bir toplum yaratmak için sürekli yoksulluk yaratır. Ancak, ikiyüzlü dünyasında bu yoksullara da yardım eli uzatıyormuş gibi görünmek ister… Bakliyat, kömür vs. dağıtımı iç dünyasını rahatlatır… Kendisinin efendi gibi görmesine yardımcı olur; bir tür terapidir bu…

Caligula, emekçiden yana konuşur; ancak, emekçilerin, sömürüsü için gerekli tüm düzenlemeleri yapıp, sermaye cephesinin kâr oranlarını artırır, sermaye birikimin önündeki engelleri kaldırır. Caligula, bu yasa çıkarken gürler: AB hukukunun ileri haklarını getiriyoruz, karşı çıkan haindir!.. İşçiler Caligula'dan daha iyi bilmez haklarını…

Caligula demokrat olduğunu düşünür… Demokrasi kahramanı olarak görür kendisini. Sıkı bir despot olduğunu asla düşünmez… En ufak itirazda bağırır… Haksızlığın üstünü örter. Zira, itiraz eden Caligula'nın ihsanlarının farkında değildir… Tek karar verici olmak yetmez ona… Buna en ufak itirazda hastalıklı, kırılgan kişiliği ortaya çıkar. Caligula olmak zor iştir…

Caligula kullanıldığını bilmez. Velev ki biri bir soru sorsun, yüksek perdeden konuşur. Akıl verir… Diklenmeden dik durmak, gibi veciz sözlerin imzalarına her ülkede rastlanabilir.

Bunlarla da yetinmez Caligula'lar. Velev ki bir gazeteci çıkıp "Bugün yemin edecek olan Obama'dan ne bekliyorsunuz?" desin; dünyanın her yerinde Caligula'ların yanıtı aynı olacaktır: "Obama'dan kimsesizlerin kimsesi, sessiz yığınların sesi olmasını bekliyorum"…

Caligula, zaman, mekan, iktidar, yönetim biçiminden bihaberdir. Obamagiller'in en büyük emperyalist olduğunu "anlamaz"… Köle ne ise efendisi de odur, veya, efendi ne ise kölesi de odur, soyutlaması Caligula'ya hiçbir şey ifade etmez… Zira, Caligula hem yaşar hem yaşamaz…

Veyl Caligulalar'la yönetilenlere… Veyl Caligulalar'dan demokrasi bekleyenlere…

Hrant Dink kitlesel eylemlerle anıldı!

"Yaşasın halkların kardeşliği"

Ankara'da binlerce kişi yürüdü

Hrant Dink'in katledilişinin 2. yılında Ankara'da binlerce kişinin katılımıyla bir eylem gerçekleşti. Hrant Dink'i Anma İnisiyatifi'nin çağrısıyla eylem için 19 Ocak günü saat 17.30'da Yüksel Caddesi'nde buluşuldu. Buradan Sakarya Caddesi'ne yüründü. En önde Hrant Dink'in resmi ve Ermenice ve Türkçe "Yaşasın halkların kardeşliği!" yazılı pankart taşındı. Yürüyüş boyunca "Katil devlet hesap verecek!", "Hrant'ın katili kontrgerilla!", Yaşasın halkların kardeşliği!" sloganları atıldı.

Sakarya Caddesi'ne de yapılan konuşmanın ardından "Kahrolsun MGK, MİT, JİTEM, Kontrgerilla!" sloganı atıldı. Okunan basın açıklamasında "*Irkçılığa, katliamcılığa ve soykırımcı devlet geleneğine inat bir kez daha haykırıyoruz. Katilleri biliyoruz hesap soracağız"* denildi. Program sinevizyon gösterimi ve müzik dintileriyle sona erdi.

Eyleme yaklaşık 1500 kişi katıldı.

Hrant Dink İzmir'de anıldı

19 Ocak günü Sümerbank önünde gerçekleştirilen eyleme yaklaşık 250 kişi katıldı. Basın açıklamasından önce ses aracından "Sarı gelin" türküsü çalındı. Basın açıklamasında, Hrant Dink'in planlı bir şekilde katledildiği, milliyetçiliğin körüklenerek şoven hezeyanların gerçekleştiği, buna karşı halkların kardeşliğini güçlendirmek gerektiği vurgulandı.

Sendikalar, kurumlar, partiler ve demokratik kitle örgütlerinin örgütleyicisi olduğu eylemde, "Kürt Türk Ermeni… Yaşasın halkların kardeşliği!", "Hepimiz Hrant'ız hepimiz Ermeniyiz!" ve "Yaşasın halkların kardeşliği!" sloganları atıldı.

Adana'da Hrant Dink anması

Hrant Dink katledilişinin 2. yıldönümünde Adana'da gerçekleştirilen eylemle anıldı. Geçtiğimiz günlerde TRT'de yayınlanan sözde Maraş katliamı belgeselinde "suçlu" olarak Hrant Dink'in gösterilmeye çalışılması protesto edildi. İnönü Parkı'nda "Faşizme inat kardeşimizsin Hrant!" pankartı arkasında biraraya gelen kitle, buradan TRT binasına doğru yürüyüşe geçti. Atatürk Caddesi boyunca "Faşizme inat kardeşimizsin Hrant!", "Faşizme karşı omuz omuza!", "Hepimiz Hrant'ız hepimiz Ermeni'yiz!", "Yaşasın halkların kardeşliği!", "Gün gelecek, devran dönecek, katiller halka hesap verecek!" sloganları atıldı. TRT binasına gelindiğinde basın metni okundu.

Açıklamada, geçtiğimiz günlerde TRT'de yayınlanan bir programda Maraş katliamın sorumlularından olan Ökkeş Şendiller'in ağzından *"Hrant Dink'in Maraş katliamın sorumlularından biri"* olarak ilan edilmesine değinildi. Bu topraklarda halkların kardeşliğine sıkılan kurşunlara karşı sessiz kalınmayacağı vurgulandı.

Açıklamanın ardından TRT binasına "Arkadan vuranların hala arkasında mısın?" afişinin asılı olduğu siyah çelenk bırakıldı.

Bursa: "O'nu unutturmayacağız!"

Bursa Barış Meclisi ve Hrant'ın Dostları Kent Meydanı'nda bir anmayla Hrant Dink'in unutulmadığını haykırdılar. Saygı duruşunun ardından yapılan açıklamada *"Adalet için, barış için, kardeşlik için, din, dil, ırk, cinsiyet, siyasi görüş farkı gözetmeden, halkların kardeşliğine inanan tüm yurttaşlar Onu unutmadık… Unutturmayacağız…"* denildi.

Konuşmanın ardından Hrant Dink için hazırlanan "19 Ocak'tan 19 Ocak'a" adlı sinevizyon gösterimi yapıldı. Yaklaşık 200 kişinin katıldığı anmada "Türk, Kürt, Ermeni! Yaşasın halkların kardeşliği!", "Hrant'ın katili Ergenekon devleti!", "Hepimiz Hrant'ız hepimiz Ermeniyiz!" sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara-İzmir-Adana-Bursa

"Arkadaşları"ndan Hrant için etkinlik…

19 Ocak akşamı Hrant için bir anma etkinliği gerçekleştirildi. "Hrant nar tanelerini saydı, biz Hrantsız yılları: 2" başlığı ve "Hrant'ın arkadaşları" imzasıyla organize edilen geceye aralarında siyasi parti ve kurum temsilcileri, milletvekilleri, aydın ve sanatçıların bulunduğu binlerce kişi katıldı. Etkinliğe Hrant Dink'in eşi ve çocuklarının yanısıra Ermeni toplumu da yoğun katılım sağladı.

Hrant'ın "Su çatlağını buldu başlıklı konuşmasının kendi sesinden dinlenilmesiyle başlayan etkinlik süresince Hrant'a ait çeşitli yazılar müzik ve sinevizyon eşliğinde seslendirildi. Ermeni ezgilerine ağırlık verilen gecede "Sessizliğin sesi" korosu, Ayşe Tütüncü, Ertan Tekin, Özlem Taner, Kardeş Türküler, Sareri Hovin Mernem, Lida Çakmakçı, Yoel Vahram Keşap ve Sezen Aksu sahne aldılar. Ashura gösterisinden de bölümler sunuldu.

Etkinliğin en çarpıcı bölümlerinden biri, Ümit Kıvanç'ın Hrant Dink'in katledilmesiyle birlikte başlayan dava sürecini ele alan belgeseli oldu. *"19 Ocak'tan 19 Ocak'a 2 yıl"* başlıklı filmde cinayetin polis ve jandarmanın bilgisi dahilinde gerçekleştiği, olayın örtbas edilmesi için devlet erkanının seferber olduğu güçlü bir görsellik eşliğinde sunuldu.

Yaklaşık dört saat süren anma etkinliği,, herkesi Hrant'ın davasına müdahil olmak için 26 Ocak günü saat 10.00'da Beşiktaş İskele Meydanı'na çağıran kapanış konuşması ile sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Hrant katledilişinin 2. yılında Agos önünde anıldı...

"Katil devlet hesap verecek!"

Agos gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Hrant Dink, katledilişinin 2. yıldönümü olan 19 Ocak günü binlerin katılımıyla anıldı. İlerici ve devrimciler "Katil devlet hesap verecek!", "Faşizme inat kardeşimsin Hırant!", "Türk, Kürt, Ermeni yaşasın halkların kardeşliği!", "Faşizmi döktüğü kanda boğacağız!" sloganlarıyla anmanın yas havasında geçmesine izin vermediler. Anmada İsrail siyonizmine karşı da sloganlar atıldı.

Hrant Dink'in fotoğrafları ve karanfiller taşıyan kitle öğle saatlerinde Agos gazetesi binası önünde toplanmaya başladı. Hrant'ın katledildiği an olan saat 15.00'e kadar sloganlarla ve Ermeni çalgısı "duduk"u dinleyerek bekleyen binlerce kişi faşizme karşı sloganlarını haykırdı. Agos binası önüne konulan Hrant Dink'in fotoğraflarına da karanfiller bıraktı. Hrant Dink'in eşi Rakel Dink de Agos binasından kitleyi selamladı ve saygı duruşu için aşağıya indi.

Saat 15.00'te Dink'in katledilmesinden önce yaptığı konuşma dinlenerek saygı duruşunda bulunuldu. Ardından Sanatçı Halil Ergün katılımcılar adına konuşma yaparak şunları söyledi: *"Hrant Dink, bu toprağın yerlisi ve sahibiydi. İnsanları kucakladı ve bizden biri olarak konuştu. Dink, Türkiye'de değişik kültürleri, zenginlikleri ortaya çıkarttı. Halkların kardeşliğini savundu. Hrant Dink'in öldürülmesini engelleyemediğimiz için bu toprağın Ermenilerinden özür diliyoruz."*

Anmanın ardından Taksim'e sloganlarla yürümek isteyen kitlenin önü Pangaltı'daki Metro çıkışında çevik kuvvet barikatıyla kesildi. Kitlenin sloganlarla yürümek istemesi üzerine arbede yaşandı. Kolluk güçleri tazyikli su ve biber gazı kullandı. Gerginlik İstiklal Caddesi'ne kadar devam etti. Burada da kitleye biber gazı atıldı. Taksim yoğun abluka altına alındı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Kapitalist krize ve sermayenin saldırısına karşı işçi sınıfının eylem ve örgütlenme hattı:

İşgal, direniş, grev ve sabotaj / 2

Volkan Yaraşır

Plaza eylemleri, lokal direnişler ve "basın açıklamaları"

Desa, Unilever, Yörsan, E-Kart, Tega gibi uzun soluklu devam eden direnişler 2008 yılına mana kattılar. Direnişin, onurun, mücadele azminin göstergeleri oldular. İçine girdiğimiz bu süreçte uzun zamandan beri devam eden bu eylemlerin bir manifestoya çevrilmesi önem taşıyacaktır. Sermayenin sendikasızlaştırma, hak gaspı, sınıfı değersizleştirme operasyonlarına karşı başlayan bu direnişler, sınıfın onuru ve mücadele azminin göstergeleri olarak öne çıktılar. Bugün Desa direnişindeki Emine Arslan bunun somut örneğidir. Emine Arslan artık sınıfın bir model kimliğidir. Bu uzun soluklu direnişlerin, sınıfın kararlılık ve inadını, hatta sınıf kinini gösteren model eylemler olarak öne çıkarılması önemlidir. Olağanüstü koşullarda bu eylemlerin bulunduğu bölgeyi saran, etkileyen, tetikleyen alev toplarına dönüşmesi de olasıdır.

Dikkat çeken gelişmelerden biri de plaza eylemleridir. Bilginin tekelleşmesi, metalaşması ve gizlendiği ölçüde değer kazanmasına bağlı olarak beyin işgücünün hızla proleterleştiği bir sürecin içindeyiz. Kapitalizmin yeniden yapılanma sürecinin, sınıf profilinde yarattığı etkinin sonucu olarak ortaya çıkan çekirdek işgücü diye tanımlayacağımız bu kesimler, hızla sınıf mücadelesi içinde yerlerini alıyorlar. Özellikle 1997 Doğu Asya krizinden sonra dünya çapında, 2001 krizinden sonra ise Türkiye'de bu kesimler yoğun bir şekilde işsizlik tehdidi ile karşı karşıya kaldılar ve örgütlenme eğilimleri arttı. Bu anlamda İstanbul Borsası'ndaki Dealer ve Broker'ların, IBM'de çalışan bilgisayar, elektronik, elektrik mühendislerinin Tez-Koop-İş Sendikası'na üye olmaları önemlidir ve şaşırtıcı değildir.

IBM çalışanlarının bir toplumsal kontrol mekanizması işlevi gören internette sanal eylem yapmaları ve sendikal hakları için IBM merkezine yönelik plaza eylemleri gerçekleştirmeleri dikkat çekicidir.

Plazalar büyük sermayeyi, onun erişilmez iktidarını ve gücünü simgeleyen binalardır. Bir anlamda burjuvazinin kudretini simgeleyen yapılardır. Ve aynı zamanda sermayenin mabetleridir. Sınıfın varlığının ve gücünün buralarda hissedilmesi önemlidir. Tehditkardır. Ve her şeyden önce bir başlangıçtır. Krizin derinleştiği anda bu eylemler birden kapitalizm karşıtlığının merkezi haline gelebilir. Böylesi koşullarda sınıfın önüne banka ve borsa blokaj eylemlerini koyması önem taşıyacaktır. Banka merkezlerinin plazalar olması, plaza eylemlerinin birden banka blokaj eylemlerine dönüşmesini kolaylaştıracaktır. Sistemin acıyan yeri buralarıdır. Kapitalizmin nabzı buralarda atmaktadır. Binlerin, on binlerin borsayı ve plazaları sarması, işlemez hale getirmesi kapitalist sistemi felç edici içeriktedir. Plaza eylemlerini sembol eylemlerden çıkarıp, bu perspektifle ele alarak daha örgütlü, daha kitlesel ve kapitalizmin teşhirinin yapıldığı eylemlere dönüştürmek gerekir. Yani sermayeye, mabetlerinde bile rahat vermemeyi bugünden önümüze koymalıyız.

Uzun zamandan beri yapılan ve giderek etkisini kaybeden "basın açıklamaları şeklindeki eylemler, bu süreçte kitle ajitasyonu ve propagandasının yeniden kurulduğu zeminlere dönüştürülmelidir. Bu eylemler toplumun değişik katmanlarının katıldığı, krizin ve yarattığı tahribatın açıklandığı ve kapitalizmin teşhir edildiği, fiili, kitlesel gösteriler haline gelmelidir. Sınıfın değişik emekçi katmanlarla kaynaştığı ve o olağanüstü çekim gücünü hissettirdiği eylemlere bürünmelidir.

Bugün DİSK, KESK, TTB, İSŞP ve değişik demokratik kitle örgütleri ve siyasi yapılar tarafından gerçekleştirilen bu eylemler, giderek sınıf inisiyatifinin arttığı ve sınıf öfkesinin dışa vurduğu eylemler haline getirilmelidir. İstanbul-Taksim, Ankara-Kızılay, İzmir-Konak gibi merkezlerde de gerçekleşen bu eylemler fiili sokak gösterilerine ve sokak işgallerine dönüştürülebilmelidir. Bu ataklar sokağın kazanılması yönünde önemli adımlar olacaktır. Yapılacak sokak işgallerinde kapitalizmin her düzeydeki teşhiri ve krizin sorumluları ortaya konulmalıdır. Hollanda'da 1968'lerde gerçekleşen Provalar'ın teşhir, tecrit, alaylayarak ve provoke ederek anlatma teknikleri yanında klasik sokak tiyatroları, doğaçlamaları gibi eylemler gündeme alınabilir. Böylece kitlelerin dikkatleri kapitalizmin çürümüşlüğüne, asalaklığına ve simsarlığına çekilebilir.

Ve sabotaj...

Sermaye yaşadığı krizi konsantre bir saldırıya dönüştürme fırsatı olarak değerlendiriyor. İşçi sınıfı bir yandan kolektif bir yıkım/ ölüm anlamına gelen işsizlik tehdidiyle karşı karşıyayken, öte yandan tarihsel kazanımlarının (8 saatlik işgünü, kıdem ihbar tazminatı, ikramiye, toplusözleşme düzeni gibi) gasp edilme tehdidini yaşıyor. Sınıfa ya açlık ya da kölece çalışma düzeni dayatılıyor. Sermaye sınıfı açlıkla terbiye ederek, yeni rıza mekanizmaları üretiyor.

Çin çalışma rejimi bu projenin bir yansıması olarak öne çıktı. Uzak Doğu'da dünyanın atölyeleri gibi faaliyet yürüten Çin ve Vietnam'da çalışma rejimlerinin özü işçi cehennemlerine dayanıyor. Bu rejimlerde köle işçilik ve beleş ücret, sistemin ana karakteri olarak öne çıkıyor.

İşçi sınıfı son derece tehlikeli ve kendisi için ölüm ya da ölümüne çalışma anlamına gelecek yeni bir sürece giriyor. Bu süreç bir yanıyla da insanın robotlaşma, canlı bir makineye dönüşme süreci. Son 25 yıla damgasını vuran post-fordizm yeni bir evreye giriyor. Artık duygularını, ruhunu, aklını makineye veren ya da makineleşmiş, makinenin kendisi olmuş, robotik işçiler dönemine geçiliyor. Yani "çalışmanın özgürleştirdiği" bir süreç. Auschwitz-Birkenau çalışma ve imha kampının girişinde yazan ve Nazi çalışma rejiminin simgesi olan "Arbeit macht frei" ("çalışmak özgürleştirir") sloganı "yeni" çalışma rejimiyle içselleştiriliyor.

Kısaca sınıfa ya işsizlik, ya köle işçilik dayatılıyor. İşsizlik bu ülkede ölümün diğer adıdır. Köle işçilik ise bir başka ölüm çeşidi olacaktır.

Kriz süreci devletle sermaye arasındaki ilişkiyi ya da kapitalist devletle kapitalist sistemle arasındaki bağı bütün çıplaklığıyla ortaya koydu. Kitleler nezdinde kapitalist devletin niteliği ve işlevi son derece sarih biçimde kavranmaya başlandı. Evet devlet parazit bir kurum, kapitalist ilişkileri ve egemenliği sağlayan bir aygıt, kapitalist işleyişin temel güvencesi ve bir politik egemenlik aracı. Devlet özünü alenen ortaya koyuyor. Makro iktidar ve tahakküm aracı olduğunu gösteriyor. Şiddetin tekelini elinde tutarak sistemin "bekçisi" gibi yeni dönemde sınıftan yükselecek her düzeydeki tepkiye en sert biçimde yanıt vereceği ve yeni işçi cehennemlerinin kurucu ve kollayıcı gücü olacağı ortadadır. Yani "yeni" dönem sınıflar mücadelesinin son derece keskinleşeceği bir dönem olacaktır.

Böylesi tarihsel momentlerde işçi sınıfının ontolojisine uygun muhteşem mücadele biçimleri geliştirdiği bilinmektedir. İngiltere'de kökleri 1620'lere dayanan, 18. yüzyılın başlarında gelişen

Ludizm ya da Makine Kırıcılığı, işçi sınıfının makineleri kırarak kapitalizme karşı gerçekleştirdiği en sert eylemlerden biridir. Bu eylem kapitalist sistemi felç edici niteliktedir. Makine Kırıcıları aynı zamanda makineyle özdeşleşen bir uygarlığa karşı, sınıfın çok net ve kitlesel bir karşı duruşunun ifadesi oldu. 1769'da çıkarılan yasa eylemcilerin ölüm cezasına çarptırılmasını içeriyordu. Yasa burjuvazinin bu hareketten ne derece korktuğunu gösterdi. Ama ölüm cezası da Makine Kırıcıları'nı durduramadı. Hatta Ludizm bir kitle hareketine dönüştü. 1812'de çıkarılan yeni yasa da Ludist hareketi engelleyemedi. "Ya Ekmek, Ya Kan" diyen Ludist hareket ancak İngiliz kapitalizminin yaşadığı bir dizi siyasal ve ekonomik değişikliğe bağlı olarak, 1830'larda sönümlenme sürecine girdi (2).

Her şeye karşın Ludistler uluslararası sınıf hareketinin hafızasından hiçbir zaman silinmedi. İngiliz işçi sınıfının dünya işçi sınıfına armağanı olan makine kırıcılığı eylemleri Türkiye dahil (1852'de şimdi Bulgaristan'da bulunan Samakof tekstil fabrikasında Ludist deneyim yaşandı) birçok ülkede gerçekleştirildi.

Özellikle II. Dünya Savaşı sonrası bütün dünyada yeni emek ve üretim süreci ve yönetim tekniği olarak uygulanan fordizme karşı da, 1960'ların ortalarından itibaren sınıf tepkiler vermeye başladı. Ludistler nasıl makineyle özdeşleşen bir uygarlığa karşı durdularsa, bu sefer işçi sınıfı kendini makinenin bir uzantısı ve parçasına dönüştüren uygulamalara ve tarumar edici tekdüzeliğe karşı tavrı aldı. İşçi sınıfı bir yandan işe gelmeme, işin kalitesini bozma, sürekli iş rotasyonu gibi pasif eylemlerle, diğer yandan 1968'de başlayan büyük kitle grevleriyle fordist sistemi bloke edip, işlemez hale getirdi.

İçine girdiğimiz kriz döneminde sınıfın bu ve benzeri pratiklerden yararlanıp, yaşadığı rafine atomizasyona, şekilsizleşme sürecine ve geleceğinin yok edilmesine karşı isyanı örgütlemekten başka çaresi yoktur.

Sınıf bu dönemde tarihinin belirli zamanlarda uyguladığı meşru ve yıkıcı silahını yeniden eline almalıdır. Kendisinin bulduğu ve zengin eylemliliği içinde ortaya çıkardığı bu silahın adı sabotajdır. Kendisini nesneleştiren, aşağılayan, ya işsiz bırakarak ya da köle işçiliği dayatarak ölümden başka seçenek sunmayan bu sisteme karşı sınıf, yıkıcı gücünü gerektiğinde gösterebilmelidir. Bir patronun "keyfince" ya da çıkarları gereğince işyerini kapatıp veya tensikat yapıp işçileri bir nesne gibi sokağa atmasına karşı işçilerin de bir cevabı olmalıdır.

Kapitalist sistemin ruhu özel mülktür. Sınıf, sermayeye şunu göstermelidir: "Benim geleceğim yoksa, senin de olmayacak". Bu dişe diş bir mücadelenin ifadesidir. Ve görülen o ki, önümüzdeki süreç böyle gelişecektir. İşçi sınıfını tensikatlar, işyeri kapatmaları, son derece keyfi uygulamalar, kazanılmış hakların gaspı ve her düzeyde değersizleştirme operasyonları bekliyor. Yani sınıfın aşağılanacağı, çaresiz, sefil bırakılacağı ve boyun eğdirilmek isteneceği bir döneme giriyoruz. Sınıf bunun kolay olmadığını, kolay olmayacağını açık, net ve meşru olarak göstermelidir.

Evet "bizim geleceğimiz yoksa, kimsenin geleceği de güvende değildir". Bu perspektifle işçi sınıfı tarihsel, meşru ve bir grev tarzı olan sabotaj silahını kullanabilmelidir. Sistem sınıfı açlığın pençesine mahkum ediyor. Ve açlıkla sınıfı terbiye etmeye çalışıyor. Sermaye sınıfa açlığı dayatırken, sadece onu sefalete sürüklemiyor, ayrıca ruhunu da sefilleştiriyor.

Sınıfın buna bir cevabı olmalıdır. Sabotaj bu anlamda ahlaki bir cevaptır. Yaşanan krizin göz ardı edilen, değerlendirilmeyen bir yönü de uygarlık krizi olduğudur. Makineyle, "ilerleme" mitosuyla, tahakkümün sıradanlaşması ve tüketim terörüyle özdeşleşen kapitalist uygarlık artık bütünüyle

kokuşmuş ve çürümüştür. İşçi sınıfı tıpkı eski kuşaklarının yaptığı gibi ve kendisi de konsantre sabotaj eylemi olan makine kırıcılarının açtığı yoldan yürüyebilmelidir. Ludizm sınıfın yıkıcı öfkesinin dışavurumu olduğu kadar, makineyle özdeşleşen bir uygarlığa karşı da bir isyandı. Özünde "ben makine değilim, insanım" demekti. Ludizm yıkıcı bir reddediştı. Sınıfın yıkan ve yeniden yaratan o muhteşem kolektif gücünü gösteren bir hareketti.

Bugün işçi sınıfı yeniden bu ihtilalcı silahını kuşanmalıdır.

Sabotaj özünde etkili bir çeşit grev hareketidir. Burada üretim faaliyetini durdurmak asıl hedef değildir. Asıl hedef sermaye ve kapitalist sınıfı net bir şekilde bloke etmektir. Kapitalist sistemin kar kaynaklarını işlemez hale getirmektir. Sabotajın birçok çeşidi vardır: Bunlardan birinde işçiler çalıştıkları işyerinde makineleri ve üretim araçlarını işlemez hale getirir ya da tam randımanlı çalıştırmazlar. "Sorun" ve "problem" çıkarırlar ama "çalışmayı" kesmezler. Bu sınıfın sermayeye bir güç gösterisidir. Ona her şeye muktedir olduğunu hissettirmektir. Ayrıca "Makinelerin Grevi" adında bir sabotaj tekniği de vardır. Bu eylemde çalışma çok düşük bir randımanda tutulur. Ya da "pasif direnme", yavaş çalışma, çok fazla hata yapma, makinelerin fabrikadaki yerlerini değiştirme, önemli parçalarını sökme gibi eylemlerle kendini dışa vurur. Bir başka sabotaj yöntemiyse, sınıf mücadelesinin son derece sert koşullarında makineleri ve üretim araçlarını bütünüyle tahrip ederek ve işlemez duruma getirerek fabrikadaki hayatı durdurmaktır. Bu özel mülkün fiilen özel mülk olmaktan çıkarılmasıdır. Ve sınıfın doğrudan eyleminin en açık göstergesidir. İş, gelecek ve her türlü hakkını kaybeden işçi bu silahla, hiç kimseye minnet etmeden, hiçbir aracıyı devreye koymadan "hak verilmez, alınır" ilkesini hayata geçirir. Kendi otonomisi ve kendi sınıf bilinciyle doğrudan harekete geçer.

Sabotaj eylemi gücünü salt bir patrona yönelik olmasından dolayı değil, sınıfın isterse hayatı yarattığı gibi yok edebileceğini göstermesinden alır. Eylem bütün patronlara, kapitalist sisteme yönelik net, açık ve son derece sert bir eylemdir. Sabotaj her ne kadar bireysel karakterli bir işçi eylemi olarak görünse de, sınıfın kolektif kin ve öfkesinin dışa vurumudur. Kolektif ruh halinin aksiyona geçmesidir.

Sınıfı yeni çalışma rejimiyle kolektif kadavraya çevirecek ya da kolektif ölüme mahkum edecek sermayeye karşı, sınıf gereğinde en yıkıcı ve en sarsıcı silahlarını da kullanabilmelidir. Bunu kullandığı için de hiç kimse sınıfı suçlayamaz. Sınıf kendi celladının yüzüne gülmek, ona "zarif" davranmak zorunda değildir. Bu onun tarihten gelen meşru, haklı ve insanca bir tepkisidir. Marks'ın Lyon komünarları için söylediği gibi proletarya bazen eylemleriyle "savaş çığlığı" atar.

Devrimcilerin ve komünistlerin varlık sebebi nedir ve niçin savaşırlar?

Sınıflar mücadelesi bir momentler bütünselliğidir. İçine girdiğimiz süreç sınıf hareketinin uluslararası çapta parçalandığı, atomize edildiği, şekilsizleştirildiği ve denetlenerek sisteme tabi kılınmak istendiği bir momenti işaretlemektedir.

Sermaye uluslararası çapta sınıf hareketinin örgütsüzlüğünün ve enternasyonal birliğinin zayıflığının farkında olarak onu felç edecek, devrimci kimyasını bozacak uygulamaları hayata geçirmek istiyor. Sınıfı bir nesneler yığınına çevirerek kapitalizmin yeniden yapılanmasının aracına ya da kendi rektifikasyonunun "temel" gücü haline getirmeyi amaçlıyor. Bugün uluslararası düzeyde işçi sınıfa dayattığı "yeni" çalışma rejimi ve yoğun işten çıkarmalar bu yöndeki gelişmelerin somut göstergeleridir. Sermaye kriz sürecinin yarattığı olanaklarla sınıfı "modern barbarlığın" bir nesnesi haline getirerek, onu sadece çalışma vasfı olan robotik bir makineye dönüştürmeyi arzuluyor. Bu süreç post-fordizmin yeni veçhesi olarak da okunabilir.

İşçi sınıfının bu gelişmelere reaksiyon göstermesi kadar doğal bir şey yoktur.

Evet dünyada olduğu gibi Türkiye'de de işçi sınıfı bu gelişmeleri sınıfsal refleksleriyle okuyor ya da saldırıları açık olarak yaşıyor ve alması gereken tavrı alıyor.

Bugün Sinter, Brisa, Tezcan Galvaniz, Ünsa Ambalaj'da yaşanan işgaller daha başlangıçtır. Sınıfın ilk reaksiyonlarıdır. Zafiyetleri de bu ilk reaksiyonlar olmasından kaynaklanmaktadır. Ama bir geleneği işaretlemektedir. İşgalciler 1968-1969 ve 1970'li yıllarda Türkiye işçi sınıfının etkin bir şeklide kullandığı bir silahı kullanmaktadırlar. Bundan sonrasını yaparak öğrenecekler, öğrenerek yapacaklar. Görev bu işgalleri alev haline dönüştürmek, işçi havzalarına yaymak, havza direnişlerini tetikleyici hale getirmektir. Sınıfın yüreğinde ve varoluşunda gizli militan ve ihtilalcı ruhu açığa çıkarmaktır.

Ülkenin dört bir tarafındaki Desa, E-Kart, Burulaş, Arser, Sifaş, Nergis, Yörsan, LGS-Sky, Menderes Tekstil, IBM, Tega gibi devam eden grevler ve direnişler ve yeni biten birçok grev ve direniş işçi sınıfının kolektif reaksiyonunun dışavurumudur.

Bugün sınıf bir özsavunma aşamasında; işini, aşını ve geleceğini korumaya çalışıyor. Kolektif bilinçaltı ve

refleksleriyle eylemler yapıyor. Ve her şeye rağmen varlığını düşmana ve dosta gösteriyor.

Bugün artık söz bitmiştir. Konuşulacak bir şey de yoktur. Sermayenin son derece konsantre saldırısına karşı sınıfın özsavunma eylemlerinde, direniş hatlarında, onun içinde ve onunla omuzdaş olmayan hiç kimse komünist ya da devrimci değildir. Çünkü özsavunma bir anlamda sınıfın var olma ve ayakta kalma mücadelesidir. Devrimcilik bu meşru, haklı ve namuslu mücadelenin içinde olmaktır. Devrimciliğin anlamı da budur.

Görev özsavunma eylemlerini yaygınlaştırma, geliştirme ve doğrudan eylemlere dönüştürmektir. Sınıf komünistleri, devrimcileri göreve çağırıyor: Yani "ya yanımızdasınız, bizimlesiniz, bizim organik parçamızsınız ya da hiçbir mananız yoktur" diyor. Türkiye işçi sınıfı Saraçhane Mitingi'nde, Kavel grevinde, 1968-69 fabrika işgal eylemlerinde, Alpagut özyönetim deneyiminde, 15-16 Haziran genel ayaklanmasında, Tariş direnişinde, Bahar Eylemleri ve Zonguldak uzun yürüyüşünde yaptığı çağrıyı yeniliyor. Sınıf yeni bir tarihsel momentte yeniden yol gösteriyor. Kapitalizmi yıkacak tek gücün ve tek devrimci sınıfın kendisi olduğunu yineliyor. Sinter, Brisa, Tezcan Galvaniz ve Ünsa işgallerini ve bir dizi direnişi böyle okumak gerekiyor. Türkiye işçi sınıfı tarihinin kritik momentlerinde birçok defa yaptığı gibi yine devrimcilerin önünde yer alıyor. Kapitalizmin acıyan yerlerine işgal, direniş ve grevlerle vurmaya başladı. Devrimciler ve komünistler ya sınıfın organik parçası olacaklar ya da bir mezhep olarak "yaşayacaklardır".

Sınıf,devrimcileri ve komünistleri göreve çağırıyor, hatta varoluşlarını sorguluyor.

Bu dönem bütün gücümüzle, varlığımızla, ruhumuzla sınıfla bütünleşme, organikleşme, varoluşumuzu ortaklaştırma sürecidir. Eğer sınıflar mücadelesine inanıyorsak, sınıf mücadelesinin ışığında yürüyorsak, ontolojimizi bunun üzerinde inşa ediyorsak ya bunu yapacağız ya da yok olacağız. Bunu yapmak demek bir sınıf teorisi olarak Marksizmi, sınıfın teorik ve maddi gücüne dönüştürmek demektir.

Sınıf Emine Arslan'la model kimliğini, Brissa, Sinter, Ünsa ve Tezcan Galvaniz'le model eylem tarzlarını gösteriyor. Bu dönemde komünistler de proleter-devrimci kimliklerini sınıfa göstermeli, bu kimlikleriyle kaderlerine ve kederlerine ortak olmalıdır. İşgal eylemlerinin, direnişlerin alev topuna dönüşmesi, işçi havzalarını, organize sanayi bölgelerini alevlerin sarması biraz da buna bağlıdır.

Şimdi görev, hepimizin kendini yıkıp, yeniden inşa etme dönemidir. Sınıfın 24 saatine nüfuz edebilme, onunla yaşama ve kavga boylarında onunla olma dönemidir. Ya bunu yapacağız ya da varlığımızın pek bir manası yoktur.

Unutulmasın komünistler sınıf mücadelesine mana veren ve bu mücadeleden mana kazananlardır.

Kısaca, son derece kritik ve olağanüstü bir döneme giriyoruz.

Süreç muazzam gelişmelere gebe olabilir. Eşitsiz gelişim yasası burada da işleyecektir. Hiç beklemediğimiz bir anda fırtına kopabilir. Sorun bu fırtınanın içinde olmak ve bu yıkıcı gücü sisteme yöneltmektir. Yani sorun örgütlenme, eylem, şiar ve politik programımızla buna hazırlanmaktır.

Devrimin rahminin işçi havzaları olduğunu bilerek ve bir sınıf devrimcisi olarak buralara müdahale edip ve belki sınıf devrimciliğini yeniden kurarak, ateşin ve mücadelenin içinde yeniden şekillenmeliyiz.

Devrim işçi havzalarında, organize sanayi bölgelerinde, tek tek işyerlerinde, fabrikalarda, atölyelerde, direnişlerin, grevlerin ve işgallerin içinde mayalanıyor. Bu mayalanmayı ruhu, aklı, yüreği sınıfla bir olanlar anlar, görür, kavrar ve müdahale eder.

Sınıf devrimcileri kendilerinin devrimin hem hamalları, hem de mimarları olduğunu unutmamalıdır. Her direniş, her grev, her işgal ve her sabotaj onları besleyecek ve yol gösterecektir.

Gün sınıfla, sınıf devrimcilerinin kaynaşma birbirinin ruhundan, alevlerinden, yüreğinden beslenme ve birlikte yeniden şekillenme günüdür. Bundan dolayı her direnişi, her grevi ve her işgali manifestoya dönüştürmeli, sınıfın okulu haline getirmeliyiz.

Sınıf devrimcileri yüreklerinde yeni bir dünya taşıyorlar. Şimdi görev bu dünyayı işgallerle, direnişlerle, eylemlerle, özörgütlenmelerle büyütme zamanıdır. Sınıfın ayağa kalkışını karşılama zamanıdır.

Son sözü Alman devrimcilerine, Spartakistlere bırakalım:

"Proletarya, ayağa kalk!

Savaşa! Kazanacağın koca bir dünya var önünde ve savaşacağın koca bir dünya!

Burada, insanlığın en yüce amaçları uğruna, dünya tarihinin sınıf savaşımında, düşmana söyleyeceğimiz tek şey şu: 'Göze göz, dişe diş!' "

Dipnot:

(2) Daha geniş bilgi için bakınız Volkan Yaraşır, Uluslararası İşçi Hareketleri, Tümzamanlar Yay., 2004

Bielefeld'de kriz konulu panel...

Bir-Kar'ın önümüzdeki dönem Avrupa çapında yürüteceği kriz karşıtı çalışma çerçevesinde planladığı panellerden ilki 16 Ocak'ta Bielefeld'de gerçekleştirildi. Bir-Kar temsilcisi, Türkiye'den gelen Tez Koop-İş Eğitim Danışmanı Volkan Yaraşır ve bir metal fabrikası olan Baumgarte İşyeri Temsilcisi Hüseyin Göçmen'in konuşmacı olarak yeraldığı panele yaklaşık 50 kişi katıldı.

Panelde ilk sözü Volkan Yaraşır aldı. Önce kapitalizmin bugünkü krizinin nedenleri, kapsamı, şiddeti ve sonuçlarına değindi. Ardından, krize bakışta sınıfı eksen almak gerektiğinin altını çizdi ve bu çerçevede somut örnekler vererek, krizin işçi sınıfına yansımaları konusunda geniş açıklamalar yaptı. Krizin başta işsizlik olmak üzere yıkıcı etkilerine karşı işçi sınıfı içinde sürekli patlama dinamikleri biriktirdiğini ve günümüzde bunun, Sinter, Brisa, Ünsa, Tezcan Galvaniz direnişleriyle dışa vurduğunu dile getirdi. Bundan böyle sürecin bu yönde daha da derinleşeceğini, yeni ve daha sert direnişlerin beklenebileceğini vurguladı. Krizin faturasını kapitalistlere ödetme perspektifiyle hareket edilmesi gerektiğini söyleyen Yaraşır'ın somut örnekler eşliğindeki canlı ve coşkulu konuşması büyük bir ilgi ve dikkatle dinlendi.

Ardından Hüseyin Göçmen, krizin Almanya'nın da bir gerçeği olduğunu, burada da en yıkıcı biçimde işçileri ve emekçileri etkilediğini, çalıştıkları işyerinde bunu dolaysız olarak yaşadıklarını belirtti. Sendikaların krize karşı herhangi bir mücadele planlarının olmadığını ve bunun da zaten onlardan beklenmeyeceğini açıkladı.

Son sözü alan Bir-Kar Temsilcisi ise konuşmasına, dünyada bir kez daha bir bunalımlar, savaşlar ve devrimler dönemine girildiğinin altını çizerek başladı. Kapitalizmin bugünkü krizinin kapsamı, şiddeti ve sonuçları ile geçtiğimiz yüzyıldaki 1929 bunalımından daha yıkıcı olduğunu dile getirdi. Sorun bir kez daha onu yıkacak güç olan sınıfın yıkıcı gücünün açığa çıkarılması olduğunu belirti. Bu konuda referansın öncelikle Komünist Manifesto ve orada en özlü bir biçimde dile getirilen temel fikirler olduğuna özel bir vurgu yaptı. Krize karşı hazırlıklı olmanın ve bu çerçevede döneme cevap vermenin Manifesto'da dile getirilen perspektifle hareket etmekten geçtiğine işaret etti.

Son bölümünde dinleyiciler söz aldılar, kısa konuşmalar yaptılar ve sorular sordular. Panelimiz, panalelistlerin sorulan sorulara cevap vermelerin ardından sona erdi.

Bir-Kar / Bielefeld

Berlin'de "Krize karşı devrim, kapitalizme karşı sosyalizm!" paneli

BİR-KAR'ın kriz karşıtı panellerinden ikincisi 18 Ocak'ta Berlin'de gerçekleştirildi.

Bir-Kar temsilcisi ile Tez-Koop-İş Sendikası Genel Eğitim Danışmanı Volkan Yaraşır'ın konuşmacı olduğu panele 50 kişi katıldı.

Panelde ilk sözü Volkan Yaraşır aldı. Yaraşır, kapitalizmin krizi, etkisi ve olası sonuçları üzerine bir sunum yaptı. Krizin mahiyeti üzerinde duran Yaraşır, kriz anının bir yandan devrimin imkanını yarattığına, öte yandan ise karşı devrimin mayalanmasına yol açabileceğine işaret etti. Devrimin imkanının sınıfın ve sınıfın siyasal öncüsünün örgütlülüğüne bağlı olarak gelişebileceğini belirtti. Emperyalist-kapitalist sistemin global balkanlaştırma ve nazi çalışma rejiminin bir versiyonu olacak çalışma rejimini gündeme getirme olasılığından sözetti. Sınıfın öz savunma eylemleriyle krize karşı sınıf tarzı geliştirdiğine ve önümüzdeki dönemde sınıf mücadelesinin giderek sertleşeceğine dikkat çekti. Bugün Sinter, Brisa, Tezcan ve Ünsa'da gerçekleştirilen işgal eylemlerinin yol gösterici olduğunu belirterek, devrimcilerin ve komünistlerin sınıfla bütünleştiği ölçüde geleceğin kazanılabileceğinin altını çizdi.

Bir-Kar temsilcisi, ideolojik bir çerçeve kurarak sınıf, devrim ve parti üzerine açıklamalarda bulundu. Rus Devrim Tarihi'nin önemli momentleri ve Lenin'in bu momentlerdeki tavrı üzerinde durdu. Lenin'in ideolojik-teorik sistematiğinin sınıf devrimciliğine dayandığını söyledi. Lenin'in her koşulda devrimin olanaklarını arayan bir önder olduğunu ve her koşulda iktidar perspektifi ile hareket ettiğini açıkladı. Lenin'in sınıfa, partiye ve devrime vurgusunun Komünist Manifesto geleneğinin bir devamı olduğunu, bugün yapılması gerekenin de bu geleneğin sürdürülmesi olduğunu vurguladı.

Sınıfa gitmenin sınıfla bütünleşmenin ve onu devrimcileştirmenin gerekliliği üzerinde duran temsilci, bu yolun devrimci olmanın tek kıstası olduğunu belirtti. Komünistler olarak kendilerini de sınıf içinde var ettiklerini ve varedeceklerini açıkladı. Bugünün temel şiarının "Krize karşı devrim, kapitalizme karşı sosyalizm" olduğunu belirtti.

Ardından katılımcılara söz verildi. Panelin bu bölümünde canlı tartışmalar yaşandı.

Bir-Kar / Berlin

Obama illüzyonu…

M. Can Yüce

Bu, hem gecikmiş bir yazı, hem de son derece güncel bir konu… Obama'nın seçildiği dönemde yazmayı planladığımız bir konuydu, ama araya başka konular girince Obama konusu arka planlara düştü. Ne var ki Obama'nın bugün yemin ederek resmen ABD Başkanı olarak göreve başlaması, yeniden bu konuya dönmemize neden oldu. Bu anlamda son derece güncel ve üzerinde tartışılması ve doğru bir kavrayışa ulaşılması gereken bir konu…

Kuşkusuz deri rengi beyaz olmayan, siyah birinin ABD devlet başkanı olması, seçilmesi, bundan 20-30 yıl önceki politik iklime ve toplumsal ilişkilere bakıldığında önemlidir. Ancak bu, tek başına abartılması gereken bir etken mi? Ya da Obama olgusunu anlamamıza yeterli midir?

Obama, kimlerin temsilcisidir? Obama'nın seçilmesi ABD'nin politik rejiminde, dünya ve Ortadoğu politikasında köklü bir değişime mi işaret ediyor? Kısacası, neredeyse bir "devrim" olarak yansıtılan Obama kimdir? ABD sistemi açısından ne anlama gelir?

Hemen vurgulamalıyız ki, Obama'nın ten rengi aldatıcı olmamalıdır! Yine Martin Luhter King'de somutlaşan ezilenlerin, siyahîlerin özlem ve öfkelerini somutlaştıran gelenek ve eğilimle herhangi bir ilişkisi yoktur. Obama'nın seçim kampanyasında ezilenlerin sorunları konusunda, her türlü ayrımcılık konusunda tek bir lafının olmaması boşuna ve rastlantı değildir. Çünkü O, ezilenlerin ve her türlü ayrımcılığa uğrayanların temsilcisi değildir, onlarla bir ilişkisi yoktur.

Obama, ABD tekellerinin bir kanadının temsilcisidir; "değişim" imajıyla sunulan bir temsilcisi. James Petras'ın, Obama'yı **"Muhafazakâr popülist"** ya da **"Popülist muhafazakâr"** tanımlaması, bu gerçekliğin başka bir tarzda ifadesi olsa gerektir! ABD sistemi köklü bir politik değişime değil, bir imaja, bir illüzyona, yanılsamaya ihtiyaç duyuyordu.

Genel kanı, Bush ve ekibinin petrol ve silah tekellerinin, Obama'nın ise "Bilişimci" tekellerin temsilcisi olduğu yönündedir. Bu değerlendirme gerçekliğin önemli bir yönünü ifade eder. Seçim kampanyası sürecinde Obama'nın seçim masraflarının Cumhuriyetçilerin yaptığı masraflardan iki kat fazla olması rastlantı olmasa gerek! Halkın deyimiyle, "Bu değirmenin suyu nereden geliyordu"?

Açık ki, ABD emperyalizmi, içte ekonomik alanda ciddi bir kriz, dünya ve Ortadoğu politikasında ise önemli bir tıkanma ve açmazla karşı karşıya gelmişti, bunları aşmaya, bunun için yeni bir imaja, taze bir kana ve yeni bir manevra alanı ve esnekliğe ihtiyaç duyuyordu. Cumhuriyetçi Parti ve onun adayı buna yanıt olmaktan uzaktılar. Obama ise parlatılan imajı, yarı siyahî ten rengiyle bu imaja ve manevra esnekliğine sahipti. Dolayısıyla ortada parlatılan bir imajdan öte şey yok. Bu imaj hafifçe kazındığında, altında, bütün görkemliliğiyle ABD emperyalizmi ve ona damgasını vuran tekellerin barbar ve vahşi yüzüyle karşılaşırız.

Bunu, iflasın eşiğine gelen tekellerin kurtarılması operasyonunda ve en son İsrail'in Gazze katliamında ABD'nin, Obama ekibinin İsrail'e verdiği destekte görmek mümkündür…

Bush, 11 Eylül'den sonra dünyayı tek başına yönetme ve rakipsiz tek süper güç olarak kalma stratejisini uygularken olası rakiplerini, özellikle AB ülkelerini göz ardı ediyor ve her şeyi tek başına çözeceklerini düşünüyordu. Bu politika üslubu hem ABD içinde, hem de dışında ciddi bir tepkiyle karşılaştı. Irak ve Afganistan politikasındaki başarısızlıkla birlikte, bu politika yapma tarzı belli ölçülerde esnetildi. Bu esneme eğilimi Obama ile birlikte egemen üslup olma yolundadır. Zaten Rusya'nın Gürcistan'a müdahalesi ve bununla birlikte rakip bir güç odağı olma istemi ve bunun pratik adımları, ABD'nin dünyayı eskisi gibi yönetemeyeceğine, "yeni bir aşamanın" açılacağına işaret ediyor…

Böyle olmakla birlikte ABD'nin dünya ve Ortadoğu politikasında bir devamlılık var. Seçim kampanyası döneminde Obama da bu durumu net bir biçimde açıklamıştır. Afganistan'a daha fazla asker kaydıracağını, Irak'ta var olan çizgiyi sürdüreceğini taahhüt etmiştir.

Kısacası **"Garp cephesinde yeni bir şey yok",** sadece dökülmeye aday bir makyajdan başka…

20 Ocak 2009

Mersin Limanı'nda direniş kararlılığı!

Mersin Limanı'nda AKAN-SEL Nakliyat isimli taşeron firmada TÜMTİS üyesi işçilerin başlattıkları direniş devam ediyor.

AKAN-SEL işçileri 30 Aralık 2008 günü Çalışma Bakanlığı'na başvurarak yeterli çoğunluğu elde ettiler. Bunun ardından patron sendika düşmanlığında sınır tanımayarak 6 Ocak 2009 günü 60 işçinin iş akitlerini feshetti.

Sendikalaşma sürecinde AKAN-SEL işçileri patronun adamları tarafından fiziksel saldırılarla yıldırılmaya çalışıldılar. Şimdi ise direniş gerek işten atılan gerekse halen içeride çalışan işçilerin ortak mücadelesiyle sürüyor. İşçiler kazanana kadar direneceklerini ve destek istediklerini belirtiyorlar.

Direniş yerinde konuştuğumuz işçilerden Tacettin Dinler, toplam 70 işçinin işten atıldığını ve patronun daha fazla kişiyi işten çıkaracağını duyurduğunu söylüyor. "Direnişi işe geri alınana kadar sürdüreceğiz. Bu süre ne kadar uzun olursa olsun sonuna kadar direneceğiz." diyor.

Diğer bir AKAN-SEL direnişçisi Remzi Durduran ise, sendika haklarını sonuna kadar savunacaklarını ifade etti, direnişle dayanışma çağrısı yaptı.

TÜMTİS üyesi AKAN-SEL işçisi Mehmet Eren ise direniş sürecine ilişkin olarak şunları söyledi: *"Şu anda 70 kişi işten atılmış durumdadır. Normalde işten atmak için tebligatın elden verilmesi ve iş bulana kadar ücretsiz izin verilmesi gerekir. Tebligatlar bize değil ailelerimizin huzursuz olması için evimize gönderiliyor. Mersin'deki yetkililere sesleniyoruz. Çalışma Bakanlığı yetkilileri gelip kontrol etsinler. Şu anda AKAN-SEL bünyesinde 500 kişi çalıştırılıyor, ancak en az 750 kişi kapasitesi vardır. Bir an önce bizim işbaşı yapmamız gerekiyor hepimiz bunu istiyoruz. İşe geri alınana kadar mücadele etmeye devam edeceğiz."*

Kızıl Bayrak / Adana

Almanya'da siyonist katliam protestoları…

Berlin'de katliam lanetlendi

Almanya'nın Berlin şehrinde İsrail'in Filistin'e karşı haftalardır sürdürdüğü insanlık dışı saldırıyı protesto etmek amacıyla 18 Ocak günü bir yürüyüş düzenlendi. Filistin, Arap dernekleri ve Alman sol çevrelerinin düzenlediği yürüyüş Roter Haus önünde başladı ve Brandenburger Tor önünde gerçekleştirilen bir mitingle sona erdi.

Mitingde yapılan konuşmalarda Gazze'deki savaş ve katliamın derhal durdurulması, derhal ateşkes ilan edilmesi, İsrail askerlerinin şartsız ve koşulsuz olarak Gazze'den çekilmesi ve Gazze üzerindeki ambargonun derhal kaldırılması talep edildi. Yürüyüşe yaklaşık 5 bin kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Berlin

Stuttgart'ta İsrail protestosu

Siyonist İsrail'in katliamları 18 Ocak günü Sttutgart'ta gerçekleştirilen yürüyüşlerle protesto edildi. Biri Türkiye'deki dincilerin düzenlediği yürüyüşlere paralel bir yürüyüş, ikincisi ise Türkiyeli Alman ilerici ve devrimcilerin düzenlediği yürüyüştü.

Gericilerin düzenlediği yürüyüşe 4 binin üzerinde kişi katılırken, yürüyüş boyunca atılan sloganların temelinde Yahudi düşmanlığı yatıyordu.

İkinci yürüyüşü ise ilerici ve devrimciler saat 14.00'te Bahnhof karşısındaki alanda biraraya gelerek başlattılar. İsrail siyonizminin hedef alındığı konuşmalar yapıldı, yürüyüşü düzenleyen komitenin hazırladığı ortak metin okundu ve yürüyüş başladı. En önde "Kahrolsun siyonizm, Filistin halkıyla dayanışmaya!" ortak pankartı, Filistin bayrak ve flamalaları taşındı.

Yürüyüşe Bir-Kar olarak "Emperyalist savaşa ve saldırganlığa karşı dayanışmaya!" şiarının yeraldığı Almanca pankartımızla katıldık. Miting ve yürüyüş boyunca Almanca bildirimizin yaygın dağıtımını yaptık. Yürüyüşe yaklaşık 1500 kişi katıldı.

Bir-Kar / Stuttgart

Köln'de Filistin'le dayanışma eylemi

Köln'de 17 devrimci-demokratik kurumun çağrısıyla 17 Ocak günü, Filistin halkıyla dayanışmak amacıyla bir yürüyüş gerçekleştirildi. Kitlenin saat 14.00'te Dom Kilisesi'nin önünde toplanmasıyla eylem başladı. Burada Köln Filistinliler Derneği, çeşitli yerli kurumlar ile DEKÖP / Köln adına konuşmaların yapıldığı bir miting gerçekleştirildi. Ardından yürüyüşe geçildi. Katılımcı kurumların kendi pankart, bayrak ve dövizlerini de taşıdıkları yürüyüşte en önde "Hepimiz Filistinliyiz!" ortak pankartı taşındı. Oldukça coşkulu geçen yürüyüşte, İsrail işgalini ve katliamlarını protesto eden ve Filistin halkının direnişini destekleyen sloganlar atıldı.

Yaklaşık 3 bin kişinin katıldığı eyleme, Alman ve Türkiyeli devrimci-ilerici çevrelerin yanısıra, azımsanmayacak sayıda Ortadoğulu ve Türkiyeli dinci çevre de katıldı. Eylem organizasyonunun ortak sloganları öne çıkarmaya dönük olarak zaman zaman yaptığı müdahalelere rağmen, dini içerikli gerici sloganlar da sıklıkla atıldı. Yürüyüş Dom'a dönülmesiyle sona erdi.

Bir-Kar olarak eyleme "Filistin halkına özgürlük!" yazılı pankartımız, dövizlerimiz ve bayraklarımızla katıldık.

Bir-Kar / Köln

"Türkiye'nin siyasi gündemi" paneli

Eğitim-Sen 2 ve 5 No'lu Şubeler, Tüm Bel-Sen 3 No'lu Şube, BES 3 No'lu Şube, SES Anadolu Şubesi ve BTS İstanbul 1 No'lu Şube, 18 Ocak günü İstanbul'da, *"Emekçiler Türkiye'nin Siyasi Gündemini Tartışıyor"* başlıklı ortak bir panel düzenledi.

Açılış konuşmasını yapan Mesut Mahmutoğlu; 'Kürt sorununun gelmiş olduğu nokta', 'Sınıf hareketindeki parçalanma', 'Türkiye emek cephesini biraraya getirmenin sorunları' ve 'Birleşik bir sınıf hareketini örgütlemenin dinamikleri' başlıklarının yanısıra kriz ve Yunanistan'da kamu çalışanları özgülünde gelişen sınıf hareketi başlıklarının panelde konuşulacağını duyurdu.

Panelde, Dev Sağlık-İş Sendikası Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu, KESK Genel Sekreteri Emirali Şimşek, İTO Genel Sekreteri Hüseyin Demirdizen, Gıda-İş Genel Sekreteri Seyit Aslan ve Eğitim-Sen Genel Başkanı Zübeyde Kılıç sürece ilişkin düşüncelerini ortaya koydular.

Yunanistan Ortaöğretim Öğretmenler Sendikası (OLME) Başkan Yardımcısı Griporis Kalomiris de konuşmasında, Yunanistan'da polisin 15 yaşındaki Aleksis'i vurarak öldürmesinin ardından gelişen eylemlerin sadece Yunanistan'ı değil, tüm dünyayı etkilediğini belirterek, Fransa'yı örnek gösterdi. Aleksis'in ölümünün bütün bunların startını verdiğini ama bunun tek başına bir olay olmadığını vurguladı. Panel soru-cevap bölümüyle son buldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Barış Anneleri'nden Kürtçe talebi!

Barış Anneleri İnisiyatifi, Kürtçe'nin resmi dil kabul edilmesi talebiyle 17 Ocak günü Galatasaray Lisesi önünde basın açıklaması ve oturma eylemi yaptı.

"Bıla Kurdi bıbe zımane fermi!" ve "Bıla kurdî bıbe zimanê fermî!" pankartlarının açıldığı eylemde "TRT 6 ne ji bo Kurdan, ji bo hilbijartine ye!" (TRT 6 Kürtler için değil, seçimler içindir!), "Kurdi zimane dile mıne!", "Be zıman jıyan nabe!", "Zımane me Azadiye me!", "Jin jiyan azadi!", "Qedexeya zimanen nabe kare mirovan!" dövizleri taşındı.

Eylemde Barış Anneleri adına Kürtçe okunan açıklamada, TRT 6'nın Kürtlere yönelik asimilasyon politikalarının parçası olduğunu belirtildi."Eğer hükümet ciddiyse ve samimiyse, Kürtçe dili ikinci dil olarak kabul edilsin" denildi.

Kürtçe üzerindeki baskılara da değinilen açıklamada, cezaevlerinde tutukluların Kürtçe konuştukları için kendilerine disiplin cezası verildiği ve Kürtçe yayın yapan gazetelerin kapatılarak, gazetecilerin cezaevine konulduğu söylendi.

Her Cumartesi saat 14.00'te Galatasaray Lisesi önünde olunacağı belirtildi. Açıklamanın ardından 15 dakikalık oturma eylemi yapıldı. Eylemde, "Be ziman jiyan nabe!", "Jın jiyan azadi!" sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Keyfi uygulamalara son!

İHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu cezaevlerinde keyfi sevk uygulamalarına ve Kürtçe üzerindeki yasaklara karşı 16 Ocak günü şube binasında basın açıklaması gerçekleştirdi.

Basın açıklamasını Cezaevi Komisyonu adına Özgür Ertürk yaptı. Tekirdağ 1 No'lu F Tipi Cezaevi'nden tutukluların gönderdikleri mektuplarda, cezaevine gönderilen gazete, dergi, kitap vb. yayınların toplatma kararı olmadığı halde kendilerine ulaştırılmadıklarını dile getirdiklerini söyledi. "Bilinmeyen dille yazıldığı" gerekçesiyle yayınların ve 100'e yakın mektubun tutuklu yakınlarına verilmediğini ifade etti.

Devletin Kürtçe'ye olan tahammülsüzlüğünün Tekirdağ Cezaevi ile sınırlı olmadığını belirten Ertürk, Van F Tipi Cezaevi'nde yakınlarıyla Kürtçe konuşan bazı tutukluların Rize Cezaevi'ne sürgün edildiklerini söyledi. Aynı tarihlerde devletin resmi kanalı TRT ŞEŞ'in Kürtçe yayına başlamasını da eleştiren Ertürk, Tekirdağ 1 No'lu F Tipi Cezaevi'nden 29.12.08 ve 01.01.09 tarihleri arasında 15 tutuklunun sevk edildiğini belirtti.

Ertürk açıklamanın sonunda Kürtçe üzerindeki yasaklara ve keyfi sevk uygulamalarına son verilmesini talep etti. Cezaevlerinde yaşanan sorunlara karşı duyarlılık çağrısı yaptı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Anadilde eğitim paneli

TRT 6'nın Kürtçe yayına başlamasını Yeni Demokratik Gençlik Meclisi 17 Ocak yaptığı bir panelle masaya yatırdı.

"Bı Zıman Dayıka Xwe Perverde Dıxwazım! (Anadilde eğitim istiyoruz!)", "Cıwan Heza Parastına Zimane! - Anadile yaklaşım devrime yaklaşımdır ! / YDG-M" imzalı pankartların asıldığı panelde Kürt-Der Başkanı Ahmet Aday, DTP Milletvekili Sevahir Bayındır, TZP Kurdi aktivisti ve ESP Ankara temsilcisi Alihan Altan konuşmacı olarak katıldılar.

Kürt-Der Başkanı, TRT 6'nın devletin inkar politikasının iflasını gösteren bir adım olduğu, bu adımı Kürtlerin yıllardır sürdürdüğü mücadelenin bir sonucu olarak görmek gerektiği vurgulandı. Devletin Kürt sorunu konusunda izlediği ikiyüzlü politikalara dikkat çekti.

TZP Kurdi aktivisti de devletin samimiyetinin sorgulanması gerektiğini belirtti ve talepleri sıraladı.

DTP milletvekili, devletin "tek vatan, tek bayrak, tek dil" politikasının devam ettiğini, seçim öncesi açılan TRT 6'nın kimsenin yolunu şaşırtmaması gerektiğini ifade etti.

ESP Ankara temsilcisi, asimilasyon politikasının TC'nin kurulmasından itibaren devam ettiğini, TRT 6'nın seçim öncesi yapılan bir aldatmaca olduğunu vurguladı.

Panel, soru-cevap bölümüyle sona erdi.

Ekim Gençliği / Ankara

Hasta tutsaklarla dayanışma eylemi

İHD İzmir Şubesi, 21 Ocak günü Konak Postanesi önünde hasta tutsaklarla dayanışma eylemi gerçekleştirdi. "*Hasta tutsaklar serbest bırakılsın! İHD İzmir Şubesi"* pankartının açıldığı eylemde Erol Zavar, Afyon Korkmaz, Aynur Epli, Gazi Dağ, Memduh Kılıç, İnayet Mete, A. Samet Çelik, İzzet Turan, Halil Güneş, İsmet Ayaz'a gönderilen mektup basın açıklaması olarak da okundu.

"Cezaevlerine dönük başlattığımız bu 'dayanışma mektupları' çalışmamızda sizlerden gelen başvuruları kamuoyu ile paylaşmayı ve durumunuzun aciliyetini yetkili makamlara duyurmayı insanlık görevi olarak gördük" denilen açıklamada, yakın zamanda hayatını yitiren Ali Çekin'in 'hikayesi' anlatıldı. Hasta tutsaklara gönderilen mektupların Cumhurbaşkanlığı'na da gönderildiği, Ali Çekin öldükten sonra Cumhurbaşkanlığı tarafından "tedavisi yapılmaktadır" biçiminde açıklama geldiği söylendi.

Açıklama şu sözlerle son buldu: *"Sizlerin bir an önce iyileşmenizi, bu sesinize birilerinin kulak vermesini diliyor, cezaevlerinin olmadığı özgür günlerde buluşmak dileğimizi bir kez daha sizlerle paylaşmak istiyoruz."*

Kızıl Bayrak / İzmir

DEÜ'de soruşturma terörü!

Dokuz Eylül Üniversitesi'nde bir süredir yükselen devrimci faaliyetin önünü kesmek ve muhalif tüm güçlerin sesini bastırmak amacıyla soruşturma terörüne başvuruluyor. Dönem sonu itibariyle yaklaşık 35 kişi hakkında soruşturma açılmış durumda.

Geçtiğimiz yıl Mayıs ayında haklarında soruşturma açılıp ifadeleri dahi alınmadan 1-6 ay arasında akıldınuzaklaştırılan arkadaşlarımızın yanında olduğumuzu göstermek ve DEÜ Rektörlüğü'nün devrimci, demokrat, yurtsever öğrencilere dönük bu saldırısını teşhir etmek amacıyla okul içinde bir yürüyüş gerçekleştirmiştik. Bu eylemin ardından "soruşturma karşıtı" eyleme katılanlar, bu eylemi izleyenler, hatta o saatte okulda bulunmayanlar hakkında dahi soruşturma açılmıştır.

Soruşturma tarihi olarak, dönem sonu final sınavlarının başladığı ve hazırlık öğrencilerinin tatile girdiği bugünler seçilmiştir. Böylece öğrencilerin gösterecekleri muhtemel tepkinin boşa çıkarılması amaçlanmıştır. DEÜ Rektörlüğü'nün eylemi izleyenlere dahi soruşturma açıyor olması bir korkunun ifadesidir. Bizler bu tutumun ne amaçla geliştirildiğini biliyoruz. Ancak, DEÜ Rektörlüğü, ne böyle soruşturmalarla ne de baskı ve terörle devrimci faaliyetimizi engelleyebilir.

DEÜ / Ekim Gençliği

Mücadele Postası

Sivas'ta tutuklama terörü

15 Ocak tarihinde Sivas TMŞ ekipleri tarafından devrimci demokrat öğrencilere karşı operasyonlar düzenlendi. Operasyonlarda Kızıl Bayrak, Devrimci Demokrasi ve İşçi-Köylü okurları ile ilerici 22 insan gözaltına alındı. İki kez savcılığa çıkartılan grup içinden 14 kişi pazar günü savcılık incelemesi sonucu serbest bırakıldı.

8 kişi aynı gün saat 18.00'da hakim karşısına çıkarıldı. Saat 21.30 sularında biten sorgu sonucu 8 kişiden 1'i tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılırken 7 kişi "örgüt üyeliği" iddiasıyla tutuklandı. Sivas Cezaevi'ne götürülen tutukluların Erzurum'da yargılanacağı avukatlar tarafından belirtildi.

Tutuklanan 7 öğrenciden biri Kızıl Bayrak gazetesi okuru iken, 3 öğrencinin Devrimci Demokrasi okuru, diğer üçününü ise İşçi-Köylü okuru olduğu bildirildi.

Kızıl Bayrak / Sivas

"Yaşamlarımız satılık değil!"

Suyun Ticarileştirilmesine Hayır Platformu 17 Ocak günü Üsküdar İskelesi önünde suyun ticarileştirilmesine ilişkin bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklamada, "Su yaşamdır. Yaşamlarımız satılık değil!" pankartı açıldı.

Platform adına yapılan açıklamada, en temel hak olan suyun halkın olduğu, kapitalizmin ticari malı olmadığı söylendi. *"16-22 Mart 2009 tarihleri arasında 5. Dünya Su Forumu'na katılmak için İstanbul'a gelecek olan sömürücü anlayışın sahipleri ve onların ülkedeki işbirlikçilerinin amacının suları özelleştirmek ve ticari mal haline getirmektir"* sözleriyle devam eden açıklama suyun ticarileştirilmesine karşı çıkılması gerektiğinin belirtilmesiyle son buldu.

16-22 Mart 2009 tarihleri arasında gerçekleşecek olan foruma alternatif bir su forumunun düzenleneceği belirtildi.

Basın açıklamasının ardından platform bileşenleri *"Suyumuzu, hayatımızı satıyorlar... Su halkındır, kapitalizmin ticari mal'ı değildir!"* içerikli bildirinin dağıtımını gerçekleştirdiler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

"Nükleer santrale hayır!"

Küresel Eylem Grubu, nükleer santrallere karşı 17 Ocak günü Galasataray Lisesi önünde bir eylem gerçekleştirdi. Eylemde, "Nükleer öldürür, nükleer ihaleyi durdurun!", "Nükleer lobi işbaşında, ihaleye hayır!" pankartları ile "Nükleer santrale hayır!" dövizleri taşındı.

Yapılan açıklamada, 25 Nisan'da küresel ısınmaya ve nükleer santrallere karşı, *"Başka bir enerji mümkün!/Gezegeni kurtar!"* sloganıyla miting yapılacağı açıklandı. Açıklama *"Akkuyu'nun, Akdeniz'in, Türkiye'nin, dünyanın üzerine nükleer karanlık çökmesin diye, nükleer çılgınlığa hayır demek için, hayatı savunmak için nükleer santral kurmalarına izin vermeyeceğiz"* sözleriyle sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

"Tutuklananlar serbest bırakılsın!"

15 Ocak günü Sivas Terörle Mücadele Şubesi ekipleri tarafından devrimci, demokrat öğrencilere karşı düzenlenen operasyon sonucunda 1 **Kızıl Bayrak**, 4 **Devrimci Demokrasi** ve 2 **İşçi-Köylü** okuru 7 devrimci "örgüt üyeliği" iddiasıyla tutuklandı. Sivas'taki devrimci faaliyete yönelen bu saldırı ile ilgili olarak 20 Ocak günü Ankara'da saat 17.30'da bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

DHF, DGH, YDG ve Partizan'ın örgütlediği, Alınteri, ODAK ve SGD'nin de imzacı olduğu basın açıklamasında, "Krizin faturasını ödemeyeceğiz! Baskılara boyun eğmeyeceğiz! Tutuklananlar serbest bırakılsın!" yazılı ozalit taşındı.

Sivas'ta yükselen devrimci faaliyete karşı yürütülen yoğun baskı ve takip, ardından 7 devrimcinin tutuklanmasıyla sonuçlanan hukuk terörü teşhir edilerek şunlar dile getirildi:

"... hayali kurgularla suçlanan ve sınavlarına girmesi gerektiği dönemde hapishaneye konulan 7 devrimci öğrencinin derhal serbest bırakılmasını istiyoruz, başta ezilen emekçiler olmak üzere, tüm kamuoyunu ülkede ve bölgede oynanan bu oyunlara son verilmesi için duyarlı olmaya çağırıyoruz."

Basın açıklamasına BDSP, ESP, Kaldıraç ve Tüm-İGD de destek verdi.

Kızıl Bayrak / Ankara

ÇAG'dan İstanbul Barosu'nu protesto...

Çağdaş Avukatlar Grubu, İstanbul Barosu Başkanlığı'nın "Özür Diliyoruz Kampanyası"na ilişkin yaptığı yazılı açıklamayı, 19 Ocak günü İstanbul Barosu önünde gerçekleştirdiği basın açıklaması ile kınadı.

"Çağdaş Avukatlar Grubu / İstanbul Barosu" pankartının açıldığı eylemde basın metnini Av. Mihriban Kırdök okudu. İstanbul Barosu Başkanlığı tarafından, 1915 yılında Osmanlı Ermenilerinin maruz kaldığı 'tehcir'e dair başlatılan özür dileme imza kampanyasının "iyi niyetten yoksun" ve "ulusal yararlarımıza aykırı" olduğu, kampanya ile "Türk halkının duyarlılıklarının önemsenmediği"nin belirtildiği ifade edilerek, imzacıların kendilerini "aydın sıfatını layık görenler" olarak tanımladığı fakat aydın düşmanlığı sergilediği söylendi.

Çağdaş avukatlar İstanbul Barosu Başkanlığı'nın, resmi tarih tezinin tekrarından başka bir şey olmayan bu görüşünün, İstanbul Barosu avukatlarının ortak görüşü olmadığı ifade edilerek, *"ifade özgürlüğü ve tarihsel gerçekler ulusal çıkarlara feda edilemez"* dedi.

Hrant Dink'in de "ulusal çıkar" adına "Türk halkının duyarlı" kesimleri tarafından hedef gösterilerek katledildiği söylendi.

Kırdök açıklamasına, Filistin davasının savunucusu ve ölümüne yakın sınırın Gazze tarafından İsrail'e attığı sembolik taşla hafızalarda yer eden Edward Sait'in "aydın olmak" ile ilgili şu sözleriyle son verdi:

"Yetiştiğimiz ortamın, sahip olduğumuz dilin ve milliyetin sağladığı, çoğunlukla başkalarının gerçekliğini görmemizi engelleyen birer perde işlevi gören, ucuz kesinliklerin ötesine geçebilme riskini göze alabilmek demektir aydın olmak."

Kızıl Bayrak / İstanbul

EKSEN Yayıncılık Büroları

Hacı Ali Bey Mah., Çelikel Sok., Sakarya İş Hanı Kat: 5 No: 58 **ESKİŞEHİR**

853. Sok. Bilen İşhanı No: 27/710 Konak/**İZMİR** Tel-Fax: 0 (232) 489 31 23

Necatibey Cd. Gözlükçü İşhanı No: 26/24 Kızılay/**ANKARA** Tel: 0 (312) 232 29 10

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3 No: 306 **ADANA** Tel: 0 (322) 363 19 94

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/**BURSA** Tel: 0 (224) 220 84 92

Gazetene sahip çık! Abone ol! Abone bul!

Adı : .....
Soyadı : .....
Adresi : .....
.....
Tel : .....

6 Aylık Yurt içi 30.000 000 TL Yurt dışı 100 Euro
1 Yıllık Yurt içi 60.000 000 TL Yurt dışı 200 Euro

Gülcan Ceyran adına,
*** TL için : Yapı Kredi Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 0097680-3**
*** Euro için : İş Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 10021127094**
No'lu hesaba yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

Dünya proletaryasının büyük önderi!..

Proletarya devriminin büyük mimarı!..